

τέρω, λαμβάνουν από την ημερομηνία της ένταξής τους πλήρεις αποδοχές και μισθολογικές προαγωγές αστυφύλακα, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2838/2000 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύουν. Για τις μισθολογικές προαγωγές προσμετράται και ο χρόνος υπηρεσίας, ως ειδικού φρουρού ή συνοριακού φύλακα, καθώς και ο χρόνος που διανύθηκε στις ένοπλες δυνάμεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 6 του ν. 2838/2000.

5. Οι οργανικές θέσεις αστυφυλάκων που συνιστώνται με την πράξη ένταξης κατανέμονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 2800/2000, στις Υπηρεσίες όπου ήταν κατανεμημένες οι αντίστοιχες οργανικές θέσεις ειδικών φρουρών και συνοριακών φυλάκων που καταργούνται. Οι εντασσόμενοι κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ως αστυφύλακες, τοποθετούνται στις Υπηρεσίες που υπηρετούσαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Οι αστυφύλακες που προέρχονται από συνοριακούς φύλακες υπηρετούν υποχρεωτικά για πέντε (5) έτη στις ανωτέρω Υπηρεσίες Συνοριακής Φύλαξης και Δίωξης Λαθρομετανάστευσης. Κατά το χρονικό διάστημα που υπηρετούν στις εν λόγω Υπηρεσίες δεν εφαρμόζονται σε αυτούς οι διατάξεις περί εντοπιότητας των αστυνομικών. Οι αστυφύλακες αυτοί, στο διάστημα του υποχρεωτικού χρόνου παραμονής, μπορούν να μετατεθούν μόνον όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις έκτακτης μεταθέσεως που προβλέπονται από τον κανονισμό μεταθέσεων του αστυνομικού προσωπικού.

6. Οι ειδικοί φρουροί ή συνοριακοί φύλακες, που τελούν σε κατάσταση μονίμου διαθεσιμότητας, μετά την ένταξή τους ως αστυφύλακες, εξελίσσονται περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για το αστυνομικό προσωπικό της κατηγορίας αυτής.

Άρθρο 14

Ρύθμιση θεμάτων κατάταξης και μεταθέσεων αστυνομικού προσωπικού

1. Οι Σχολές Αστυφυλάκων και Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας είναι παραγωγικές σχολές. Ως παραγωγικές σχολές θεωρούνται και οι Σχολές Χωροφυλάκων, Ενωμοταρχών και Ανθυπομοιράρχων του πρώην Σώματος της Χωροφυλακής, καθώς και οι αντίστοιχες του πρώην Σώματος της Αστυνομίας Πόλεων.

2.α. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2226/1994 (ΦΕΚ 122 Α') αντικαθίστανται με εδάφιο, ως εξής:

«Από τον αριθμό των εισακτέων που καθορίζεται για τη Σχολή Αξιωματικών, ποσοστό 40% προέρχεται υποχρεωτικά από Ανθυποαστυνόμους, Αρχιφύλακες, Υπαρχιφύλακες και Αστυφύλακες, οι οποίοι εισάγονται στο Γ' εξάμηνο.»

β. Οι διατάξεις της περίπτωσης α' εφαρμόζονται από το επόμενο, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εκπαιδευτικό έτος.

3.α. Η παρ. 6 του άρθρου 4 του ν. 2713/1999 (ΦΕΚ 89 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι αστυνομικοί της ως άνω Υπηρεσίας μετά τη λήξη της θητείας τους μετατίθενται στην Υπηρεσία από την οποία προέρχονται ακόμη και αν δεν υπάρχει κενή οργανική θέση ή σε οποιαδήποτε άλλη Υπηρεσία της ίδιας περιοχής μετάθεσης.»

β. Οι διατάξεις της περίπτωσης α' εφαρμόζονται για το αστυνομικό προσωπικό που μετατίθεται στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 15

Μεταβατικές – Τελικές διατάξεις

1. Για τις προαγωγές του αστυνομικού προσωπικού στους βαθμούς του υπαστυνόμου β' και άνω, που προβλέπονται από τις διατάξεις των παραγράφων 7, 8, 9 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 10 του άρθρου 7, καθώς και των άρθρων 9 και 11, και ενεργούνται από τα αρμόδια Συμβούλια Κρίσεων εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών.

2. Οι ειδικοί φρουροί και συνοριακοί φύλακες, οι οποίοι, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έχουν πραγματική υπηρεσία πέραν των τριών (3) ετών από τη μονιμοποίησή τους,

υποβάλλουν τη δήλωση ένταξης της παρ. 1 του άρθρου 13 εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

3. Οι ειδικοί φρουροί και συνοριακοί φύλακες στους οποίους απονεμήθηκε αστυνομικό αριστείο ανδραγαθίας για πράξη που τέλεσαν πριν την ένταξή τους, εντάσσονται στο αστυνομικό προσωπικό γενικών καθηκόντων με το βαθμό του υπαρχιφύλακα και λογίζεται ότι έχουν συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο υπηρεσίας για τη συμμετοχή τους στις προαγωγικές εξετάσεις του π.δ. 82/2006.

4. Οι ανθυπαστυνόμοι, αρχιφύλακες και αστυφύλακες για τους οποίους, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει παρέλθει η προθεσμία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ. 241/1999 (ΦΕΚ 200 Α') για τη δήλωση υπαγωγής στο όριο ηλικίας του 55ου έτους, μπορεί να ζητήσουν την υπαγωγή τους στο όριο ηλικίας αυτό με έγγραφη δήλωσή τους, που υποβάλλεται στην υπηρεσία που υπηρετούν, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Η ισχύς της παρούσας παραγράφου αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

5. Η πλήρωση των οργανικών θέσεων που προβλέπονται από το άρθρο 5 θα γίνει κατά τις τακτικές κρίσεις των αξιωματικών του έτους 2009.

6. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου που αφορούν προαγωγές προσωπικού δεν ισχύουν αναδρομικά, δεν θεμελιώνουν δικαίωμα λήψης αναδρομικών αποδοχών και δεν δημιουργούν δικαίωμα αναδρομικών κρίσεων και προαγωγών, σε καμία περίπτωση.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 και της παραγράφου 2 του άρθρου 8 ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 16

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:
α. Οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 28 του ν. 1481/1984 (ΦΕΚ 152 Α').
β. Οι διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 1339/1983 (ΦΕΚ 35 Α').

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από 1.1.2009, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν επανέλθουμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, θα διακόψουμε για δέκα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο Υπουργός αφίχθη επιτέλους και επομένως είναι δυνατό να συνεχιστεί η διακοπείσα, για το λόγο τούτο, συνεδρίαση.

Με την ευκαιρία αυτή επαναλαμβάνω ότι οι απογευματινές συνεδριάσεις αρχίζουν στις 18.00' ακριβώς και οφείλουμε όλοι μας, πλην ανωτέρας βίας, να είμαστε εδώ αυτήν την ώρα, για να μην παρατηρείται το φαινόμενο που είδαμε σήμερα.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Θέματα προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της

στις 10 Ιουλίου 2008 τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Πριν προχωρήσουμε στη συζήτηση επί της αρχής, θα ανακοινώσω επιστολές που λάβαμε από τις κοινοβουλευτικές ομάδες των κομμάτων.

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μας δηλώθηκε δι' επιστολής ότι ειδικός αγορητής στο παρόν νομοσχέδιο θα είναι ο Βουλευτής κ. Ζιώγας.

Από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς ειδικός αγορητής θα είναι ο συνάδελφος κ. Κοροβέσης.

Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα είναι στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ο συνάδελφος κ. Βελόπουλος.

Επίσης από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ανακοινώνεται ότι ως ειδικός αγορητής γι' αυτό το νομοσχέδιο ορίζεται ο συνάδελφος κ. Πολατίδης.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σαλιάς.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που έρχεται για συζήτηση και ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα σχέδιο με νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν εκπαιδευτικά θέματα αισθάνομαι ότι εκπληρώνουμε ένα ακόμη χρέος στη νέα γενιά της χώρας μας, αμβλύνουμε την αγωνία εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών που έχουν τα παιδιά τους στα σχολεία και υπηρετούμε την επένδυση της πατρίδας μας στη γνώση, η οποία καθορίζει στη σύγχρονη εποχή μας τη θέση των λαών στο αύριο. Ένα αύριο που δεν μπορεί να περιμένει. Κάθε φορά που έχουμε τη δυνατότητα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να πάρουμε θέσεις στα μεγάλα, αλλά και στα μικρά θέματα παιδείας, δεν πρέπει να χάνουμε την ευκαιρία να συμβάλλουμε με συγκεκριμένες προτάσεις.

Κύριο χαρακτηριστικό της πολιτικής μας ζωής είναι η συχνή στείρα άρνηση της Αντιπολίτευσης να συμμαχήσει με την Κυβέρνηση σε βασικά θέματα, διασφαλίζοντας έτσι ένα ελάχιστο συνεννόησης που οδηγεί στην πρόοδο.

Την ίδια ώρα που γίνεται διάλογος είτε βρίσκει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης απόλυτα, είτε χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να συλλέξουν συγκεκριμένες προτάσεις. Η στάση αυτή, ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ανατροφοδοτεί την απογοήτευση στην κοινωνία, με αποτέλεσμα να παρατηρείται το ιστορικά παράδοξο να μειώνεται η δυναμική της στο Εκλογικό Σώμα, όπως αυτό αποτυπώνεται απ' όλες τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις. Γεγονός, που ανατροφοδοτεί με τη σειρά του την εσωκομματική αστάθεια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οδηγώντας τη σε κινήσεις πόλωσης του πολιτικού κλίματος, αδικώντας στην ουσία μία εκ των βασικών μας αποστολών, που είναι η θέσπιση νόμων.

Πίστεια και πιστεύω, πως το παρόν νομοσχέδιο είναι μία ευκαιρία να συμφωνήσουμε, αφού συζητήσουμε διεξοδικά τις προτάσεις των κομμάτων για τα θέματα που επιλύει. Το πιστεύω αυτό, γιατί τα θέματα παιδείας πρέπει να μας ενώνουν και όχι να θυσιάζονται στο «βωμό» των εφήμερων εντυπώσεων.

Θέλω να καλέσω τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, εκτός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που συμφώνησε επί της αρχής, να αλλάξουν τη θέση που εξέφρασαν στην επιτροπή.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς είναι δυνατόν να διαφωνείς με ένα σχέδιο νόμου για το οποίο συμφωνεί η πλειοψηφία των φορέων που προσκλήθηκαν για ακρόαση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων την περασμένη εβδομάδα! Ακόμη και οι φορείς που δεν συμφώνησαν πλήρως, όπως η Ο.Λ.Μ.Ε., δήλωσαν δια του εκπροσώπου της ότι το παρόν νομοσχέδιο βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση. Και πολύ περισσότερο, πώς είναι δυνατόν να διαφωνείς και η κριτική να εξαντλείται στο αν οι διατάξεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου δεν έχουν τίτλο, δεν έχουν σχέση μεταξύ τους, δεν έχει καλή επικεφαλίδα, έρχεται στο Θερινό Τμήμα και άλλα τέτοια! Πώς είναι δυνατόν να διαφωνείτε, αλλά την ίδια στιγμή να μην καταθέσετε την πρότασή σας επί των συγκεκριμένων θέσεων που η Κυβέρνηση διατυπώνει μέσω του νομοσχεδίου; Ακόμη και τώρα, σε αυτήν τη συζήτηση, έχετε θεσμική υποχρέωση να καταθέσετε συγκεκριμένες προτάσεις. Η Κυβέρνηση, έχω την αίσθηση, είναι έτοιμη

να ακούσει και να συνθέσει τις απόψεις. Αυτή, εξάλλου, η σύνθεση απόψεων χαρακτηρίζει τόσο τον παριστάμενο Υπουργό Παιδείας, όσο και τον παριστάμενο Υφυπουργό Παιδείας, που - και με την ευκαιρία να δανειστώ μία φράση του από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- είπε: «Δεν είναι δυνατόν στην εποχή μας, των γρήγορων εξελίξεων και παγκόσμιων ανακατατάξεων να επιφυλάσσουμε για τους πολίτες της χώρας μας μία συμπεριφορά και νοοτροπία οπισθοφυλακής».

Επομένως, κύριε Πρόεδρε, οι πολίτες της χώρας θα παρακολουθήσουν με πολύ ενδιαφέρον την τοποθέτηση των εισηγητών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, για να μάθουν τι προτείνουν κάθε φορά που διαφωνούν.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ρυθμίζει μία σειρά θεμάτων προσωπικού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, θέματα που αφορούν την αναβάθμιση των ανθρώπων που παράγουν την εκπαίδευση. Καθηγητές και δάσκαλοι είναι ο κύριος πυλώνας μιας εκπαιδευτικής διαδικασίας που πρέπει το κράτος να φροντίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, μιας και οι απαιτήσεις της εποχής για μέτρηση του παραγόμενου έργου και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού δυναμικού δημιουργεί και ανάλογες υποχρεώσεις του συντεταγμένου κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου που σήμερα συζητούμε είναι μία σύνθεση διατάξεων που σκοπό έχουν να δώσουν με τον πιο δίκαιο και άμεσο τρόπο τέλος σε σοβαρές εκκρεμότητες και ρευστές καταστάσεις που δημιουργούσαν αβεβαιότητα, ανασφάλεια και πολλές φορές ομηρία στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Και όλα αυτά ήταν απόρροια είτε των συχνών νομοθετικών αλλαγών στο εκπαιδευτικό πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο σύστημα είτε συγκεκριμένων νοσοτροπιών που είχαν όφελος πολιτικό από αυτήν τη σύγχυση και εξάρτηση από το Υπουργείο Παιδείας.

Με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις σε μία σειρά εκκρεμοτήτων δίδεται οριστική λύση χωρίς αδικία, με δίκαιο τρόπο και προς το συμφέρον τόσο της εκπαιδευτικής κοινότητας, αλλά και πάνω από όλα της ελληνικής οικογένειας που έχει τα παιδιά της στα σχολεία και που είναι αυτή που τελικά θα εισπράξει το τελικό προϊόν της τάξης που επιχειρείται να μπει με το παρόν νομοσχέδιο. Διότι όταν ρυθμίζουμε θέματα λειτουργίας των σχολείων, μειώνουμε την πιθανότητα να εμφανίζονται φαινόμενα που κάθε χρόνο συναντούμε στην έναρξη ή στα μέσα της σχολικής χρονιάς, καθυστέρησης στην πλήρωση των κενών θέσεων των εκπαιδευτικών ή αναίτιες ακυρώσεις αποσπάσεων, ή αιφνίδιων παραιτήσεων, ακόμα και αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης των εκπαιδευτικών. Οι λιγότερες δυσλειτουργίες που παρουσιάζονται αιφνίδια, λόγω κενών του νομοθετικού μας πλαισίου, σημαίνει αυτόματα περισσότερη συγκέντρωση των δασκάλων και καθηγητών στο εκπαιδευτικό τους αντικείμενο και καλύτερη παρεχόμενη παιδεία. Άρα, είναι ένα νομοθέτημα στοχευμένο στην ουσία της εκπαίδευσης που λύνει σημαντικά θέματα δικαστικά.

Πιο συγκεκριμένα: Το παρόν σχέδιο νόμου έχει τριάντα ένα άρθρα καταμελημένα σε τέσσερα κεφάλαια- ενότητες. Η πρώτη ενότητα επικεντρώνεται σε θέματα προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπως είναι η με βάση την πρόσφατη αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων πτυχιούχων συγκεκριμένων νέων κλάδων, η ένταξή τους και η ενσωμάτωσή τους στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Με άλλα λόγια, η τακτική των πολιτικών ηγεσιών στο παρελθόν που δημιουργούσαν καινούργια τμήματα χωρίς να έχουν τη δυνατότητα την ίδια ώρα να εξασφαλίσουν τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων από αυτά τα τμήματα, παίρνει ένα τέλος. Γενναία το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και η ηγεσία του επιχειρεί να ενσωματώσει στους εκπαιδευτικούς κλάδους τις αποφάσεις που λαμβάνει το Συμβούλιο Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης -που θα ακολουθήσουν και άλλες στην πορεία- για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των νέων τμημάτων.

Επίσης, στο παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζονται θέματα παιδαγωγικής επάρκειας και ένταξης σε καθηγητικές σχολές πτυχιούχων, καθώς επίσης ανακαλούνται φωτογραφικές ευνοϊκές

υφιστάμενες ρυθμίσεις.

Αποσαφηνίζονται θέματα προϋπηρεσίας των αναπληρωτών και ωρομίσθιων καθηγητών. Αποκαθίστανται ανισότητες σε βάρος των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε σχολεία δευτέρης ευκαιρίας. Βελτιώνεται το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις παραπτώσεις των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αναγνωρίζει τη σημαντική αποκομισθείσα διδακτική εμπειρία των αναπληρωτών και ωρομίσθιων και τους μονομοποιεί. Αναβαθμίζει τα εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε..

Διασφαλίζει την ίση μεταχείριση των αρρένων και θήλεων εκπαιδευτικών στους διαγωνισμούς του Α.Σ.Ε.Π., χωρίς η υποχρέωση της στρατιωτικής θητείας να αποτελεί λόγο απώλειας της επιτυχίας για έναν υποψήφιο. Καλύπτει ένα νομοθετικό κενό που αφορά τις περιπτώσεις εκπαιδευτικών κλάδων που υπηρετούν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Η δεύτερη ενότητα αναβαθμίζει τη δια βίου μάθηση. Κατ' αρχάς ρυθμίζει τις διαδικασίες εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτών ενηλίκων, των φορέων παροχής υπηρεσιών δια βίου μάθησης του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των εποπτευόμενων φορέων του ιδιωτικού τομέα. Αντικειμενικοποιεί το σύστημα στην επιλογή εκπαιδευτών ενηλίκων – πολύ σημαντική διάταξη – με ταυτόχρονη εξεισορότηση και παράλληλο εξορθολογισμό των ωριαίων αποζημιώσεων των εκπαιδευτών ενηλίκων.

Επίσης, προβλέπει την τροποποίηση του κανονιστικού πλαισίου λειτουργίας του Ι.Δ.Ε.Κ.Ε., προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που καθορίζονται με την υπουργική απόφαση 1258 του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ούτως ώστε το Ι.Δ.Ε.Κ.Ε. να καταστεί τελικός δικαιούχος έργων κατά την προγραμματική περίοδο 2008-2013, καθώς επίσης αναβαθμίζει τη διοίκηση του Ι.Δ.Ε.Κ.Ε. τοποθετώντας στην κορυφή της διοικητικής πυραμίδας διευθύνοντα σύμβουλο.

Η τρίτη ενότητα αντιμετωπίζει ζητήματα για την εύρυθμη λειτουργία των εκκλησιαστικών σχολών και ακαδημιών, όπως η εισαγωγή φοιτητών, θέματα προσωπικού, καθώς και η ένταξη των καθηγητών των ανώτερων εκκλησιαστικών σχολών στις ανώτατες εκκλησιαστικές ακαδημίες.

Στην τέταρτη ενότητα ρυθμίζεται το θέμα της παραμονής των εκπαιδευτικών που αποσπώνται στα ευρωπαϊκά σχολεία, σύμφωνα με τα δεδομένα των ίδιων των ευρωπαϊκών σχολείων. Έτσι, ενώ σήμερα είκοσι έξι από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποσπούν εκπαιδευτικούς στα ευρωπαϊκά σχολεία επί εννέα έτη, μόνο η χώρα μας αποσπά εκπαιδευτικούς στα ίδια σχολεία για πέντε έτη. Με τη νέα ρύθμιση προβλέπεται η παραμονή των αποσπασμένων εκπαιδευτικών επί επτά συνολικά έτη, μετά τη δοκιμαστική περίοδο των δύο ετών.

Ουσιαστικά με τη ρύθμιση αυτή δίνεται η δυνατότητα στους Έλληνες εκπαιδευτικούς που είναι αποσπασμένοι στα ευρωπαϊκά σχολεία να μπορούν να καταλάβουν διευθυντικές θέσεις, πράγμα το οποίο μέχρι σήμερα δεν μπορούσαν να επιτύχουν, διότι περιοριζόταν η απόσπασή τους μόνο στα πέντε χρόνια.

Γίνεται προσπάθεια αύξησης της αξιοπιστίας των ανακλήσεων των αποσπάσεων, που δημιουργούν σημαντικό πρόβλημα τα ευρωπαϊκά σχολεία, θέτοντας την ατομική ευθύνη κυρίαρχη.

Έχει, επίσης, στην ίδια ενότητα διάταξη με ανθρώπινη ευαισθησία, που προβλέπει τη δυνατότητα παράτασης της απόσπασης των εκπαιδευτικών στο εξωτερικό, όταν προκύπτει ένα πρόβλημα υγείας σε μέλος της οικογένειάς του, το οποίο δεν αντιμετωπίζεται στη χώρα μας.

Τέλος, ρυθμίζονται θέματα διαφόρων εποπτευόμενων φορέων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως είναι ο Ο.Ε.Κ., η Αναργύρειος και Κοργιαλένειος Σχολή Σπετσών, ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων, ο Οργανισμός Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, καθώς επίσης απλοποιούνται οι διαδικασίες για τη φοίτηση στα σχολεία που λειτουργούν στα ειδικά καταστήματα κράτησης νέων και επεκτείνεται η μουσικότητα των εξεταστικών επιτροπών και γι' αυτές τις επιτροπές που διεξάγουν τις εξετάσεις πιστοποίησης ξένων γλωσσών.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να τελειώσω από εκεί που ξεκίνησα. Η συζήτηση που έγινε στην αρμόδια

επιτροπή την περασμένη εβδομάδα άφησε μία πίκρα. Δεν βρήκατε ως Αντιπολίτευση μία διάταξη που να είναι θετική. Δεν βρήκατε θετικό να επισημάνετε το ότι αναγνωρίζονται τα επαγγελματικά δικαιώματα και στους αποφοίτους των σχολών από τα νεοϊδρυθέντα τμήματα τους ενσωματώνουμε στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, δεν βρήκατε μία διάταξη να πείτε ότι είναι θετική, γεγονός που ακυρώνει πραγματικά την πρόθεσή σας να κάνετε ουσιαστική και εποικοδομητική αντιπολίτευση.

Τελιώνοντας, θα ήθελα να σας πω ότι θα περιμένουμε στις εισηγήσεις των εισηγητών, να ακούσουμε δηλαδή τις συγκεκριμένες προτάσεις, για κάθε τι που διαφωνείτε. Έλλειψη προτάσεων σας σε οτιδήποτε κριτικάρετε σημαίνει αδυναμία της Αντιπολίτευσης να συνεισφέρει στο νομοθετικό έργο που προσπαθεί να κάνει η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διεβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», αναφορά κατά του Υπουργού Πολιτισμού και των πρώην Υπουργών Πολιτισμού.

Σειρά έχει τώρα ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο συνάδελφός μας κ. Μάρκος Μπόλαρης.

Ορίστε, κύριε Μπόλαρη, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας το νομοσχέδιο το οποίο συζητείται σήμερα στη Βουλή, διαπιστώνουμε ότι το Υπουργείο Παιδείας χάνει μία μεγάλη ευκαιρία, όπως χάνουν μία μεγάλη ευκαιρία και η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός αντιστοίχως, αφού δίνεται η ευκαιρία στην Κυβέρνηση να παρέμβει σε ένα μεγάλο ζήτημα για το οποίο συζητάει η ελληνική κοινωνία, συζητούν οι Έλληνες πολίτες, δηλαδή για τα θέματα της διαφάνειας στη δημόσια ζωή. Έτσι, δίνεται η ευκαιρία στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση να υιοθετήσουν προτάσεις της Αντιπολίτευσης, ώστε να βγει το ελληνικό πολιτικό σύστημα, οι Έλληνες πολίτες, το πολιτικό προσωπικό της χώρας με καθαρό το μέτωπο στην ελληνική κοινωνία, εκτός από αυτούς οι οποίοι είναι εκτεθειμένοι, για να μπορέσει να γίνει ουσιαστική πολιτική δουλειά. Όμως ο κύριος Πρωθυπουργός, κρυπτόμενος, απεμπολεί αυτήν την ευκαιρία.

Θεωρώ αντίστοιχα ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας η οποία είχε την πρόκληση να φέρει ένα σοβαρό, ένα ουσιαστικό, ένα φιλόδοξο νομοσχέδιο, για να λύσει υπαρκτά προβλήματα στο χώρο του προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας, απώλεσε αυτήν την ευκαιρία.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι υπάρχει ανάγκη παρέμβασης στα θέματα που αφορούν το προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας. Πράγματι, υπάρχει μία σειρά από ερωτήματα τα οποία απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Όμως, αυτά τα ζητήματα δυστυχώς δεν λύνονται, αλλά απεναντίας, διαπιστώνουμε μία αποσπασματική προσέγγιση, προσέγγιση ρουσφετιού, προσέγγιση προσωπικών διευθετήσεων, προσέγγιση εξανδραποδισμού του εκπαιδευτικού προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας σε σημείο το οποίο πραγματικά να μην τιμά την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, η οποία ορθώς επέλεξε σήμερα στις 17.00', με μία συνέντευξη Τύπου, να αλλάξει τη μπάλα, να περάσει σε άλλο γήπεδο, να βάλει άλλα θέματα, προκειμένου να σκεπάσει αυτά τα οποία θα συζητηθούν σήμερα στη Βουλή.

Γιατί αύριο το ρεπορτάζ του Υπουργείου Παιδείας θα αφορά τη σημερινή σύσκεψη που έγινε στην κυβερνητική επιτροπή, θα αφορά τη συνέντευξη την οποία έδωσε η πολιτική ηγεσία και όχι βέβαια αυτά τα οποία θα συζητηθούν εδώ. Ορθή επικοινωνιακή πολιτική, η οποία δείχνει και την αυτοκριτική που κάνει σιωπηρώς η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, αντί να απαντήσει σε μία σειρά από ερωτήματα, όπως: Ποιες είναι οι ανάγκες της παιδείας σε εκπαιδευτικό προσωπικό, ιδιαίτερα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση; Τι θα γίνει με τους δεκαεπτά χιλιάδες εκπαιδευτικούς που είναι εκτός των αιθουσών διδασκαλίας; Πώς θα καλυφθούν τα κενά που υπάρχουν με ποιες διαδικασίες θα καλυφθούν και με ποια κριτήρια θα γίνουν αυτές οι διαδικα-

σιές; Τι κριτήρια θα βάλουμε; Θα είναι κριτήρια αξιολόγησης, θα είναι κριτήρια αξιοκρατικά ή θα είναι κριτήρια κοινωνικά; Ποιοι διορισμοί θα γίνουν; Πόσοι διορισμοί θα γίνουν; Είναι αλήθεια αυτό που είπε η Ο.Λ.Μ.Ε. ότι θα γίνουν λιγότεροι διορισμοί στα επόμενα χρόνια, μετά τις εφαρμογές που θα γίνουν από αυτό το νομοσχέδιο;

Σ' αυτή, λοιπόν, τη σειρά των αμελικτων ερωτημάτων τα οποία αφορούν την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, η Κυβέρνηση σιωπά. Προτίμησε τις προσωπικές διευθετήσεις. Γιατί όπως έχουν την ευκαιρία οι συνάδελφοι οι οποίοι μελέτησαν το νομοσχέδιο να διαπιστώσουν, μιλάμε για μία σειρά άρθρων, τα οποία έχουν φωτογραφικό περιεχόμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 8 είναι αυτό το οποίο αναδεικνύει τις ανάγκες. Το υπογραμμίζω. Λέει το άρθρο 8: Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη διαδικασία πρόσληψης προσωρινών αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών. Αυτή ήταν η ανάγκη. Αυτό είναι το περιεχόμενο του νομοσχεδίου που έπρεπε να συζητητά σήμερα η Βουλή. Ποια διαδικασία; Πώς θα ρυθμιστεί το θέμα των αναπληρωτών; Πώς θα ρυθμιστεί το θέμα των ωρομισθίων; Διαδικασίες, κριτήρια, αξιοκρατία. Αυτό είναι το ζήτημα το οποίο απέφυγε επιμελώς να κάνει η Κυβέρνηση.

Όσον αφορά τις θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ξεκάθαρες. Τις έχουμε πει επανειλημμένα, κύριε συνάδελφε. Δεν σας μέμφομαι, διότι δεν μας παρακαλούθετε, αλλά επειδή η κοινωνία τις ακούει και ξέρει, νομίζω ότι στα μάτια αυτών που ξέρουν, εκτίθεστε. Αυτό, λοιπόν, περιμέναμε. Διαδικασία επιλογής. Οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι προσέρχονται στην αίθουσα -και το ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ- για να μπορούν να είναι αποδοτικοί, για να μπορούν να παράσχουν την ποιοτική παιδεία την οποία αξιώνει η ελληνική οικογένεια, για να μην λέμε μόνο θεωρητικά πράγματα στα παρθένα και στις συνεντεύξεις μας, πρέπει να ξέρουν ότι προσλαμβάνονται με ένα σύστημα αντικειμενικό, αξιοκρατικό, ότι δηλαδή υπάρχει σεβασμός της πολιτείας προς αυτούς οι οποίοι ετοιμάζονται να αναλάβουν τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Δεν είναι οι καλύτερες προϋποθέσεις για την παιδεία, για το επίπεδο της παιδείας, για την ποιότητα η πρόσληψη με διαδικασίες ρουσφετιού. Όταν τους σέρνουμε τους εκπαιδευτικούς να εκλιπαρούν στα κομματικά βουλευτικά και υπουργικά γραφεία για να πετύχουν ένα διορισμό στον Άγιο Ευστράτιο, να ξέρετε ότι όταν θα μπουν στην τάξη δεν θα έχουν τα καλύτερα εχέγγυα. Και φυσικά ξέρετε πολύ καλά ότι δεν αρκεί μόνο αυτό, αλλά χρειάζεται ένας εκπαιδευτικός, ο οποίος αμειβεται σωστά και η Κυβέρνηση επί πέντε χρόνια τώρα δεν λέει τίποτα γι' αυτό, ούτε βεβαίως μπορεί να προσφέρει τα καλύτερα, εάν δεν έχει σωστή επιμόρφωση.

Η αξιολόγηση, λοιπόν, για την οποία κομπάζει η Κυβέρνηση ότι νομοθέτησε, αλλά δεν την εφαρμόζει και την αποφεύγει και πάλι, η σωστή ικανοποίηση των αιτημάτων, η σωστή αμοιβή και η επιμόρφωση είναι ζητήματα τα οποία δεν τα συζητά το νομοσχέδιο. Έτσι, αντί να έχουμε μία συνολική προσέγγιση του ζητήματος, αντί να έχουμε μία προσέγγιση, η οποία ορίζει κανόνες -για να ξέρει ο εκπαιδευτικός στο τέλος, όταν πάει για να αναλάβει αναπληρωτής ή ωρομισθιος ότι πηγαίνει μέσα από μία αντικειμενική διαδικασία- να ξέρει ότι μπαίνοντας σ' αυτήν τη διαδικασία, θα ακολουθήσουν ένα, δύο, τρία ζητήματα, βήματα.

Αντί, λοιπόν, να ξέρει όλα αυτά, τι του λέμε εμείς; Θέλουμε μία διάταξη, η οποία επαναλαμβάνει τις διατάξεις του Ιουλίου του 2004 που είχαν ψηφιστεί πάλι από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με άλλη Υπουργό, ρυθμίζουμε αυτούς οι οποίοι κάνανε τα τριαντάμηνα ή τα εικοσιτετράμηνα με ή χωρίς Α.Σ.Ε.Π. -απαξιωνουμε δηλαδή το Α.Σ.Ε.Π.- και τι κάνουμε; Την ώρα που θα έχουμε ψηφίσει το νομοσχέδιο και θα βγούμε απ' αυτήν την Αίθουσα, θα έχει ανοίξει ένας καινούργιος, αέναος, αδιέξοδος κύκλος παραγωγής νέων ωρομισθίων, νέων αναπληρωτών, νέων εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα σέρνονται γύρω από τα βουλευτικά γραφεία και τα κομματικά και θα εκλιπαρούν για καινούργια ρύθμιση.

Αν αυτό το πράγμα είναι κάτι για το οποίο πρέπει να επαίρεται η Κυβέρνηση, αν αυτό το πράγμα ονομάζεται μεταρρύθμιση,

ση, νομίζω ότι χάνουν οι λέξεις το νόημά τους.

Άλλωστε, κύριε Υπουργέ, ξέρετε τα δημοσιεύματα, ξέρετε τι είπε ο Τύπος για την επιχείρηση «ρουσφέτι» εν μέσω του θέρους. Είδατε με ποιον τρόπο έγινε η κριτική και είναι κρίμα πραγματικά, γιατί εδώ και μήνες, από την ώρα που ανέλαβε η νέα πολιτική ηγεσία είχε τις προκλήσεις για να ανταποκριθεί και σ' αυτό το ζήτημα, για να υπάρξει μία ουσιαστική, αντικειμενική και συναινετική προσέγγιση για το θέμα του προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας, τόσο του εκπαιδευτικού, όσο και του διοικητικού. Δυστυχώς, δεν υπήρξε ανταπόκριση. Επιλέξατε τη στρατηγική του ρουσφετιού.

Και εάν αυτό ισχύει για τους ωρομισθίους και τους αναπληρωτές, θα πρέπει να σας επισημάνω, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το ίδιο ισχύει για τους μουσικούς. Υπάρχει μία εκκρεμότητα. Έρχονται μουσικοί στα μουσικά σχολεία από τότε που ιδρύθηκαν. Όταν ιδρύθηκαν τα μουσικά σχολεία δεν είχαμε στην Ελλάδα αποφοίτους ανωτάτου επιπέδου. Δεν είχαμε πανεπιστημιακές σχολές ούτε σχολές Τ.Ε.Ι.. Σήμερα, υπάρχουν απόφοιτοι. Τρεις πανεπιστημιακές σχολές και τέσσερις σχολές Τ.Ε.Ι.. Αυτούς, αντί να τους στηρίξουμε, αντί να βάλουμε ουσιαστικά ζητήματα, αντί δηλαδή να απαντήσουμε στα ερωτήματα: «Χρειάζεται μουσικούς το Ελληνικό Λύκειο, το Ελληνικό Γυμνάσιο, το Ελληνικό Δημοτικό; Χρειάζεται; Ποιες είναι οι ανάγκες; Ποιους θα πάρουμε; Με τι εξετάσεις θα τους πάρουμε;», ερχόμαστε και φέρνουμε εδώ μίζερους διατάξεις, όπου βάζουμε αποφοίτους των ωδείων ή εμπειροτέχνες μουσικούς να διαπληκτίζονται και να μαλώνουν ενώπιον της κοινωνίας, ενώπιον της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων με τους πανεπιστημιακούς όχι για την πύτα, αλλά για τα τρίμηνα της πύτας. Δηλαδή, για το πόσοι θα διοριστούν στα μουσικά γυμνάσια, ως εάν το πρόβλημα της μουσικής παιδείας στην Ελλάδα, ως εάν το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για μουσική παιδεία είναι μόνο τα μουσικά γυμνάσια και δεν χρειάζεται οι απόφοιτοι των άλλων σχολών να υπηρετήσουν στα λύκεια, στα γυμνάσια και στα δημοτικά γενικής παιδείας.

Δυστυχώς, αυτή η μίζερη αντιμετώπιση κορυφώνεται στο κεφάλαιο δεύτερο του νομοσχεδίου, όπου πάλι υπάρχει αυτή η διαδικασία ποδηγέτησης, η διαδικασία ελέγχου, η διαδικασία ρουσφετιού, η διαδικασία κομματικοποίησης.

Σας παρακαλώ, δείτε το άρθρο 8 με το οποίο ξεκινά το κεφάλαιο β', το κεφάλαιο 10. Νομοθετεί η Βουλή ότι με απόφαση του Υπουργού Παιδείας θα καταρτιστεί το ενιαίο μητρώο των εκπαιδευτικών ενηλίκων, των εκπαιδευτικών των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας. Όχι με διαδικασίες αντικειμενικές. Δεν καλείται η Βουλή να ψηφίσει ένα νόμο, ο οποίος εφαρμόζει το νόμο περί αξιολόγησης, περί αξιοκρατίας. Απεναντίας, καλείται η Βουλή να ψηφίσει ένα νόμο με τον οποίο δίνουμε ξανά το αποκλειστικό, το ανεξέλεγκτο, το αδιαφανές δικαίωμα στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας, να καταρτίσει αυτός το μητρώο, να προσλάβει μόνος του, χωρίς να μας πει με ποιες διαδικασίες και με ποια κριτήρια, τους εκπαιδευτές για τα σχολεία της δια βίου μάθησης.

Προσέξτε εδώ ποια είναι η πρόκληση. Αυτοί που θα προσληφθούν με αυτόν τον τρόπο, τον τρόπο του ρουσφετιού, τον τρόπο της προσωπικής συναλλαγής, της διευθέτησης, θα μοριοδοτούνται όπως και αυτοί οι οποίοι θα πετύχουν στις εξετάσεις Α.Σ.Ε.Π..

Εάν αυτό είναι κάτι για το οποίο μπορεί να καυχάται η Κυβέρνηση μπροστά στα μάτια των εκπαιδευτικών, εάν μπορεί να τους πείσει ότι πράγματι ενδιαφέρεται για ποιοτική παιδεία με τέτοιου είδους διατάξεις, εάν μπορεί να πείσει την ελληνική κοινωνία, νομίζω ότι κάνετε λάθος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή στην επιτροπή κάναμε επανειλημμένα αναφορές για τον πρόχειρο τρόπο με τον οποίο έχει συνταχθεί αυτό το νομοσχέδιο και επειδή μας έψεξαν οι της Κυβέρνησης λέγοντας ότι δεν έχουμε ουσιαστικά επιχειρήματα και γι' αυτό αναφερόμαστε στα ζητήματα του νομοσχεδίου, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής δύο κείμενα. Το ένα κείμενο είναι έγγραφο του κυρίου Πρωθυπουργού, το οποίο απευθύνεται σε όλους τους Υπουργούς τον Ιούλιο του 2006 με θέμα: «Νομοθετική πολιτική και αξιολόγηση

ποιότητας και αποτελεσματικότητας νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων». Και λέει πώς πρέπει να γίνονται τα νομοσχέδια, γιατί έχει προηγηθεί το έγγραφο από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το οποίο μιλάει για το «interinstitutional Agreement on Better Law-making».

Τα καταθέτω τα κείμενα και θα ήθελα να παρακαλέσω να τα έχει υπόψιν της η πολιτική ηγεσία, αλλά να τα δει και ο εισηγητής της Συμπολίτευσης ο οποίος ενοχλήθηκε γιατί κάναμε παρατηρήσεις πάνω στην κακή νομοτεχνική διατύπωση και διάταξη την οποία έχει αυτό το νομοσχέδιο το οποίο, κύριε συνάδελφε, δεν έχει πουθενά ένα άρθρο καινούργιο και αυτοδύναμο. Είναι από την αρχή μέχρι το τέλος διορθώσεις και παρεμβάσεις πάνω σε προηγούμενα άρθρα, γιατί στερείται παντελώς μιας ουσιαστικής πολιτικής φιλοσοφίας για την παιδεία, γιατί η φιλοσοφία την οποία φέρνει και εισάγει στο Κοινοβούλιο είναι η φιλοσοφία όπως σας είπα προηγουμένως, των προσωπικών διευθετήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόκληση υπάρχει και η ανάγκη υπάρχει και η πίεση υπάρχει. Ήθελα να σας πω ότι το πρόβλημα των ωρομισθίων, των αναπληρωτών και το πρόβλημα των μουσικών είναι υπαρκτό. Δεν το αγνοούμε ούτε είμαστε αυτοκτονικοί, ούτε ήλθαμε να βάλουμε απέναντί μας κοινωνικές ομάδες. Αυτά τα ζητήματα έπρεπε και πρέπει να τα αντιμετωπίσει η ελληνική πολιτεία. Πώς όμως; Ως μεταβατικές διατάξεις σε ένα νομοσχέδιο το οποίο δίνει ουσιαστική απάντηση και λύνει άπαξ διά παντός με αρχές και με ποιότητα τα ζητήματα του Υπουργείου Παιδείας. Αυτή η φιλοσοφία λείπει και οι μεταβατικές διατάξεις έχουν μετατραπεί στο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μπόλαρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κ.Κ.Ε. κ. Ιωάννης Ζιώγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διαφωνία μας με την Κυβέρνηση, με την πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά και με τα άλλα κόμματα και στο θέμα της παιδείας είναι ριζική. Δεν εξαντλείται όπως των άλλων κομμάτων, σε ένα διαχειριστικό επίπεδο.

Το νομοσχέδιο τροποποιεί διατάξεις άλλων αντικειμενικών νόμων είτε σε πιο αρνητική κατεύθυνση, όπως παραδείγματος χάριν οι ρυθμίσεις για τους διορισμούς, η παραίτηση εκπαιδευτικού, η Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. είτε συμπληρώνει λόγω παραλείψεων που υπήρχαν προβλήματα στην εφαρμογή των νόμων, όπως την δια βίου μάθηση, Ι.Δ.Ε.Κ.Ε., Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. κ.λπ.. Οι τροποποιήσεις έχουν σαφή στόχο, να εφαρμοστεί μια αποτελεσματικά όλη αντικειμενική πολιτική.

Όπως θα δείξουμε παρακάτω, το εν λόγω νομοσχέδιο αναπαράγει και συντηρεί τον απαράδεκτο θεσμό των αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών τη στιγμή που οι ανάγκες της εκπαίδευσης για μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό είναι τεράστιες. Μόνο μια παράμετρος, ο μεγάλος αριθμός αίτησης συνταξιοδότησης εκπαιδευτικών για το τρέχον έτος. Παράλληλα κυριολεκτικά εμπάζει χιλιάδες αποφοίτους πανεπιστημιακών σχολών δίνοντάς τους μια κατ' όνομα και κατ' επίφαση πιθανότητα πρόσβασης στο επαγγελματικό, τη στιγμή που τόσο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όσο και παλαιότερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν έπαιρναν ουσιαστικά μέτρα απορρόφησης των πτυχιούχων και ακόμη παραπέρα συνέχισε την πάγια πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αποσύνδεση πτυχίου επαγγέλματος μέσω του διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π..

Τέλος, αναζητά συνενόχους στην κυβερνητική πολιτική και γι' αυτό δεν φειδεται κονδυλίων από το Ε.Σ.Π.Α., ώστε να τα χορηγήσει σε συνδικαλιστικούς φορείς που πρόθυμα θα αποδεχθούν το ρόλο αυτό. Πρόκειται για μία προσπάθεια ενσωμάτωσης του συνδικαλιστικού κινήματος και γι' αυτό είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη.

Για τους παραπάνω λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο στο σύνολό του.

Στο άρθρο 1 με τις παραγράφους 1 και 2 αποκτούν δικαίωμα να διοριστούν στην εκπαίδευση και στους κλάδους ΠΕ-03 των μαθηματικών και ΠΕ-04 των φυσικών, χημικών, βιολόγων και γεωλόγων οι πτυχιούχοι της Σχολής Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Με την παράγραφο 3 προστίθεται στις λεγόμενες καθηγητικές σχολές ο κλάδος ΠΕ33 Μεθοδολογίας της Ιστορίας και Θεωρίας της Επιστήμης, καθώς επίσης και ΠΕ34 της Ιταλικής γλώσσας, όχι όμως η κατεύθυνση της Ισπανικής γλώσσας και φιλολογίας που δεν έχουν καν ΠΕ. Έτσι, αυτοί οι δύο κλάδοι δεν χρειάζονται επιπλέον ως προσόν διορισμού το παιδαγωγικό πτυχίο.

Με την παράγραφο 4 αλλάζουν εκπαιδευτικό κλάδο οι πτυχιούχοι φυσικοί ραδιοηλεκτρολόγοι και από το ΠΕ-12 μηχανικοί εντάσσονται στο ΠΕ-04 με τους φυσικούς.

Το άρθρο συνεχίζει μία απαράδεκτη πολιτική που θέλει τους αποφοίτους κάθε σχολής και κάθε τμήματος των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. να διορίζονται στην εκπαίδευση. Αυτό είναι αποτέλεσμα και συντεχνιακών πιέσεων για διέξοδο από την ανεργία, αλλά κυρίως εκφράζει μία πολιτική που θέλει το σχολείο ως ένα κέντρο κατάρτισης δεξιοτήτων και όχι μονάδα που μορφώνει ολοκληρωμένα τον νέο.

Με το άρθρο 2 ορίζεται εκ νέου το ποια προϋπηρεσία αναπληρωτή και ωρομισθίου αναγνωρίζεται από το Υπουργείο Παιδείας προκειμένου να εγγραφεί κάποιος στον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών και επίσης καθορίζονται οι φορείς πρόσληψης ώστε να είναι νόμιμη η προϋπηρεσία.

Η αντίθεσή μας με όλο το σύστημα διορισμού στην εκπαίδευση είναι συνολική. Σημειώνουμε όμως ότι μετά από την κατάργηση της επιτηρίδας το 1997, του μόνου αντικειμενικού συστήματος πρόσληψης στο δημόσιο, εμφανίστηκε στην εκπαίδευση και διογκώνεται συνεχώς το φαινόμενο των αδιαφανών και ρουσφετολογικών προσλήψεων. Παραδείγματα χωρίς να προσλήψεις για πρόσθετη διδακτική στήριξη, οι προσλήψεις σε εκκλησιαστικά σχολεία, στη Σιβιτανίδειο Σχολή και βέβαια στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας και Τμήματα Αθλητικών Διευκολύνσεων. Η εργασιακή ομηρία, η αβεβαιότητα, οι ρουσφετολογικές προσλήψεις, ο θεσμός των συμβασιούχων εκπαιδευτικών καλά κρατούν.

Στο άρθρο 3 διπλασιάζεται η προϋπηρεσία των ωρομισθίων εκπαιδευτικών που εργάστηκαν σε Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας σε δυσπρόσιτες περιοχές. Αυτό ισχύει από το 2004 για την προϋπηρεσία σε δημόσια σχολεία. Η διπλάσια προϋπηρεσία υπολογίζεται για την πρόσληψη μόνο ως αναπληρωτή ή ωρομισθίου και όχι για μόνιμο διορισμό. Το μέτρο αυτό δεν ήρθε για να λύσει προβλήματα έλλειψης προσωπικού σε δυσπρόσιτες περιοχές, αφού προβλήματα σαν και αυτά δεν υπήρχαν, αλλά για να εξυπηρετήσει ημέτερους. Ταυτόχρονα δημιούργησε προβλήματα διαφάνειας στη σύνταξη του ενιαίου πίνακα αναπληρωτών. Το μέτρο αυτό εντείνει το φαινόμενο του κυνηγητού και της «αγοράς» της προϋπηρεσίας από τους άνεργους εκπαιδευτικούς. Αυτό είναι δύο φορές απαράδεκτο, όταν το μέτρο αυτό επεκτείνεται και στους εκπαιδευτές του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας που προσλαμβάνονται αδιαφανώς από το Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων.

Στο άρθρο 4 με το ν. 3149/2003 δεν επιτρέπεται στους εκπαιδευτικούς, εκτός από εξαιρετικούς λόγους υγείας, να παραιτούνται στη διάρκεια του διδακτικού έτους. Η διάταξη αυτή είχε χαλαρώσει και το αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο, το Κ.Υ.Σ.Δ.Ε. έκανε δεκτές όλες τις αιτήσεις παραίτησης για λόγους υγείας ή για οικογενειακούς λόγους. Με την παράγραφο 2, του άρθρου 4 επαναδιατυπώνεται η διάταξη του νόμου αυτού σε αυστηρότερη κατεύθυνση, περιορίζοντας να περιορίσει τις εξαιρέσεις. Έτσι η σύμφωνη γνώμη των Κ.Υ.Σ.Δ.Ε. και Κ.Υ.Σ.Π.Ε. έγινε απλώς γνώμη για να μη δεσμεύεται ο Υπουργός και οι λόγοι υγείας, πρέπει πλέον να αποδεικνύονται από πιστοποιητικό υγειονομικής επιτροπής ή δημόσιου νοσοκομείου.

Ταυτόχρονα στην ίδια παράγραφο, περιορίζεται η περίοδος υποβολής αίτησης παραίτησης των εκπαιδευτικών έως 10

Αυγούστου αντί της 31ης που ισχύει με το νόμο.

Η ρύθμιση αυτή φαίνεται, αλλά δεν είναι ασήμαντη, γιατί το άρθρο 148 του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα προβλέπει ότι, αν ο υπάλληλος δεν καταθέσει δεύτερη αίτηση παραίτησης εντός δεκαπέντε ημερών, τότε γίνεται δεκτή από την υπηρεσία η πρώτη αίτηση παραίτησης, μετά από διάστημα δύο μηνών. Πολλοί εκπαιδευτικοί αξιοποιούσαν αυτήν τη διάταξη και έτσι υπέβαλλαν την πρώτη παραίτηση στις 31 Αυγούστου και παρέμεναν στο σχολείο ως τις 30 Οκτώβρη, προκειμένου να συμπληρώσουν την ανάλογη υπηρεσία.

Με βάση το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα του ν. 3258/2007 άρθρο 155, ο δημόσιος υπάλληλος, απολύεται αυτοδίκαια από την υπηρεσία, όταν συμπληρώσει τριακονταπενταετία και είναι εξήντα χρονών. Με την παράγραφο 1 καταργείται αυτό το δικαίωμα για τους εκπαιδευτικούς, παραπέμποντάς το για το τέλος του διδακτικού έτους. Πρόκειται για απαράδεκτο μέτρο, αφού απαγορεύει στον εργαζόμενο εκπαιδευτικό να παραιτείται, όταν συμπληρώνει τις αυστηρές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης. Τα περί εύρυθμης λειτουργίας των σχολείων είναι υποκρισία, όταν το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας καθυστερεί μήνες να καλύψει τα γνωστά από το Σεπτέμβρη κενά στα σχολεία.

Το άρθρο 5, αποτελεί την αφορμή για την κατάθεση του νομοσχεδίου. Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται για πολλοστή φορά μετά την κατάργηση της επετηρίδας ζητήματα διορισμού των εκπαιδευτικών. Η αναλογία διορισμών 60% από τους επιτυχόντες στο Α.Σ.Ε.Π. και 40% από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών παραμένει η ίδια. Γίνονται όμως αλλαγές στο τμήμα διορισμών, που αφορά τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών, δηλαδή στο 40%, όπου αυτό υφίσταται, γιατί πολλές φορές, αυτή η αναλογία -ως γνωστόν- ανατρέπει. Από τον πίνακα αυτό, δημιουργούνται δύο νέες κατηγορίες εκπαιδευτικών. Όσοι εκπαιδευτικοί συμπληρώσουν τριάντα μήνες πραγματική προϋπηρεσία προσωρινού αναπληρωτή ή ωρομισθίου ως τις 30/6, δηλαδή ήδη συμπλήρωσαν, κατατάσσονται σε κλειστό πίνακα και διορίζονται όλοι σε πέντε χρόνια, το 1/5 κάθε χρόνο μέχρι το 2013. Η κατηγορία αυτή, προτάσσεται στους διορισμούς έναντι όλων των άλλων.

Δεύτερον, όσοι εκπαιδευτικοί συμπληρώνουν οποτεδήποτε τους είκοσι τέσσερις μήνες προϋπηρεσίας, αποκτούν δικαίωμα διορισμού με προτεραιότητα έναντι του ποσοστού του 40%. Ο αριθμός των διορισμών θα καθορίζεται με υπουργική απόφαση. Οι εκπαιδευτικοί των δύο παραπάνω κατηγοριών, θα διορίζονται εφ' όσον έχουν αποκτήσει πτυχίο παιδαγωγικών σπουδών Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε. ή πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας. Επιπλέον, για την κατηγορία των είκοσι τεσσάρων μηνών, απαιτείται να είναι επιτυχόν και στο διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π.. Ο αριθμός των διορισμών των δύο παραπάνω κατηγοριών, θα είναι πέραν του αριθμού που διορίζονται με τα ποσοστά 60%-40%. Αυτό έχει σχετική αξία, αφού ο αριθμός διορισμών του 60%-40% δεν είναι σταθερός και μπορεί να αυξομειώνεται ανάλογα με τον αριθμό των δύο παραπάνω κατηγοριών.

Το ζητούμενο για μας, είναι να αυξηθεί το σύνολο των διορισμών. Είναι η τρίτη φορά που γίνονται ρυθμίσεις στο σύστημα διορισμών μετά το 1997 που καταργήθηκε η επετηρίδα. Αυτό από μόνο του, αποδεικνύει τα αδιέξοδα του νέου συστήματος διορισμών μέσω διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π.. Η κατάργηση της επετηρίδας, δεν βελτίωσε την ποιότητα των εκπαιδευτικών και ούτε βέβαια μείωσε την ανεργία τους. Στη θέση της μιας και μοναδικής επετηρίδας, δημιουργήθηκαν αρκετοί πίνακες που είναι δύσκολο έως αδύνατον να ελεγχθούν και ταυτόχρονα έχει ως αποτέλεσμα να αδυνατεί και ο χώρος της εκπαίδευσης να γνωρίζει τις ρουσφετολογικές προσλήψεις. Η ρύθμιση αυτή, δεν πρόκειται να είναι η τελευταία, γιατί με το νομοσχέδιο, μπορεί μεν να γίνεται προσπάθεια να ενισχυθεί ο διαγωνισμός του Α.Σ.Ε.Π., αλλά δεν μπορεί να επιβληθεί ως αποκλειστικά μοναδικός τρόπος διορισμού, αφού, πρώτον, δεν είναι δυνατόν να αντιστοιχηθεί ο αριθμός των επιτυχόντων στο Α.Σ.Ε.Π. με τις ανάγκες πρόσληψης των εκπαιδευτικών και, δεύτερον, οι επιτυχόντες και μη διοριστέοι του Α.Σ.Ε.Π., δεν έχουν κίνητρο να εργαστούν ως αναπληρωτές ή ωρομισθιοί χωρίς την προοπτική του μόνιμου διορισμού. Η υποχρεωτική απόκτηση παιδαγωγι-

κού πτυχίου προσθέτει νέα εμπόδια. Αποτελεί υποκρισία και αποκαλύπτει τα αδιέξοδα της πολιτικής σας. Για να εργαστεί ένας συνάδελφος ως αναπληρωτής εκπαιδευτικός είναι επαρκής, ενώ για να εργαστεί ως μόνιμος όχι. Θεωρείται κάποιος δηλαδή ψυχοπαιδαγωγικά, διδακτικά επαρκής, επειδή έλαβε τη βαθμολογική βάση του Α.Σ.Ε.Π. και ας μην τα είχε διδαχθεί ποτέ στο πανεπιστήμιο.

Η θέση μας, η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος για το ζήτημα της επιμόρφωσης και της επαγγελματικής αποκατάστασης των εκπαιδευτικών είναι η εξής.

Πρώτον, η μορφή εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών που έχει καθιερωθεί πριν από δύο αιώνες, δεν ανταποκρίνονται πλέον στη σύγχρονη ανάγκη για ένα σχολείο που θα καλλιεργεί τις πιο εξελιγμένες ικανότητες και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ανθρώπινης προσωπικότητας. Μια αντίληψη σαν και αυτή για το σχολείο, φέρνει νέες απαιτήσεις για τους εκπαιδευτικούς, που πρέπει ανεξάρτητα από την ειδίκευση τον χρόνο και το βάθος των σπουδών τους να είναι της ίδιας προέλευσης, δηλαδή να είναι πτυχιούχοι πανεπιστημιακών παιδαγωγικών σπουδών. Η εκπαίδευσή τους δηλαδή, θα πρέπει να εξασφαλίζει ταυτόχρονα με την ειδικότητα διδασκαλίας και την παιδαγωγική τους επάρκεια όχι ως συμπληρωματικό ποσό, αλλά ως βασικό επισημολογικό υπόβαθρο, ενός εκπαιδευτικού ικανού να συνδέει τη θεωρία με την πράξη και μέσα από τη διδασκαλία του λειτουργηστού μαθήματος, να συνεισφέρει στην αρμονική διαμόρφωση του διανοητικού και συναισθηματικού κόσμου των νέων.

Σ' αυτές τις παιδαγωγικές σχολές πρέπει να συνεχίζεται και η περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Μέχρι τη δημιουργία των ενιαίων παιδαγωγικών σχολών των οποίων οι απόφοιτοι διορίζονται όλοι στην εκπαίδευση, ζητάμε μαζικούς διορισμούς μέσα από μια νέα επετηρίδα, από την οποία θα γίνεται και η κάλυψη των έκτακτων και συνηθισμένων αναγκών σε μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό στη διάθεση του Υπουργείου Παιδείας. Γενικότερα, διεκδικούμε ενιαία εργασιακά δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς, με πρώτη προϋπόθεση την εξασφάλιση σταθερής και πλήρους εργασίας. Διεκδικούμε κατάρτιση του διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π. και του θεσμού των ωρομισθίων και αναπληρωτών καθηγητών, οικονομική στήριξη των εκπαιδευτικών για την απεριόριστη άσκηση του λειτουργήματός τους, με ουσιαστικές αυξήσεις στο μισθό τους και ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων. Όχι στη σύνδεση μισθού και αποδοτικότητας.

Το άρθρο 6, είναι μια σωστή ρύθμιση για όσους πετύχουν στο Α.Σ.Ε.Π. και δεν έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις. Η λογική του νομοσχεδίου, είναι ο χρόνος ολοκλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεων, να επεκτείνεται μέχρι τη λήξη του πίνακα διορισμού, να έχει μια διετή ισχύ. Επαναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά ότι διαφωνούμε με το Α.Σ.Ε.Π..

Το άρθρο 8, επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις ότι τα αδιέξοδα στο σύστημα διορισμών θα ενταθούν. Γι' αυτό, η όλη διαδικασία πρόσληψης προσωρινών αναπληρωτών και ωρομισθίων, παραδείγματος χάριν μοριοδότηση προϋπηρεσίας και επιτυχόντων Α.Σ.Ε.Π., όργανα πρόσληψης θα καθορίζονται στο εξής με υπουργικές αποφάσεις και όχι με νόμο, όπως γινόταν μέχρι τώρα με το ν. 3255/2004. Έτσι όμως θα καθορίζει και τους μόνιμους διορισμούς του 40%, αφού αυτοί γίνονται από τον πίνακα των αναπληρωτών.

Το άρθρο 13, είναι μια σημαντική αλλά απαράδεκτη ρύθμιση, γιατί δίνεται η δυνατότητα με υπουργική απόφαση, να χρηματοδοτούνται από τα Προγράμματα Δημοσίων Επενδύσεων φορείς, διά βίου εκπαίδευσης που ιδρύουν ιδιώτες, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, ο Εμπορικός Σύλλογος, η Γ.Σ.Ε.Ε., η Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

Στο άρθρο 14, είμαστε αντίθετοι με τη λειτουργία ανωτάτων εκκλησιαστικών σχολών, θέματα των οποίων ρυθμίζει αυτό το νομοσχέδιο.

Το άρθρο 25, αφορά τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών σε ευρωπαϊκά σχολεία. Τώρα η διάρκεια απόσπασης είναι πενταετής και με το άρθρο αυτό προτείνεται να γίνεται εννεαετής. Είμαστε αντίθετοι στην εννεαετή απόσπαση, γιατί αποτελεί ρουσφετολογική και πολλές φορές φωτογραφική διάταξη. Επι-

μένουμε στην πενταετή απόσπαση. Ταυτόχρονα, αφαιρεί από τα προσόντα των εκπαιδευτικών 12^Α τις διειστικές, τουλάχιστον, μεταπτυχιακές σπουδές.

Το άρθρο 16, επιβάλλει, κυρίως, οικονομική ποινή. Επιστρέφει τα έξοδα πρώτης μετακίνησης -και γυρίζει πίσω με δικά του έξοδα, αυτό προβλέπει το νομοσχέδιο- σε εκπαιδευτικούς που αποσπώνται σε σχολεία του εξωτερικού και αιτούνται ανάκληση της απόσπασης πριν την συμπλήρωση τριετίας. Η ρύθμιση αυτή, προσπαθεί να αποθαρρύνει τις αιτήσεις ανάκλησης από εκπαιδευτικούς που αποσπάστηκαν στο εξωτερικό, μόνο και μόνο για να αποκτήσει το παιδί τους δικαίωμα εισαγωγής σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Αυτό το δικαίωμα, αποκτάται με δύο χρόνια φοίτησης σε λύκειο του εξωτερικού και με ξεχωριστές εξετάσεις μαζί με τους ομογενείς του εξωτερικού. Η ανάκληση της απόσπασης, γίνεται από τον Υπουργό Παιδείας μετά από γνώμη της αρμόδιας επιτροπής επιλογής και όχι μετά τη σύμφωνη γνώμη, όπως ίσχυε μέχρι τώρα. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται οι εκπαιδευτικοί ως στρατιωτικοί. Αν για σοβαρούς λόγους επιθυμούν να ανακαλέσουν την απόσπασή τους, πρέπει να έχουν το δικαίωμα γι' αυτό χωρίς τιμωρία.

Στο άρθρο 25, με βάση το ν. 2909/2001 δίνεται η δυνατότητα εισαγωγής σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., χωρίς εξετάσεις και σε ποσοστό 10%, αποφοίτων λυκείου προηγούμενων ετών, με βάση τη βαθμολογία που συγκέντρωσαν, όταν αποφοίτησαν. Στο δικαίωμα αυτό δεν υπήρχε χρονικός περιορισμός. Με αυτό το άρθρο, το δικαίωμα αυτό περιορίζεται στα δύο χρόνια από την αποφοίτηση από το λύκειο. Έτσι μετά από δύο έτη ο απόφοιτος υποχρεώνεται να ξαναδώσει εξετάσεις. Με τη ρύθμιση αυτή, επιδιώκεται να παρεμποδιστεί κάποιος που έχει υψηλή βαθμολογία και εισάγεται σε κάποιο Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. χωρίς εξετάσεις, με το 10%, να εισαχθεί στη συνέχεια, μετά από τις σπουδές, σ' ένα άλλο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Σωστότερο είναι, αντί του χρονικού περιορισμού να διασφαλιστεί ότι θα χρησιμοποιήσει το δικαίωμα αυτό μια φορά.

Το 10%, ήταν ένας ελιγμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2001 κάτω από την πίεση των μεγάλων μαθητικών κινητοποιήσεων που απέρριψαν, όπως και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, συνολικά το ν. 2525/1997 και το σύστημα πρόσβασης. Είναι η λεγόμενη «αντιμεταρρύθμιση Αρσένη».

Το ζήτημα της πρόσβασης στα Α.Ε.Ι. -Τ.Ε.Ι., μπορεί να λυθεί ουσιαστικά μόνο στην προοπτική ενός ενιαίου δωδεκάχρονου σχολείου, δημόσιου και δωρεάν, το οποίο θα έχει ως στόχο, την ολόπλευρη ανάπτυξη της παιδικής και νεανικής προσωπικότητας. Μια λιγότερη άδικη και οδυνηρή για τη σημερινή πραγματικότητα τεχνική διαδικασία επιλογής, θα μπορούσε να έχει τη μορφή κάποιων μεταλυκειακών εξετάσεων σε δύο-τρία μαθήματα, σχετικά με το επιστημονικό αντικείμενο όπου προσανατο-

λίζεται ο υποψήφιος, ώστε συνδυάζοντας κατάλληλα τις εξετάσεις με τέσσερα-πέντε το πολύ μαθήματα, να μπορεί να καλυφθεί ακόμη και το σύνολο των πανεπιστημιακών τμημάτων.

Τα πανεπιστήμια σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να μετατραπούν σε κέντρα διαλογής υποψηφίων ή να προβάλλουν ειδικές απαιτήσεις για την ιδιαίτερη αναβάθμισή τους. Σε κάθε περίπτωση, τονίζουμε ότι η αξία του συστήματος αυτού είναι σχετική και γι' αυτό θα υπόκειται σε διαρκή έλεγχο και κρίση, ανάλογα με την εξέλιξη της εκπαιδευτικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

Στο άρθρο 27 στα μέχρι τώρα απαραίτητα δικαιολογητικά μπαίνει κι άλλο ένα: μία βεβαίωση παρακολούθησης νηπιαγωγείου. Είναι για την εγγραφή στην Α' τάξη του δημοτικού. Μπορεί η φοίτηση στο νηπιαγωγείο να έγινε υποχρεωτική, αλλά το δημόσιο, αδυνατεί να απορροφήσει όλα τα παιδιά που ζητούν να φοιτήσουν στα νηπιαγωγεία. Έτσι με τη ρύθμιση αυτή, ενισχύονται τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία. Για να μην γίνει αυτό, θα πρέπει για τα επόμενα δυο χρόνια τουλάχιστον, να προστεθεί «από δημόσιο νηπιαγωγείο» και ταυτόχρονα να προβλεφθεί εναλλακτικά το να προσκομίζει ο γονιός βεβαίωση ότι δεν έγινε δεκτή η αίτησή του για εγγραφή στο δημόσιο νηπιαγωγείο λόγω περιορισμένης δυνατότητας, χωρητικότητας του νηπιαγωγείου.

Το άρθρο 29, επεκτείνει τις αποφάσεις που θα απαιτείται να δημοσιεύονται σε Φ.Ε.Κ.. Στην παράγραφο 2 νομιμοποιεί απολαβές μελών Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης, που πριν ψηφιστεί ο ν. 3255/2004 κατείχαν θέσεις ειδικού συμβούλου ή ειδικού συνεργάτη του Υπουργού ή Υφυπουργών ή των γενικών γραμματέων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Τμήμα. Ανακοινώνεται ότι με το υπ' αριθμ. 2895/7/7/2008 έγγραφο του Προέδρου της Βουλής κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Πρόεδρο του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, καθηγητή κ. Κώστα Μαυριά, ζητήθηκε γνωμοδότηση του αρμοδίου Τμήματος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής επί του αναφερομένου σ' αυτό ερωτήματος.

Στις 14 Ιουλίου 2008, ο Πρόεδρος της Βουλής έλαβε την απόφαση με το πρακτικό της συνεδρίασης της 7ης Ιουλίου 2008 του Α' Τμήματος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής με την ομόφωνη γνωμοδότησή του, το οποίο κατατίθεται στα Πρακτικά και θα διανεμηθεί σ' όλους τους Βουλευτές, προς γνώση τους.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Περικλής Κοροβέσης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, τα καλά λόγια τα είπα την προηγούμενη φορά. Τα επαναλαμβάνω.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν πήραμε μέρος ως ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στην επιτροπή. Τώρα σκέπτομαι ότι «ΣΥ.ΡΙΖ.Α» είναι ένα απαίσιο όνομα, αλλά «Νέα Δημοκρατία» είναι καλύτερο; Υπάρχει «παλιά» και «νέα» Δημοκρατία; Άρα, λοιπόν είναι συμβάσεις. Αλλά επειδή είναι θέμα παιδείας, οφείλουμε να έχουμε κάποιες αποχρώσεις. Κανείς δεν σκέπτεται «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», «ΒΗΜΑ», «ΝΕΑ» τι σημαίνει. Το νόημα αποκτιέται απ' αυτό που γίνεται.

Εμείς, λοιπόν, δεν πήραμε μέρος στην επιτροπή γι' αυτό το νομοσχέδιο, από την άποψη ότι δεν θεωρήσαμε τη διαδικασία δημοκρατική. Δεν είναι δυνατόν να γίνεται ένα νομοσχέδιο και οι αρμόδιοι φορείς να μην έχουν γνώση. Δηλαδή, όταν δεν παίρνουμε υπ' όψιν μας τους αρμόδιους φορείς, σημαίνει ότι κάνουμε ένα νόμο εναντίον αυτών των φορέων, πράγμα που σημαίνει κοινωνική σύγκρουση. Αυτό σημειώστέ το.

Θα πρέπει να υπάρχει μια συμπύκνωση εκ των προτέρων, για να μη διεκδικηθούν τα αιτήματα της ομοσπονδίας, εν προκειμένω της Ο.Λ.Μ.Ε., στους δρόμους. Άρα, λοιπόν, έπρεπε να γίνει μια διαβούλευση έγκαιρα, για πάρα πολύ καιρό, ίσως για ένα χρόνο, μπορεί και παραπάνω –δεν ξέρω– μέχρι να βρούμε τη σωστή συναίνεση, ούτως ώστε αυτό το νομοσχέδιο, να εκφράζει το σύνολο της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης.

Άρα, λοιπόν, έχει μέσα του ένα στοιχείο ταξικό που προωθεί τη σύγκρουση. Αντί, λοιπόν, να λύσετε το πρόβλημα πολιτικά, πάτε να το λύσετε με το μάτι. Να το θυμηθείτε. Στην ουσία, δηλαδή, αυτό το νομοσχέδιο, υποθάλλει την κοινωνική σύγκρουση.

Άρα, λοιπόν, απ' αυτήν την άποψη, εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο και όσα άρθρα θεωρούμε θετικά θα τα ψηφίσουμε. Έχουμε να προτείνουμε κάποιες τροπολογίες, που όταν έλθει η ώρα τους αύριο, θα τις πούμε.

Η λογική που υπάρχει πίσω απ' αυτό το νομοσχέδιο, δεν είναι η λογική που προκύπτει από μια μελέτη να δούμε ποια είναι η κατάσταση στη μέση εκπαίδευση, ποια είναι τα προβλήματα. Γίνεται αυτή η μελέτη, αξιολογούμε, βλέπουμε τις ελλείψεις και προτείνουμε. Είναι τελειώς τεχνοκρατικό και στην ουσία έχει μια κατεύθυνση διορισμών μέσα. Δεν λύνει προβλήματα, βολεύει «τα δικά μας τα παιδιά».

Οπότε, σ' αυτήν την κατεύθυνση, το πράγμα οδηγείται σε αδιέξοδο, γιατί μια κυβέρνηση πρέπει να λύνει με τη δυνατότερη συναίνεση το σύνολο των κοινωνικών προβλημάτων και όχι να προωθεί κομματικές θέσεις.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει μέσα μια κρυμμένη λογική που είναι ότι η παιδεία γίνεται εμπόριο και όχι λειτουργία. Στην ουσία, υποβαθμίζεται η παιδεία και αντί να είναι ένα δημόσιο κοινό αγαθό, είναι ένα αδύναμο σώμα, που θα μπορέσουν να το σώσουν μόνο οι ιδιώτες. Αυτό δεν λέγεται καθαρά, αλλά υπάρχει από κάτω.

Οπότε, απ' αυτήν την άποψη, αντί να έχουμε μια φιλοσοφία παιδείας –η φιλοσοφία της παιδείας είναι η φιλοσοφία της δημοκρατίας– έχουμε κάποια βαθύτατη ταξική τοποθέτηση εναντίον της παιδείας.

Έχει αναφερθεί συχνά το παράδειγμα της Σουηδίας, ότι η Σουηδία που είχε δημόσια παιδεία, άφησε και την ιδιωτική παιδεία. Αυτό είναι μια παραπληροφόρηση, γιατί και η ιδιωτική παιδεία που υπάρχει, πληρώνεται από το κράτος. Δηλαδή, επιλέγει ο γονεύς ή ο μαθητής ή η οικογένεια –εν πάση περιπτώσει– πού θα σπουδάσει, αλλά η παιδεία είναι δωρεάν είτε αυτή την παρέχει κάποιος ιδιωτικός φορέας είτε κάποιος δημόσιος.

Επιπλέον να σας πληροφορήσω ότι η ιδιωτική παιδεία στη Σουηδία πέτυχε από την άποψη ότι κερδοσκοπεί, επειδή παρέχει λιγότερες υπηρεσίες. Δεν υπάρχει νοσοκόμα, δεν υπάρχει κοινωνικός λειτουργός, δεν υπάρχει εκείνο, δεν υπάρχει το άλλο, είναι χειρότερο το φαγητό. Οπότε, κερδοσκοπούν από τις

περικοπές, που το δημόσιο σχολείο τα δίνει όλα αυτά πλουσιοπάροχα.

Για να μη σας κουράσω παραπάνω, εμείς υιοθετούμε πλήρως τις θέσεις της Ο.Λ.Μ.Ε.. Ελπίζω να τις έχετε πάρει όλοι. Δεν χρειάζεται να τις διαβάσω. Οπότε σαν εισήγησή μου, είναι οι θέσεις της Ο.Λ.Μ.Ε. που τις καταθέτω στα Πρακτικά. Δηλαδή, εμείς φέρνουμε τη φωνή της Ο.Λ.Μ.Ε. εδώ μέσα, που εσείς δεν της δώσατε φωνή. Ορίστε, λοιπόν, οι εισηγήσεις της Ο.Λ.Μ.Ε. για τα Πρακτικά. Για λόγους οικονομίας, δεν τις διαβάσω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Περικλής Κοροβέσης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήδη –νομίζω– από την Αντιπολίτευση έχουν εντοπιστεί τα βασικά προβλήματα και εμείς τα ίδια θα λέγαμε.

Κύριε Πρόεδρε, τα βασικά επί της αρχής τα έχω πει. Τώρα έχετε τη δικιά μας εισήγηση με τις θέσεις της Ο.Λ.Μ.Ε., ενώ αύριο έχουμε τρεις τροπολογίες και θα σας πούμε με ποια άρθρα συμφωνούμε και με ποια διαφωνούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Κοροβέση. Ήσασταν σαφής και σύντομος όπως πάντα και αυτό εκτιμάται ιδιαίτερα από το Προεδρείο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Είμαστε Πειραιώτες, γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, είμαστε Πειραιώτες. Χαίρομαι ακόμα πιο πολύ.

Σειρά έχει τώρα ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα θέματα της παιδείας είναι πάρα πολύ σημαντικά και κάθε φορά που έρχεται ένα σχετικό νομοσχέδιο, μας δίνει την αφορμή να προβληματιστούμε πάνω σ' όλα αυτά τα θέματα. Το κακό είναι ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που είναι ένα νομοσχέδιο «σκούπα», έρχονται πάρα πολλά άσχετα μεταξύ τους θέματα. Δεν υπάρχει καμμία συγκεκριμένη φιλοσοφία που να διέπει αυτό το νομοσχέδιο. Προσπαθεί να κλείσει ορισμένα θέματα, τα οποία φαντάζομαι ότι κατατίθενται από πολλούς φορείς με αντικρουόμενες θέσεις πολλές φορές και προσπαθεί το Υπουργείο, να κάνει τη χάρη κάθε φορά σ' αυτόν ο οποίος έχει τη μεγαλύτερη επιρροή ή φαντάζεται ότι θα προσφέρει μεγαλύτερα πλεονεκτήματα στις εκλογές.

Το θέμα όμως της παιδείας είναι πολύ γενικότερο και νομίζω ότι πάνω σ' αυτό, πρέπει να προβληματιστούμε όλοι κυρίως με την έννοια ότι τα θέματα της παιδείας δεν είναι κάποια που αφορούν τους εργαζόμενους, ούτε είναι που αφορούν αυτούς που έχουν παιδιά που είναι στη σχολική ηλικία της αντίστοιχης βαθμίδας, αλλά είναι κάποια, που αφορούν το έθνος γενικότερα. Το ζήτημα του ποιος θα φέρει σε πέρας αυτό το σοβαρό λειτουργήμα, το τι στάση θα έχει αυτός ο ίδιος απέναντι στο λειτουργήμα αυτό που κάνει –και όχι επάγγελμα– είναι κάτι πολύ βασικό, το οποίο σπανίως συζητιέται εδώ μέσα και πολύ λιγότερο λαμβάνεται υπ' όψιν. Άλλα είναι τα πράγματα που λαμβάνονται υπ' όψιν, όπως το ποιος θα διοριστεί υπό ποιες συνθήκες και πώς θα μειωθούν ή θα αυξηθούν τα προσόντα, ούτως ώστε να γίνουν κάποιες φωτογραφικές διατάξεις. Αυτά είναι τα θέματα που βλέπουμε και θα αναφερθώ σε ορισμένα θέματα απ' αυτά.

Αναφέρεται μέσα, το συγκεκριμένο θέμα της καταργήσεως της ειδικότητας των ραδιοηλεκτρολόγων, χωρίς να αναφέρονται ούτε στην εισηγητική έκθεση, αλλά ούτε και μέσα στο ίδιο το νομοσχέδιο, ποιοι είναι οι λόγοι οι οποίοι επιβάλλουν στην ουσία να καταργήσουμε την ειδικότητα των ραδιοηλεκτρολόγων και να τους μεταφέρουμε στην κατηγορία των φυσικών.

Δεν υπάρχει αυτή η επαρκής εξήγηση. Θεωρείτε ότι οι ραδιοηλεκτρολόγοι είναι αυτό που ανέφερα πριν, ότι δεν έχουν την απαιτούμενη πολιτική επιρροή, που έχουν ενδεχομένως κάποι-οί άλλοι κλάδοι; Είναι θέμα κάποιας καλύτερης τακτοποίησης του τεχνικού αντικείμενου, διότι πλέον θεωρείτε ότι οι ηλεκτρολόγοι ή οι ηλεκτρονικοί μηχανικοί, έχουν καλύτερες δυνατότητες να καλύψουν αυτό το γνωστικό αντικείμενο; Θα έπρεπε

μέσα στο νόμο ή στην εισηγητική έκθεση αυτό να ξεκαθαρίζεται.

Επίσης υπάρχει το θέμα της προϋπηρεσίας. Εδώ γίνεται στην ουσία η καταστράγγιση του νόμου με τον οποίο έχει καταργηθεί η επετηρίδα και έχουμε πάει στη διαδικασία του Α.Σ.Ε.Π.. Εδώ υποτίθεται ότι έγιναν κάποιες ρυθμίσεις για την προϋπηρεσία, οι οποίες καλύπτουν ένα μεταβατικό διάστημα. Τελικά αυτό το μεταβατικό διάστημα συνεχώς μεγαλώνει. Είμαστε στον ενδέκατο και πάμε προς το δωδέκατο χρόνο από τότε που καταργήθηκε η επετηρίδα και προχωρήσαμε στο σύστημα του Α.Σ.Ε.Π. και αυτό που βλέπουμε και από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι να μειώνεται συνεχώς το ποσοστό των διοριστέων από τους πίνακες του Α.Σ.Ε.Π.. Πλέον έχει εισαχθεί κατά το παρελθόν και η καινούργια παράδοση έννοια του επιτυχόντα στις εξετάσεις αλλά μη διορισμένου.

Και μάλιστα δημιουργούμε πλέον και ένα ειδικό καθεστώς, που αυτοί που έχουν τα προσόντα, που έχουν επιτύχει στους διαγωνισμούς αλλά δεν διορίζονται, να έχουν και ειδικά μόρια. Δηλαδή, μια κατάσταση η οποία δεν θα έπρεπε να συμβαίνει, εμείς την κάνουμε ένα συγκεκριμένο καθεστώς.

Επίσης, δεν μπαίνει μέσα στην προϋπηρεσία αυτό που θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να μπαίνει και θα ήταν μια λύση και θα μείωνε την πολιτική πίεση προς το Υπουργείο, αλλά και κάθε φορά σε οποιεσδήποτε πολιτικές ηγεσίες. Δηλαδή η υπηρεσία, εφόσον έχει υπάρξει απόσπαση, να λογίζεται στο χώρο που υπάρχει απόσπαση. Γνωρίζετε πολύ καλά το φαινόμενο, κάποιος να έχουν οργανική θέση ή να παίρνουν πρώτο διορισμό σε δυσπρόσιτες περιοχές, χρησιμοποιώντας πολιτικό μέσο να μεταφέρονται σε προνομιούχες θέσεις του Υπουργείου ή κάποιων διευθύνσεων, αλλά παρ' όλα αυτά, επειδή ο αρχικός τους διορισμός και η αρχική τους θέση είναι σε μια δυσπρόσιτη περιοχή, να λαμβάνουν και τα μόρια αυτής της περιοχής.

Γιατί δεν παίρνετε εδώ μια νομοθετική πρωτοβουλία, για να καταργήσετε αυτά τα απαράδεκτα φαινόμενα και από εκεί και πέρα, ο κάθε κατεργάρης να πηγαίνει στον πάγκο του; Θέλεις, κύριε, να είσαι στον Άγιο Ευστράτιο ή στη Λήμνο; Θα είσαι εκεί. Δεν θέλεις να είσαι εκεί και θέλεις να είσαι στην Αθήνα; Θα πάρεις απόσπαση, αλλά θα έχεις όλα τα μόρια, σαν να υπηρετείς κανονικά στην Αθήνα. Αυτό το παράδοξο, ταυτοχρόνως να είναι κάποιος στην Αθήνα ή στην Θεσσαλονίκη ή σε κάποια άλλη μεγάλη πόλη, αλλά να παίρνει μόρια σαν να είναι στον Άγιο Ευστράτιο ή στη Λήμνο, οφείλετε να το καταργήσετε. Θα θέλαμε προς τούτο μια νομοθετική ρύθμιση, η οποία βέβαια δεν υπήρξε.

Στο άρθρο 3, δίνεται διπλάσια προϋπηρεσία στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, τα οποία είναι σε δυσπρόσιτες περιοχές. Απ' όσο γνωρίζουμε, τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας τα οποία είναι σε δυσπρόσιτες περιοχές, είναι σχετικώς λίγα. Μήπως εδώ μπαίνει κάποια φωτογραφική διάταξη η οποία θα ευνοήσει κάποιους, αυτούς που ανέφερα πριν, που στην ουσία δεν υπηρετούν πραγματικά στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας;

Επίσης, στο θέμα της προϋπηρεσίας βάζετε αυτόν τον κανόνα του προσωρινού αναπληρωτή με τους τριάντα μήνες, αλλά εδώ υπάρχουν και κάποιες ομάδες ανθρώπων, όπως οι τρίτεκνοι, τους οποίους δεν τους διαφοροποιείτε. Ενώ υπάρχει κάποια ρύθμιση για τους πολυτέκνους, δεν υπάρχει για τους τριτέκνους, οι οποίοι θα έπρεπε να έχουν όχι φυσικά τα ίδια χαρακτηριστικά, αλλά θα έπρεπε να είναι σε κάποια άλλη κατάσταση. Γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα έχει τεράστιο πρόβλημα υπογεννητικότητας. Υπήρξε μια ρύθμιση για διορισμούς αναπληρωτών τριτέκνων. Δεν γίνεται, όμως, κάτι προς την σωστή κατεύθυνση, τουλάχιστον να μπορούν να διοριστούν με τους δεκαέξι μήνες προϋπηρεσία, όπως το έχουν ζητήσει οι ίδιοι. Νομίζουμε ότι προς αυτήν την κατεύθυνση θα έπρεπε να κινηθεί η Κυβέρνηση.

Στο άρθρο 7, υπάρχει κάτι πολύ παράξενο, που ειλικρινά θα ήθελα κάποια απάντηση, κύριε Υπουργέ, από εσάς. Αναφέρει ότι στις περιπτώσεις που δεν λειτουργούν στα εκπαιδευτικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ημεδαπής, τμήματα αντίστοιχα των αναγκαίων ειδικοτήτων του εκπαιδευτικού προσωπικού δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με απόφαση του

Υπουργού Παιδείας κ.λπ., παρέχει δικαίωμα στον κάτοχό του, να διδάξει στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση μαθήματα της ειδικότητάς του.

Εδώ μπαίνει ένα ζήτημα, ποια είναι αυτά τα μαθήματα. Δεν έχουμε ένα παράδειγμα. Είναι η μουσική; Γιατί εδώ θα μπορούσε να μας πάει και σ' άλλες πονηρές ατραπούς η σκέψη.

Εμείς θα μπορούσαμε να σκεφθούμε αυτές τις διατάξεις που δεν έχετε καταργήσει, σχετικά με τα μαθήματα τουρκικών στα γυμνάσια. Αφήνει εδώ πάρα πολλά ανοικτά θέματα. Δεν ξέρω, αν υπάρχουν πραγματικά θέματα εκπαίδευσης μουσικής η οποία θα παρέχεται στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Υπάρχουν δηλαδή μαθήματα μουσικής τόσο προχωρημένα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τα οποία δεν μπορούν να καλυφθούν από τις μουσικές σπουδές στην Ελλάδα; Υπάρχει πραγματικά τέτοιο θέμα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσω.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Βεβαίως, περιμένω την απάντησή σας. Επίσης, στα θέματα της διά βίου εκπαίδευσης υπάρχει μια ρύθμιση, αλλά στα θέματα της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, πάλι μπαίνουμε σε μία διαδικασία που δίνει την υποψία ότι πρόκειται για φωτογραφικές ρυθμίσεις. Για ποιο λόγο γι' αυτούς οι οποίοι είναι στη διαδικασία προσλήψεως τη στιγμή που ψηφίζεται ο νόμος, να μην τελειώσει αυτή η διαδικασία και να έχουμε ειδικές καταστάσεις;

Έρχομαι στο άρθρο 15, όπου επίσης υπάρχουν κάποιες φωτογραφικές διατάξεις. Και εδώ εμείς έχουμε κάποιες επιστολές από τους θιγόμενους εκπαιδευτικούς, οι οποίες μάλιστα δείχνουν ότι εδώ υπήρξε κάποιο πολύ σοβαρό ρουσφετολογικό σκάνδαλο.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά μία επιστολή από τον κ. Άγγελο Συρίγο του Υπουργείου, το οποίο πηγαίνει προς Έλληνες εκπαιδευτικούς στα ευρωπαϊκά σχολεία Βρυξελλών ΙΙΙ, Λουξεμβούργου Ι και ΙΙ και Μονάχου, στους οποίους ρητά λέει ότι το συγκεκριμένο αίτημά τους, δηλαδή το να μετατραπεί ο χρόνος εκπαίδευσης από πέντε χρόνια σε εννέα, θα τύχει θετικής αντιμετώπισης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Πολατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και τι κάνετε; Ενώ κάνετε αυτό το ρουσφέτι, κάποιος άνθρωπος οι οποίοι είχαν εγκριθεί και ενώ ο νόμος τους έδινε το δικαίωμα, δεν πήγανε την πρώτη φορά, δηλαδή πέρυσιν. Και ενώ ήταν έτοιμοι να πάνε το Σεπτέμβριο να διοριστούν σε σχολεία και ήταν ένας πολύ μικρός αριθμός –και νομίζω προς αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να το κοιτάξετε, είναι πέντε μόλις εκπαιδευτικοί– εσεις λέτε ότι υπάρχει αναδρομική ισχύς του νόμου και μάλιστα καταργείτε και το δικαίωμα αυτόν οι οποίοι είχαν ούτως ή άλλως εγκριθεί και είχε βγει μάλιστα και η σχετική υπουργική απόφαση.

Λέτε μάλιστα επί λέξει ότι οι αποσπάσεις εκπαιδευτικών που αφορούν το σχολικό έτος 2008-2009 και έγιναν στα ευρωπαϊκά σχολεία από τους οικείους πίνακες επιλογής υποψηφίων, ανακαλούνται και αυτοί οι εκπαιδευτικοί επανεγγράφονται στους πίνακες επιλογής.

Για ποιο λόγο υπάρχει αυτή η ανάκληση και εδώ δεν τηρούνται στοιχειώδεις υποχρεώσεις του κράτους, απέναντι σ' αυτούς τους πολίτες οι οποίοι έχουν ρυθμίσει τη ζωή τους σύμφωνα μ' όλα αυτά τα οποία προβλέπονταν;

Στο άρθρο 19, υπάρχει μία άλλη φωτογραφική διάταξη, σχετικά με την Αναργύρειο και Κοργιαλλένιο Σχολή Σπετσών. Έρχεστε εδώ να κάνετε μία ρύθμιση και λέτε ότι από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος νόμου, λήγει η ηθρεία των διορισμένων μελών του διοικητικού συμβουλίου.

Για ποιους λόγους γίνεται αυτό, κύριε Υπουργέ; Ήταν ανεπαρκής η παρούσα επιτροπή που ήταν μέχρι τώρα; Μήπως υπήρξαν κάποια προβλήματα; Τέλεσαν ποινικά ή άλλα αδίκηματα; Και είναι δυνατόν να καταργηθεί μέσα απ' αυτήν την επιτροπή ο δήμαρχος; Και εδώ υπάρχουν και πληροφορίες ότι η όλη αυτή διαδικασία είναι φωτογραφική, ούτως ώστε να μπει

στη συγκεκριμένη θέση του ιδρύματος ο κ. Αδαμάντιος Βακαλόπουλος, πρώην Πρέσβης και νυν Γενικός Διευθυντής του Ερευθρού Σταυρού.

Αυτές είναι οι πληροφορίες που υπάρχουν και λέμε ότι υπάρχουν μία καθαρά φωτογραφική διάταξη στο συγκεκριμένο άρθρο. Νομίζουμε ότι αυτό το άρθρο πρέπει να απαλειφθεί από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και να έρθει ενδεχομένως με μία άλλη αιτιολόγηση, εφόσον έχει υπάρξει η κατάλληλη διαβούλευση και έχει αιτιολογηθεί επαρκώς.

Τέλος, θα ήθελα να θέξω ένα θέμα, όσον αφορά στο άρθρο 28. Αφιερώνετε ένα ολόκληρο άρθρο του νόμου, ώστε σύμφωνα μ' αυτά που αναγράφονται στην αιτιολογική έκθεση, οι μη διαθέτοντες τα απαιτούμενα πιστοποιητικά αλλοδαποί οι οποίοι είναι κρατούμενοι σε κρατητήρια ανηλίκων, να μπορέσουν να φοιτήσουν στα σχολεία.

Πραγματικά, αυτό που απασχολεί αυτούς οι οποίοι από μικρή ηλικία είναι παρανόμως στην Ελλάδα –διότι λέτε ότι δεν έχουν τα απαραίτητα έγγραφα- είναι ότι ούτε το ελληνικό κράτος ούτε το σωφρονιστικό ίδρυμα στο οποίο βρίσκονται μέσα, μπορεί με κάποιο τρόπο να διαπιστώσει και να επικοινωνήσει με την πρεσβεία ή με τον οποιοδήποτε, ούτως ώστε να πάρει τα αντίστοιχα έγγραφα.

Τους δίνετε εδώ αυτή η γενικευμένη κατάσταση της μη τήρησης των νόμων, στο να ξέρουν, δηλαδή, οι αλλοδαποί ότι όταν έρχονται στην Ελλάδα δεν χρειάζεται να έχουν χαρτιά, δεν χρειάζεται καν να τηρήσουν τίποτα και ότι μπορούν να λένε ψέματα ανά πάσα στιγμή στο ελληνικό κράτος. Και δεν χρειάζεται να στενοχωριούνται, γιατί κάποιες «μη κυβερνητικές οργανώσεις» -το «μη κυβερνητικές» το βάζω σε πολλαπλασιαστικά- θα πιέσουν, ούτως ώστε κάποτε να έρθει στο ελληνικό κράτος η κατάλληλη νομοθετική ρύθμιση, που θα τους άρει όλες αυτές τις δυσκολίες, ώστε να έχουν όλες τις ευκαιρίες και όλες τις παροχές που έχει ο οποιοσδήποτε έχει όλα τα προσόντα, αλλά και τα απαραίτητα πιστοποιητικά, είτε είναι Έλληνας είτε αλλοδαπός.

Και αυτό το άρθρο είναι πολύ προβληματικό και θα θέλαμε να υπάρξουν κάποιες αλλαγές στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ και εγώ, κύριε Πολατιδίη και γιατί ολοκληρώσατε εγκαίρως.

Ήδη έχουν περατωθεί οι αγορεύσεις των εισηγητών και των ειδικών αγορητών.

Εισερχόμαστε τώρα στους αγορητές, που είναι εγγεγραμμένοι επί της αρχής.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Λαρίσης κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω χρήση του πενταλέπτου μου τώρα ή μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μετά τον κ. Χαρακόπουλο, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Χαρακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μοίρα κάθε χώρας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την παιδεία των πολιτών της.

Τις τελευταίες δεκαετίες, αυτά που έγιναν από την πλευρά της πολιτείας για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος και της λειτουργίας του εν γένει δεν ήταν αρκετά. Κάθε προσπάθεια προσέκρουε σε χρόνιες αγκυλώσεις και ιδεοληψίες, μ' άλλα λόγια, στην προάσπιση των κεκτημένων που αποτελούσε την κυρίαρχη προτεραιότητα όλων όσων κινούνται στο πεδίο του φθηνού λαϊκισμού.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, εμπράκτως απέδειξε τη συνέπειά της στην υλοποίηση του κυβερνητικού της προγράμματος στον τομέα της παιδείας. Προχώρησε στην ψήφιση του νόμου-πλασιού για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, προεκτείνοντας τον και με νόμο για τις μεταπτυχιακές σπουδές, υλοποιώντας, δηλαδή, κάτι που αποτελεί αυτονομία αρχή για τη δομή λειτουργίας των πανεπιστημίων όλου του πολιτισμένου κόσμου.

Προχώρησε, επίσης, στη λειτουργία του Διεθνούς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ενώ επιχειρεί να θωρακίσει θεσμικά, το

πλαίσιο λειτουργίας των κέντρων ελευθέρων σπουδών. Με την καθιέρωση του «10» ως βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια, απέτρεψε τον ευτελισμό στον οποίο μαθηματικά οδηγούνταν οι εισαγωγικές εξετάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου για την παιδεία, κινείται ακριβώς στην ίδια φιλοσοφία. Επιχειρεί να δώσει αφ' ενός τέλος σε χρονίζοντα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών και αφ' ετέρου να κοιτάξει κατάματα τη νέα πραγματικότητα, που διανοίγεται δίνοντας απαντήσεις στα προβλήματα που τη συνοδεύουν.

Πιο συγκεκριμένα, λαμβάνεται μέριμνα για την κατοχύρωση ή τη συγκεκριμενοποίηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων ορισμένων τμημάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που ως τώρα λειτουργούσαν σε θολό καθεστώς, αναφορικά με τα επιστημονικά ή τα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

Παράλληλα, στο πλαίσιο του πνεύματος της Συνθήκης της Μπολόνια, όπου υπάρχουν εξειδικευμένες ανάγκες στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που δεν καλύπτονται από το περιεχόμενο σπουδών τμημάτων της ημεδαπής, μπορεί να ορίζεται ως προσόν διορισμού, ισότιμο πτυχίο ιδρύματος της αλλοδαπής. Άλλωστε, η επιστημονική κινητικότητα και ευελιξία αποτελεί εκπαιδευτικό ζητούμενο της νέας εποχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου, δίνεται τέλος στην ομηρία των αναπληρωτών και των ωρομισθίων καθηγητών, οι οποίοι παρά τη διδακτική τους εμπειρία και την επιστημονική τους επάρκεια -που σε πολλές περιπτώσεις έχει επιβεβαιωθεί και σε διαγωνισμούς του Α.Σ.Ε.Π.- δεν είχαν δει έως σήμερα να λαμβάνεται κάποια μέριμνα και γι' αυτούς.

Η δρομολόγηση του διορισμού τους, θα δώσει σάρκα και οστά στις ελπίδες και στις προσδοκίες τους. Είναι μια πράξη κοινωνικής δικαιοσύνης, που επιβεβαιώνει τη διάσταση της ανθρωποκεντρικής πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας. Λυπούμαι, διότι άκουσα από κάποιες πλευρές τις Αντιπολιτεύσεις και πάλι τους γνωστούς αφορισμούς για βόλεμα δικών μας παιδιών. Με τέτοιες αντιλήψεις, αγαπητοί συνάδελφοι, απαξιώνονται θεσμοί όπως ο Α.Σ.Ε.Π..

Επιπροσθέτως, γίνεται προσπάθεια, με ειδική διάταξη να καλυφθούν τα κενά εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, κενά που έχουν δημιουργήσει και στρεβλώσεις, λόγω υψηλής ζήτησης των αντίστοιχων σχολών στις πανελλήνιες εξετάσεις.

Υπάρχει πρόβλεψη, ώστε να αντιμετωπιστεί το θέμα των κενών που δημιουργούνται κάθε χρόνο, εξαιτίας της αιφνίδιας παραίτησης εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η πρόβλεψη αυτή, επεκτείνεται και για τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς του εξωτερικού, με στόχο να αποφευχθούν δυσλειτουργίες στα σχολεία και η σχολική χρονιά να ξεκινήσει ομαλά, χωρίς τα συνθήκη προβλήματα, μεταξύ των οποίων και χιλιάδες χαμένες σχολικές ώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου προχωρεί και πιο πέρα. Θέτει το θέμα της καταλληλότητας των εγκαταστάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, που σε πολλές περιπτώσεις δεν πληρούν τις εκπαιδευτικές προδιαγραφές. Προβλέπει ως προς αυτό ακόμη και τη διακοπή της λειτουργίας τους, προσφέροντας, όμως, τη δυνατότητα τριετούς μεταβατικής περιόδου, καθ' όσον δεν μπορεί να φανεί ανάληγτο μ' ένα θέμα τόσο ευαίσθητο, δηλαδή της εξασφάλισης της ομαλής εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ιδιαίτερη αναφορά θα ήθελα να κάνω και στον υποχρεωτικό χαρακτήρα που λαμβάνει πλέον η φοίτηση στα νηπιαγωγεία, με την παράλληλη δημιουργία βιβλιαρίου υγείας για τα παιδιά.

Κύριε Υπουργέ, ως πατέρας νηπίων, θα σας έλεγα ότι ευχής έργου, θα είναι η καθιέρωση διετούς νηπιακής εκπαίδευσης στο μέλλον, κάτι άλλωστε που οι συνθήκες το επιβάλλουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να παραλείψουμε να μνημονεύσουμε τα άρθρα του νόμου, που αναφέρονται στη διά βίου μάθηση, ένα κομβικό ζήτημα, που προωθεί την κοινωνική συνοχή. Η Ελλάδα, ως γνωστόν, είναι μια χώρα που στις μεγαλύτερες ηλικίες έχει μορφωτικό έλλειμμα. Μόλις τις τελευταίες δεκαετίες έχει αμβλυνθεί το χάσμα με τη Δυτική Ευρώπη.

Αν μάλιστα ληφθεί υπ' όψιν πως η αγορά εργασίας απαιτεί συνεχώς αυξανόμενες και διαφοροποιημένες δεξιότητες, τότε γίνεται περαιτέρω κατανοητή η αποδιδόμενη έμφαση στη διά βίου μάθηση και στη συνεχή επιμόρφωση και το Υπουργείο Παιδείας, ανταποκρινόμενο στην πρόκληση της εποχής, λαμβάνει μέριμνα για εκπαιδευτές και εκπαιδευόμενους, προωθώντας παράλληλα μέτρα, που διευκολύνουν, προωθούν και ενισχύουν τις διαδικασίες εκπαίδευσης και επιμόρφωσης.

Τέλος, ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει στη ρύθμιση, που αφορά στις σχολικές μονάδες που λειτουργούν στα ειδικά καταστήματα κράτησης νέων, με την οποία εξασφαλίζεται η δυνατότητα μόρφωσης όλων των κρατουμένων, αλλοδαπών και ημεδαπών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απέδειξε ότι στα εκπαιδευτικά θέματα αφογκράζεται το καινούργιο και δεν θεωρεί τα χρονικά περιθώρια άπειρα και την επιβολή λύσεων αυτοματοποιημένη. Δεν αρκείται, με άλλα λόγια, σε διαπιστώσεις και περιγραφή των χρόνιων παθογενειών. Στέκεται απέναντι σε όλους όσους μάχονται, με την επιτηδευμένη ανοχή κάποιων, το αυτονόητο, αναμένοντας τυοπικές λύσεις. Στέκεται απέναντι σ' αυτούς, που επιθυμούν να μην αλλάξει τίποτα και απλώς κινδυνολογούν, για να διασφαλίσουν την απολαβή καταχρηστικών δικαιωμάτων.

Η εκπαιδευτική πολιτική της νέας διακυβέρνησης έχει αποδείξει ότι κινείται από το 2004, με γνώμονα μια μεταρρυθμιστική συνέπεια, που στόχο έχει να βάλει τις βάσεις, για μια παιδεία ανταποκρινόμενη στις σύγχρονες εκπαιδευτικές απαιτήσεις, απαιτήσεις, που αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση, για να στηρίξουν το κοινωνικό οικοδόμημα.

Η επένδυση στην παιδεία είναι επένδυση σ' ένα καλύτερο αύριο και χρέος μας είναι, να μην το στερήσουμε από τα παιδιά μας, αλλά να εργαστούμε γι' αυτό με συνέπεια και επιμονή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Χαρακόπουλε.

Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης έχει το λόγο για μια πεντάλεπτη παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Νιώθω την ανάγκη, πριν τοποθετηθώ επί της ουσίας και επί του συνόλου, κύριε Πρόεδρε, να κάνω δύο παρατηρήσεις για σχόλια συναδέλφων.

Κατέθεσε πριν από λίγο ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ειδικός εισηγητής κ. Μπόλαρης στα Πρακτικά κάποιες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον τρόπο του νομοθετείν.

Νιώθω, λοιπόν, την ανάγκη να πω ότι τα δεκαεννέα χρόνια που κυβέρνησε τον τόπο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατέθεσε σε αριθμό περισσότερα σχέδια νόμου από αυτά που ψηφίστηκαν στην Ομοσπονδιακή Βουλή της Γερμανίας από το 1949 μέχρι το 2008, μιας χώρας δηλαδή, η οποία έχει αυστηρό και γραφειοκρατικό σύστημα. Πολλά δε εξ αυτών των νομοσχεδίων ήταν ελλιπή. Και αν αναγκαζόμαστε σήμερα να καταθέσουμε τέτοια σχέδια που αναφέρονται σε πολλά και διαφορετικά προβλήματα, οργανωτικά και λειτουργικά της εκπαίδευσης, αυτό γίνεται για να συμπληρώσουμε ελλείψεις, ή για να διορθώσουμε λάθη νομοσχεδίων, που τότε η δική τους κυβέρνηση είχε ψηφίσει.

Θέλω να αποδομήσω την επιχειρηματολογία του, στο σύνολό της, αναφερόμενος στο άρθρο 8, στο οποίο εκτενώς αναφέρθηκε για να ασκήσει κριτική στο νομοσχέδιο και να πω ότι ουσιαστικά το άρθρο 8, έρχεται να καλύψει το κενό του ν. 3027/2002, του νόμου δηλαδή που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο δεν φρόντισε να θεσμοθετήσει την εξουσιοδότηση που έδωσε στη διοίκηση, για να καθορίσει με υπουργική απόφαση τους όρους και τα κριτήρια για την πρόσληψη των αναπληρωτών και των ωρομισθίων.

Εμείς, κύριε συνάδελφε, δεν μεταβάλαμε τον τρόπο πρόσληψης. Τα ίδια κριτήρια με εσάς χρησιμοποιούμε και θεραπεύουμε το δικό σας σφάλμα, τη δική σας παράλειψη.

Εάν αυτήν τη στιγμή, εκ του μηδενός επανοικοδομούσαμε το σύστημα, θα προσθέταμε ίσως και κάποιες άλλες παραμέ-

τρους, τις οποίες εσείς αγνοήσατε. Και θα το κάνουμε, να είστε βέβαιος, τη στιγμή που θα είμαστε έτοιμοι για μια συνολική μεταρρύθμιση στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Προς το παρόν, διορθώνουμε και συμπληρώνουμε δικά σας λάθη, για να μπορέσει να λειτουργήσει εύρυθμα το σύστημα.

Επίσης, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση στο συνάδελφο του Κομμουνιστικού Κόμματος, ο οποίος αναφέρθηκε στη θεσμοθέτηση του δημόσιου νηπιαγωγείου και στην έλλειψη υποδομών. Θα ήθελα να του πω ότι στο δικό μας προγραμματισμό, από σήμερα που μιλάμε μέχρι το 2012, έχει ενταχθεί η κατασκευή οκτακοσίων τριάντα τριών δημόσιων νηπιαγωγείων σε ολόκληρη τη χώρα, με όλες τις σύγχρονες προδιαγραφές, για να καλυφθεί αυτό το κενό που κληρονομήσαμε.

Να πω και κάτι ακόμη, κύριε Πρόεδρε. Επειδή ειπώθηκε εδώ ότι δεν κάναμε δημόσιο διάλογο, θα ήθελα να παραπέμψω, στην εισήγηση που έγινε κατά την ακρόαση των φορέων στον εκπρόσωπο των αναπληρωτών. Υιοθετήσαμε πλήρως, με πλήρως, στο 100% την εισήγηση και τις προτάσεις της Ενώσεως Αναπληρωτών της Ελλάδος, οι οποίοι και ευχαρίστησαν την Κυβέρνηση, γιατί για πρώτη φορά ανταποκρίθηκε τόσο άμεσα και αποτελεσματικά, σε αίτημα το οποίο εκκρεμούσε για πάρα πολλά χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Παπουτσής έχει το λόγο, για μια τρίλεπτη παρέμβαση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι εξαιρετικά ατυχής η προσπάθεια του κυρίου Υπουργού, να αποδομήσει το βασικό επιχείρημα του εισηγητού μας του κ. Μπόλαρη, ο οποίος αναφέρθηκε στο σχέδιο νόμου, ότι είναι ένα κλασσικό παράδειγμα κακής νομοθέτησης, το οποίο μάλιστα αντιβαίνει στις εντολές, στις κατευθύνσεις του ίδιου του Πρωθυπουργού, του κ. Καραμανλή, στην από 18 Ιουλίου του 2006 εγκύκλιό του, με την οποία στην πραγματικότητα ορίζει, απευθυνόμενος προς όλους τους Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας, ότι είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται στη διοργανική συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για καλύτερη νομοθέτηση. Αναφέρω τους κωδικούς 2003/C, 321/01, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμαστε και σ' εσάς, απευθυνόμαστε και στο Σώμα, σ' όλους τους συναδέλφους: Θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αντίκειται πλήρως σ' αυτήν τη διοργανική συμφωνία, δεδομένου ότι δεν δικαιολογείται σε καμία περίπτωση η αναγκαιότητα όλων των ρυθμίσεων, δεν πείθει για την καταλληλότητα και την αναλογικότητα των ρυθμίσεων αυτών και βεβαίως, δεν έχει κανένα σκοπό.

Είναι περίπου προφανές για όλους τους συναδέλφους ότι προκειμένου να καταλάβουμε, να κατανοήσουμε περί τίνος πρόκειται σε κάθε άρθρο, θα πρέπει να ανατρέξουμε στην εισηγητική έκθεση, χωρίς να είμαστε και βέβαιοι ότι θα βρούμε του λόγου το αληθές και τον πραγματικό σκοπό της συγκεκριμένης διάταξης.

Δεύτερον, δεν είναι καθόλου σαφές, είναι εξαιρετικά περίπλοκο και επιπλέον, δεν εναρμονίζεται με το σύνολο του υπερκειμένου κανονιστικού πλαισίου, καθώς επιχειρεί να περιγράψει τις διατάξεις για το Α.Σ.Ε.Π. και παραβιάζει βασικές έννοιες του νομικού μας πολιτισμού, ενώ συμβάλλει σε πλήρη ανασφάλεια του δικαίου. Αυτό δεν αντίκειται στα όρια ούτε της αρχστής διοίκησης, ούτε της ορθής οδού για τη νομοθετική εργασία.

Γι' αυτό το λόγο ο κ. Μπόλαρης κι εμείς, οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επιμένουμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο στην πραγματικότητα μοιάζει με άλμπουμ φωτογραφικών ρυθμίσεων. Δεν έχει καμία σχέση με την παράδοση του νομικού μας πολιτισμού και γι' αυτό το λόγο, είχαμε ζητήσει και στην επιτροπή και ζητούμε και σήμερα από την Κυβέρνηση να δει με ποιον τρόπο θα μπορεί στο μέλλον να νομοθετεί καλύτερα και κυρίως να αξιοποιήσουν όλοι οι συνάδελφοι ως κακό παράδειγμα νομοθετικής εργασίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε

Παπουτσή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο νομό Ηρακλείου κ. Σκουλάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να δικαιολογεί πάλι τα αδιέξοδα της παιδείας με το γνωστό ανέκδοτο «για όλα φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Καλό το ανέκδοτο, αλλά δεν έχει πλέον δράκο!

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα δεν δίνει σε καμμία περίπτωση λύση στα μεγάλα και δυσεπίλυτα προβλήματα που αντιμετωπίζει η δημόσια και «δωρεάν» πλέον παιδεία. Δεν δίνει λύση στην υποχρηματοδότηση που κάθε χρόνο υποβαθμίζει τη δημόσια εκπαίδευση. Δεν δίνει λύση στην τεράστια υπερσυγκέντρωση εξουσιών στον Υπουργό. Δεν δίνει λύση στα μεγάλα κενά ανθρώπινου δυναμικού που παρατηρούνται σε ολόκληρη την επικράτεια σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Πάνω απ' όλα, όμως, δεν προσφέρει ένα όραμα κι ένα μακροπρόθεσμο στόχο, πάνω στον οποίο θα προχωρήσουμε σε δομικές αλλαγές, για να βγάλουμε τη δημόσια εκπαίδευση από το σημερινό αδιέξοδο και το σημερινό τέλμα. Το τέλμα το οποίο οφείλεται στην διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αντίθετα, με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί η Κυβέρνησή σας και το Υπουργείο να προχωρήσει σε διορθωτικές κινήσεις. Επιχειρεί να διορθώσει λάθη και παραλείψεις, με φανερό στόχο όμως την υφαρπαγή της ψήφου των εκπαιδευτικών με πρόσκαιρες παρεμβάσεις.

Κατ' αρχήν, είναι φανερό ότι δεν αντιμετωπίζεται το μείζον πρόβλημα που υπάρχει με τους διορισμούς των εκπαιδευτικών. Η διαδικασία του Α.Σ.Ε.Π. μπαίνει στο περιθώριο, με σαφή επιδίωξη την ικανοποίηση «ημετέρων». Ακόμη και ο δικός σας ν. 3255/2004 καταστρατηγείται βανάουσα, όπως καταδεικνύουν τα στοιχεία που ήρθαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτά τα στοιχεία, οι προσλήψεις για το 2007-2008 για παράδειγμα στους θεολόγους έγιναν σε ποσοστό μόλις 44,7% μέσω Α.Σ.Ε.Π. και σε ποσοστό 55,3% εκτός Α.Σ.Ε.Π., για τους φιλόλογους σε ποσοστό εκτός Α.Σ.Ε.Π. φθάνει στο 44% και με Α.Σ.Ε.Π. στο 55% ενώ ακόμη χειρότερα είναι τα πράγματα για τους γυμναστές το 2006 με ποσοστό να φθάνουν το 84,7%, εκτός Α.Σ.Ε.Π. και μόνο στο 15,6% με Α.Σ.Ε.Π.. Τα ποσοστά αυτά επιβεβαίωσε και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Επιτυχόντων και μη Διορισθέντων Α.Σ.Ε.Π., κάνοντας λόγο για ένα συνολικό ποσοστό της τάξεως του 57% για τους εκτός Α.Σ.Ε.Π. και της τάξεως του 43% για τους επιτυχόντες εντός Α.Σ.Ε.Π..

Κατορθώσατε, λοιπόν, να αντιστρέψετε πλήρως το 60%-40% του δικού σας νόμου.

Τα προβλήματα όμως με τις διατάξεις για το ανθρώπινο προσωπικό δεν σταματάνε εδώ. Στο άρθρο 5 προβλέπονται διαδικασίες, ώστε να προχωρήσει η ενσωμάτωση των ωρομισθίων και αναπληρωτών στο μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό. Δυστυχώς και αυτή η διαδικασία φαίνεται να είναι πρόχειρα οργανωμένη, καθώς δεν στηρίζεται σ' ένα μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, αλλά στα πλαίσια μιας κοντόφθαλμης και βραχυπρόθεσμης πολιτικής. Η έλλειψη αυτού του προγραμματισμού θα οδηγήσει ξανά αναπόφευκτα σε μια πρόσκαιρη, αλλά όχι οριστική λύση του προβλήματος. Αντίθετα, θα οδηγήσει νέες στρατιές ωρομισθίων και αναπληρωτών που θα επιχειρήσετε στο μέλλον να ρυθμίσετε μ' ένα νέο νομοσχέδιο διορθωτικού και πάλι χαρκτηρία.

Όσον αφορά την βεβαίωση τρίμηνης παιδαγωγικής επιμόρφωσης Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. δείχνει ότι δεν μπορεί να βοηθήσει πραγματικά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Το μόνο που δημιουργεί είναι ερωτηματικά. Ερωτηματικά ως προς τους αποδέκτες, το στόχο που εξυπηρετεί και τις προοπτικές που δημιουργεί για το μέλλον.

Έντονος είναι ο προβληματισμός που υπάρχει για το άρθρο 15, που ορίζει τη θητεία των αποσπασμένων εκπαιδευτικών σε ευρωπαϊκά σχολεία. Αφήντε εκτός της διαδικασίας εκπαιδευτικούς, που περίμεναν υπομονετικά τη σειρά τους για χρόνια, ώστε να αποσπαστούν σε σχολεία του εξωτερικού. Η απόφασή σας είναι άδικη! Άδικη, γιατί δημιουργεί εκπαιδευτικούς δυο

ταχυτήτων, εκείνους που πέτυχαν στο διαγωνισμό και διορίστηκαν κι εκείνους που πέτυχαν στο διαγωνισμό και δεν διορίζονται, καθώς η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας αποφάσισε γι' αυτό.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Αφετέρου το άρθρο 15 είναι αντισυνταγματικό, καθώς παραβιάζει το άρθρο 4 του Συντάγματος περί ισότητας των Ελλήνων πολιτών. Κατά συνέπεια, η ρύθμιση αυτή μπορεί εύκολα να προσβληθεί στα δικαστήρια και να καταστεί προβληματική. Είναι, λοιπόν, απολύτως αναγκαίο να υπάρξει ρύθμιση που δεν θα κάνει διακρίσεις μεταξύ των εκπαιδευτικών και δεν θα δημιουργεί κάστες προνομιούχων και μη προνομιούχων.

Αναφορικά με τα μουσικά σχολεία, είναι επιβεβλημένη η ανάγνηση να προχωρήσετε σε μια ρύθμιση, που αφενός δεν θα θίγει όσους ξεκίνησαν και στηρίξαν το θεσμό των μουσικών σχολείων πριν από δεκαπέντε χρόνια, τότε που δεν υπήρχαν πτυχία από την ανώτατη και ανώτερη εκπαίδευση. Πρέπει όμως, να είμαστε προσεκτικοί, καθώς είναι ανάγκη να τεθεί ένα όριο για την ενσωμάτωση αυτών των παραδοσιακών μουσικών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αφετέρου μια ρύθμιση που δεν θα θίγει τα εργασιακά δικαιώματα όσων προέρχονται από πανεπιστημιακές σχολές και Τ.Ε.Ι..

Ο σεβασμός απέναντι στους παραδοσιακούς μουσικούς και στα παραδοσιακά όργανα, που ακόμα και σήμερα είναι δύσκολο να διδαχτούν στα ωδεία, σε συνδυασμό με την προώθηση νέων μουσικών με θεωρητική κατάρτιση, είναι ο συνδυασμός που μπορεί να οδηγήσει στην καλύτερη και πιο επιτυχημένη λειτουργία των μουσικών σχολείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι σαφώς κατώτερο των περιστάσεων. Επιχειρεί με μικρές αλλαγές να λύσει μεγάλα και σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει η δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση στη χώρα μας, προβλήματα που δημιουργήθηκαν όμως από τις δικές σας πράξεις και παραλείψεις στα πάνω από τέσσερα χρόνια που κυβερνάτε. Έτσι, φτάσαμε στο σημερινό αδιέξοδο, ένα αδιέξοδο που είναι δύσκολο να το ξεπεράσουμε, εάν προχωρήσει μ' αυτά τα βήματα, τα άτολμα και τα συγκρατημένα. Ο χώρος της δημόσιας παιδείας απαιτεί αλλαγές. Απαιτεί ριζικές αλλαγές, απαιτεί όραμα και μακροπρόθεσμο στόχο. Απαιτεί διάλογο. Πάνω από όλα όμως απαιτεί γενναία χρηματοδότηση από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, την οποία αρνείται πεισματικά.

Όσο ακολουθείτε αυτήν την τακτική, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τα προβλήματα μπορεί προσωρινά να καλύπτονται, όμως σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να λυθούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Σκουλά.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι χώρος συνάντησης εθνικής συνεννόησης και συνεργασίας των πολιτικών δυνάμεων. Πάντα έτσι λέμε. Τελικά, αποδεικνύεται για άλλη μια φορά στην πράξη και σήμερα ότι μόνο αυτό δεν ισχύει. Νομίζω ότι κάποια στιγμή πρέπει να αναλογιστούμε όλοι τις ευθύνες μας, γιατί είναι ευθύνες που αφορούν και τον καθένα μας προσωπικά και τα πολιτικά κόμματα.

Θεωρώ ότι κάνουν λάθος όσοι επιχειρούν να μετατρέψουν και πάλι το χώρο της παιδείας σε χώρο μικροκομματικών αντιπαρθέσεων. Θεωρώ ότι κάνουν λάθος όσοι κινούνται αποκλειστικά και μόνο στο χώρο των εντυπώσεων. Πιστεύω ότι κάνουν λάθος όσοι βλεπουν συνεχείς θεμελιώδεις αντιδράσεις στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Κανένας, βέβαια, δεν ισχυρίζεται ότι το σημερινό νομοσχέδιο λύνει όλα τα προβλήματα στο χώρο της παιδείας. Κανένας όμως δεν μπορεί να αρνηθεί ότι δρομολογούμε σειρά μεταρρυθμίσεων που οδηγούν με σιγουριά στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Πιστεύω ότι, για άλλη μια φορά, τολμούμε τη σύγκριση ανάμεσα σε αυτά που γίνονται σήμερα,

αυτά που έγιναν ή δεν έγιναν καθόλου τα προηγούμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πρώτα θετικά αποτελέσματα για την κοινωνία, την οικονομία, την πατρίδα μας άρχισαν ήδη να εμφανίζονται. Κι εμείς φιλοδοξούμε και αισιοδοξούμε για τη νέα γενιά της πατρίδας μας. Φιλοδοξούμε και αισιοδοξούμε για την Ελλάδα που μετεξελίσσεται σε σημαντικό εκπαιδευτικό κέντρο της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Μιας και μιλάω για τη νέα γενιά, θέλω να σας πω ότι παρακολούθησα το μεσημέρι στην ΕΤ3 τη συνέντευξη του Αρχηγού της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές στη νέα γενιά νομίζω οκτώ ή εννέα. Η αναφορά του δεν είχε μια πρόταση συγκεκριμένη. Λυπάμαι και θα παρακαλέσω τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που παρακολουθούν το κοινοβουλευτικό έργο, να τον ενημερώσουν, γιατί θεωρώ ότι δεν έχει ενημερωθεί για τα βήματα που έχουν γίνει για τη νέα γενιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε την τόλμη να συνεχίσουμε, να χαράξουμε την πολιτική της παιδείας που θα χαρακτηρίζεται από συνέχεια, συνέπεια και όραμα, να διαμορφώσουμε ένα σύστημα εκπαίδευσης που θα έχει διάρκεια, σταθερότητα, αλλά και ευελιξία προσαρμογής στην ταχύτητα αναπτυσσόμενη γνώση. Να κτίσουμε δηλαδή –και θέλουμε να το κτίσουμε όλοι μαζί– το σχολείο του μέλλοντος και να μετατρέψουμε την πατρίδα μας σε κέντρο παιδείας, πολιτισμού για ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή μας. Σίγουρα το εκπαιδευτικό σύστημα για το 2010 δεν μπορεί να είναι ένα σύστημα στατικό, ένα σύστημα ξεπερασμένο από τη διαρκή παραγωγή νέων γνωστικών δεδομένων. Δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να είναι ένα σύστημα απομονωμένο απ' ό,τι συμβαίνει στο διεθνές χώρο και ιδιαίτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ξεκινούμε από τα θετικά του συστήματος. Κρατούμε ό,τι θετικό έχει δημιουργηθεί στα χρόνια που πέρασαν. Το αναγνωρίζουμε, το συμπληρώνουμε, το βελτιώνουμε. Ένα τέτοιο ρόλο –όπως ήταν και η απάντηση του Υπουργού προηγούμενης– παίζει το σημερινό νομοσχέδιο. Ταυτόχρονα, όμως, εντοπίζουμε τις ενόχλητες των βασικών προβλημάτων και προωθούμε τις λύσεις που απαιτούνται. Χωρίς σύγχρονη παιδεία, χωρίς εκπαιδευτικό σύστημα μακράς πνοής, δεν μπορεί να υπάρξει λύση σε κανένα πρόβλημα. Και για όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται σεβασμός στους εκπαιδευτικούς μας. Απαιτούνται ξεκάθαρες κουβέντες και σίγουρα λόγια.

Όταν ρυθμίζουμε θέματα λειτουργίας των σχολείων –αυτό που καταφέρνουμε άμεσα– μειώνουμε τις πιθανότητες να εμφανίζονται φαινόμενα που κάθε χρόνο, δυστυχώς, συναντούμε στην έναρξη ή στα μέσα της σχολικής χρονιάς, όπου παρατηρείται καθυστέρηση στην πλήρωση των κενών θέσεων των εκπαιδευτικών λόγω αναίτιων ακυρώσεων αποσπάσεων ή παραιτήσεις και αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης εκπαιδευτικών. Λιγότερες δυσλειτουργίες που παρουσιάζονται αιφνίδια είτε λόγω κενών θέσεων του νομοθετικού πλαισίου, σημαίνει αυτόματα περισσότερη συγκέντρωση εκπαιδευτικών, καθηγητών και δασκάλων. Άρα, είναι ένα νομοθέτημα που στοχεύει στην ουσία της εκπαίδευσης, που λύνει σημαντικά διαδικαστικά θέματα.

Στο παρόν νομοσχέδιο αποσαφηνίζονται θέματα προϋπηρεσίας των αναπληρωτών και των ωρομίσθιων καθηγητών. Συγκεκριμένα: κωδικοποιούμε την προσμέτρηση προϋπηρεσίας που δίνει ένα πλαίσιο αντικειμενικής αποτίμησης της προϋπηρεσίας για πρώτη φορά. Αποκαθίστανται ανισότητες σε βάρος των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας. Ουσιαστικά, ό,τι ισχύει για το σχολείο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ισχύει και για τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας. Το νομοσχέδιο αυτό απελευθερώνει από την ομηρία χιλιάδες καθηγητές και δασκάλους, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να μονιμοποιηθούν και παράλληλα βάζει ξεκάθαρους κανόνες, για πόσο καιρό μπορεί κάποιος να μείνει στην αναπλήρωση και στη συνέχεια, να περνά εντός του εκπαιδευτικού συστήματος. Με το σημερινό νομοσχέδιο βγαίνουν από την ομηρία χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Σήμερα υπάρχουν χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομίσθιοι που προσφέρουν ένα διδακτικό έργο επί σειρά ετών. Επιτέλους, δρομολογείται ο διορισμός τους, εφ' όσον συμπληρώσουν τριάντα μήνες προϋπηρεσίας. Επιτέλους,

τελειώνει η οδύσεια των χιλιάδων καθηγητών Φυσικής Αγωγής της ολυμπιακής παιδείας. Η Κυβέρνηση υλοποιεί σήμερα τις δεσμεύσεις της απέναντι στους καθηγητές Φυσικής Αγωγής, αξιοποιώντας τους εκπαιδευτικούς αυτούς που εργάστηκαν συστηματικά για την καλλιέργεια του ολυμπιακού ιδεώδους.

Ας μου επιτρέψει ο αγαπητός φίλος, κατά τα άλλα, εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ν' αναφερθώ στη ξεκάθαρη θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την οποία είπε. Σας διαβεβαίω ότι από κάποιες ερωτήσεις που έχω, δεν υπάρχει καμία ξεκάθαρη θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ούτε υπήρχε ούτε υπάρχει. Η τροπολογία στις 9.12.2003 Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας για την ολυμπιακή παιδεία, δεν πέρασε. Σε ερωτήσεις Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και του ομιλούντος απαντά η Υφυπουργός και ο Υφυπουργός Παιδείας της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι θα ρυθμισθεί το θέμα. Και φτάνουμε να έχουμε το εξής αστείο, γιατί περί αστειότητας πρόκειται, όταν η πρώην μ Υφυπουργός είναι στην αντιπολίτευση, να κάνει ακριβώς την ίδια ερώτηση που της δόθηκε από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να μιλήσουμε με τη λογική αυτή, δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε με αυτή τη λογική που έχετε, γιατί δεν θέλετε να συνεννοηθούμε στα θέματα της παιδείας.

Πιστεύω ότι με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι ακολουθεί στην παιδεία μία πολιτική ανοικτών οριζώντων, δίνοντας ρόλο στην ίδια την κοινωνία. Θεωρώ ότι αν οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ψηφίσουν τις ρυθμίσεις που γίνονται και για τις οποίες είχαν συγκεκριμένες θέσεις όταν ήταν στην κυβέρνηση, για άλλη μία φορά θα είναι ανακόλουθοι απέναντι στους πολίτες.

Σήμερα ρυθμίζονται επίσης ζητήματα που αφορούν την εκκλησιαστική εκπαίδευση, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και την παιδεία των ομογενών. Εναρμονίζεται η νομοθεσία που αφορά τις προσπάθειες εκπαιδευτικών στο εξωτερικό με την ευρωπαϊκή πρακτική, ενώ ρυθμίζονται ανθρωπιστικού χαρακτήρα ζητήματα.

Τέλος, σήμερα τακτοποιείται μία σειρά γενναίων ρυθμίσεων και τακτοποιούνται αρκετά εκκρεμή ζητήματα, όπως το θέμα της επιλογής διευθυντών και αναπληρωτών διευθυντών στα Ι.Ε.Κ. και αρκετά άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό ανταποκρινόμαστε για άλλη μία φορά στα αιτήματα της νεολαίας, ανταποκρινόμαστε για άλλη μία φορά στα αιτήματα της εκπαιδευτικής κοινότητας ακολουθώντας μία μακρόπνοη στρατηγική που αναπτύσσεται στον άξονα εκπαίδευση-ανάπτυξη-απασχόληση. Οι θέσεις μας είναι ξεκάθαρες. Τα προβλήματα δεν έχουν κομματικά χρώματα. Οι ευκαιρίες δεν μπορεί να ανήκουν σε λίγους, πρέπει να είναι ευκαιρίες για όλους. Η παιδεία δεν μπορεί παρά να «αγκαλιάζει» όλους τους νέους. Η παιδεία και ο πολιτισμός ενώνουν, συνθέτουν, αναβαθμίζουν και δημιουργούν.

Για να προχωρήσουμε σ' αυτό όλοι μαζί χρειαζόμαστε τη δική σας συναίνεση και στήριξη, γι' αυτό σας καλώ να ψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου να σας πω ότι πριν από λίγο είδα στο portal, στην ηλεκτρονική σελίδα του «ΣΚΑΙ» μία ανακοίνωση ότι το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας», ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο –δεν γνωρίζω περισσότερα– προχώρησε στην εξαγορά ενός μικρού πανεπιστημίου στο Westminster στο Λονδίνο και σ' αυτό το «ευρωπαϊκό» πανεπιστήμιο που λέγεται Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας υπάρχουν δύο σχολές, η Σχολή Πληροφορικής και Τεχνολογίας με το όνομα «Αλέξανδρος ο Μακεδόνας» και η Σχολή Τεχνών Σχεδίου που ονομάζεται «Φίλιππος ο Β'».

Αυτή θα μπορούσε πραγματικά να ήταν μία τρίτεύουσα ειδηση που δεν θα συζητούσαμε καθόλου, αλλά έχουμε μπροστά μας την εξέλιξη του ανοίγματος μιας «βεντάλιας», ενός ψευδο-

αλυτρωτισμού με ακραίες διαστάσεις και νομίζω ότι έχει πλέον σημασία να υπάρχουν συγκεκριμένες στάσεις από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Εγώ θα έλεγα ότι αξίζει τον κόπο να ενημερώσετε μ' έναν σαφή, συνοπτικό, επεξηγηματικό και απαξιωτικό –όσο χρειάζεται– τρόπο τους Υπουργούς Παιδείας και συναδέλφους σας όλων των κρατών-μελών για κινήσεις όπως αυτές, γιατί αυτό το κράτος θέλει να γίνει κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πριν έλθω στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να μου επιτρέψετε να κάνω μία παρατήρηση και να αναφερθώ σε σας, κύριε Κοροβέση, συνάδελφε του Συνασπισμού.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Συγγνώμη, του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Είπατε ότι οι θέσεις του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. εμπειρεύονται στο κείμενο της Ο.Λ.Μ.Ε. το οποίο καταθέσατε. Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι επειδή ο Πρόεδρος της Ο.Λ.Μ.Ε. με κάθε τρόπο κάνει σαφή τη θέση του ως μέλος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αυτό δεν σημαίνει ότι η Ο.Λ.Μ.Ε. εκφράζει τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ή ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. την Ο.Λ.Μ.Ε.. Απ' ό,τι ξέρουμε, στην Ο.Λ.Μ.Ε. υπάρχουν όλες οι παρατάξεις, εκφράζονται όλοι οι εκπαιδευτικοί και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. καλά θα κάνει να πει τις δικές του θέσεις. Φαντάζομαι ότι η Ο.Λ.Μ.Ε. δεν θα ήθελε να εκφράζεται μ' αυτόν τον τρόπο.

Ερχόμενη στο σχέδιο νόμου θα ήθελα να πω ότι ο εισηγητής μας έθεσε τη βασική μας αντίθεση, η οποία είναι μία αντίθεση αρχής και ως προς τον τρόπο του νομοθετείν και ως προς την ουσία των άρθρων.

Θα μπορούσατε – και το έχετε κάνει ήδη – να επικαλεστείτε παρόμοιες πρακτικές ή του παρελθόντος ή ακόμη και του σήμερα, αλλά δεν νομίζω ότι αυτό σας τιμά, κύριε Υπουργέ. Εκφράσατε την άποψη ότι εσείς είστε εδώ για να διορθώσετε προβλήματα του παρελθόντος. Οι Υπουργοί δεν είναι διορθωτές προβλημάτων.

Εάν θέλατε να κάνετε μεταρρύθμιση που αφορά και την λυκειακή εκπαίδευση, αλλά και το θέμα του εκπαιδευτικού προσωπικού, είχατε ήδη πέντε χρόνια. Πότε δηλαδή σκέφτεστε να συλλάβετε, να συζητήσετε και να προχωρήσετε σε μια μεταρρύθμιση στο θέμα του εκπαιδευτικού προσωπικού; Πάντως, απ' ό,τι σήμερα δηλώσατε, μετά από πέντε χρόνια, ο ρόλος σας εδώ είναι να διορθώσετε παραλείψεις και λάθη προηγούμενων κυβερνήσεων.

Έρχομαι τώρα στην ουσία. Βεβαίως, υπάρχουν άρθρα τα οποία αντιμετωπίζουν προβλήματα συγκεκριμένων ομάδων του χώρου της εκπαίδευσης. Πιθανότατα κάποια από αυτά είναι άμεσα αναγκαία, για να αντιμετωπιστούν προβλήματα και βιοποριστικά και επιλογής αυτών των ανθρώπων.

Αλλά η βασική μας διαφορά και η θεμελιώδης αντίληψη που έχουμε –και έχουμε καταθέσει και μέσω του προγράμματός μας– είναι ότι χρειάζεται πια στην παιδεία, στο χώρο και της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας, μια πρακτική και πολιτική προσωπικού, η οποία θα είναι απολύτως διαφορετική απ' ό,τι σήμερα. Σήμερα υπάρχει ένας ανορθολογισμός στην πολιτική εκπαιδευτικού προσωπικού.

Πριν από τρεις μέρες ανακοίνωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση την Έκθεση του 2008 για τα εκπαιδευτικά συστήματα όλων των κρατών-μελών, μια πάρα πολύ αναλυτική έκθεση, στην οποία δίδεται μια «ακτινογραφία» όλων των βαθμιδών της εκπαίδευσης.

Θα σας έλεγα πως είναι εκπληκτικό το ότι στην Ελλάδα το 2001 είχαμε πέντε υπολογιστές ανά χίλιους μαθητές και το 2008 φτάνουμε στους επτά, ενώ στην Ευρώπη έχουν φτάσει στους δώδεκα. Ή ότι το 2006 έχουμε 13% ευρυζωνικές συνδέσεις στα σχολεία, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 67%.

Επίσης θα αναφέρω και έναν πολύ θετικό δείκτη, που αφορά την αναλογία καθηγητών και μαθητών. Έχουμε μία από τις καλύτερες αναλογίες στην Ευρώπη. Είναι 9,2 μαθητές ανά καθηγητή και την ίδια στιγμή έχουμε τεράστιες ελλείψεις. Υπάρχουν σχολεία τα οποία δεν μπορούν να λειτουργήσουν γιατί δεν έχουν εκπαιδευτικούς. Δεν έχουμε καμμία πολιτική καταγραφής των αναγκών, ώστε να δούμε γιατί χρειάζονται οι αναπληρωτές.

Και βέβαια, πρέπει να πούμε πια ότι μετά από όλα τα πειρά-

ματα που έγιναν και από τις προσεγγίσεις όλα αυτά τα χρόνια των ωρομισθίων, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε. Πρέπει να σταματήσουμε παντελώς πια τη λογική των ωρομισθίων καθηγητών, είτε αυτό αφορά την ενισχυτική διδασκαλία, είτε αφορά τα ολοήμερα σχολεία. Είναι μία διαδικασία η οποία υπήρξε στο παρελθόν – πιθανότατα θα αναφερθείτε σε αυτό – δεν πρέπει όμως να υπάρχει.

Πρέπει να πάμε σε μία νέα λογική, όπου θα έχουμε πολιτική εκπαιδευτικού προσωπικού, η οποία θα ξεκινά από την καταγραφή των αναγκών με έναν πολύ συγκροτημένο τρόπο. Είμαι σίγουρη ότι αν σήμερα ρωτήσουμε πόσοι είναι οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί στο Υπουργείο Παιδείας ή γενικά στις υπηρεσίες παιδείας, δεν θα υπάρξει απάντηση.

Πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει καταγραφή του προσωπικού, να υπάρξουν αυστηρές διαδικασίες επιλογής με το Α.Σ.Ε.Π.. Με τα περισσότερα από τα άρθρα που ανακοινώνετε ουσιαστικά κάνετε διάτρητη τη διαδικασία του Α.Σ.Ε.Π.. Να υπάρξει εκπαίδευση του προσωπικού αυτού, το οποίο προσλαμβάνεται με αντικειμενικές διαδικασίες, αξιολόγησή του, αμοιβή η οποία είναι αντίστοιχη των αναγκών μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης, εκπαιδευτικοί εν πάση περιπτώσει, οι οποίοι μπορούν να είναι δάσκαλοι και οι οποίοι μπορεί να είναι λειτουργοί.

Αυτό σημαίνει μια ολοκληρωμένη πολιτική προσωπικού και βεβαίως δεν μπορεί να ταυτίσει με τον τίτλο που έχετε στο νομοσχέδιό σας, που είναι «θέματα προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων». Ουσιαστικά είναι διαφόρων ειδών επιμέρους αιτήματα, τα οποία δεν συνιστούν κανέναν είδος πολιτική και απλά – επαναλαμβάνω – καταδιαιλύουν το Α.Σ.Ε.Π. σε πάρα πολλά σημεία του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ: Επιλέξατε να κάνετε αυτό το άθροισμα άρθρων, τα οποία δεν έχουν κανέναν είδος επαφή και συνοχή μεταξύ τους. Και υπάρχουν κάποια πάρα πολύ επείγοντα θέματα, τα οποία είχατε δεσμευτεί ότι θα ρυθμίσετε, όπως είναι το θέμα των Κ.Δ.Α.Υ., δηλαδή των ανθρώπων, οι οποίοι δουλεύουν, οι οποίοι έχουν αμειφθεί και τους ζητάτε πίσω τα λεφτά, να σας δώσουν χρήματα πολλών χρόνων. Αυτό για να λυθεί, έπρεπε να λυθεί με μία ρύθμιση, γιατί υπήρχε παράλειψη.

Αυτό, μας εξηγείτε γιατί δεν το λύσατε, ενώ υπάρχουν επανειλημμένες δεσμεύσεις;

Εδώ, λοιπόν, είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο όχι μόνο δεν προσφέρει τίποτα στην πολιτική εκπαιδευτικού προσωπικού, αλλά εμπεδώνει τη λογική της ρουσφετολογικής νομοθετικής διαδικασίας, κάτι που νομίζω ότι προσβάλλει εξαιρετικά πια το Ελληνικό Κοινοβούλιο του 2008.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αριστοτέλης Παυλίδης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν επιθυμώ να σας διορθώσω, απλώς θέλω να υπογραμμίσω «ο Βουλευτής εκ Δωδεκανήσου, ανήκων εις τη Νέα Δημοκρατία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Νόμιζα ότι και στα Δωδεκάνησα η Νέα Δημοκρατία έχει Βουλευτές. Είπα: «Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δωδεκανήσου όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν αναφέρεται σε κάθε ομιλητή ο τόπος προέλευσης ή η εκλογική του περιφέρεια, κύριε Παυλίδη. Εάν όμως έχετε ανάγκη, το λέω και εγώ από εδώ ότι είστε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στα Δωδεκάνησα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Παλαιότερα, ξέρετε, οι Πρόεδροι μας προσεκάλλον με χαρακτηριστικό την προέλευση, δηλαδή ποία εκλογική περιφέρεια εκπροσωπούσαμε. Εκ Δωδεκανήσου, ανήκων στην Νέα Δημοκρατία. Πάει αυτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ονομασία προέλευσης!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν επιθυμώ να εξωραίσω τα πράγματα, αλλά ούτε και να παρουσιάσω τραγωδία, όπως ήδη επεχειρήθη. Αρχίζω, πάντως,

κύριε Υπουργέ, με παρατήρηση συμφωνούσα προς την προλαλήσασα, την ωραία κυρία συνάδελφο.

Αυτή η υπόθεση με τα Σκόπια δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη. Ούτε φανατικοί είμεθα, ούτε μισαλλόδοξοι, ούτε υπερβολικοί. Καλώς το «θέσατε, κυρία Διαμαντοπούλου. Μία απάντηση επίσημος, με τον τρόπο που εσείς γνωρίζετε, πιο πολύ για να ακουσθεί πέραν των Σκοπίων -οι Σκοπιανοί έχουν την τακτική τους- ότι «και εμείς παρακολουθούμε, έχουμε γνώση των πραγμάτων, παρακολουθούμε τα πρόσωπα και προπάντων την ιστορία και την προοπτική του μέλλοντος». Αυτή είναι η κατ' αρχάς σύμφωνος άποψή μου προς την προλαλήσασα κυρία συνάδελφο.

Θα διαφωνήσω, όμως, μαζί της καθ' όσον αφορά στην πολύ γκριζα εικόνα που παρουσίασε. Η ευρωζωνικότης, περί της οποίας έγινε λόγος και αναφέρεται στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, στα σχολεία μας, είναι μια υπόθεση η οποία προχώρησε σημαντικά. Και σας τα λέω αυτά σαν νησιώτης Βουλευτής, διατελέσας και Υπουργός της νησιωτικής Ελλάδος.

Ξεκινήσαμε -αυτό παραλάβαμε από την προηγούμενη Κυβέρνηση το 2004- από το 0,5% και φθάσαμε στο 13%. Δεν είναι το θαύμα -προς Θεού!- αλλά πάντως το βήμα έγινε. Και έγινε για πολλούς λόγους. Και λόγω οικονομικής άνεσης που μας έδωσε το πρόγραμμα «Κοινωνία της Πληροφορίας», αλλά και διότι κάποιοι ασχολήθηκαν με το θέμα εντακτικότερα από ό,τι παλαιότερα. Πάντως, «μπήκε το νερό στο αυλάκι». Έχουμε δρόμο ακόμα. Αυτή είναι η αλήθεια. Το βήμα, πάντως, έγινε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σχολιάσω ορισμένα εκ των άρθρων, διότι αυτά νομίζω ότι, κατά την κρίση μου, αποτελούν και σημεία ιδιαίτερου ενδιαφέροντος. Το νομοσχέδιο δεν επιχειρεί να λύσει όλα τα προβλήματα της εκπαίδευσης. Προς Θεού! Είναι ένα εξ εκείνων τα οποία αναφέρονται, όπως άλλωστε και ο τίτλος το περιγράφει, στα θέματα προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Προσωπικό πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και ορισμένα θέματα αναφέρονται σε ανώτερη βαθμίδα της εκπαίδευσης. Θέλω να επαινέσω το Υπουργείο, διότι συζητούμενα επί καιρώ θέματα έγιναν τώρα προτάσεις, ώστε να καταστούν διατάξεις νόμου.

Εκκλησιαστική εκπαίδευση. Μεγάλη υπόθεση. Μπορεί να έχουμε διαφορετικές απόψεις οι μιν από τους δε καθ' όσον αφορά στο ποιο είναι το τελικό σχήμα που πρέπει να πάρει η εκκλησιαστική εκπαίδευση, αλλά πάντως είναι γεγονός ότι έχουμε στη χώρα μας και εκκλησιαστική εκπαίδευση, όπως έχουν και άλλες χώρες.

Καλή η παρέμβαση που κάνετε, θα επιθυμούσα πάντως να συμπληρωθεί και με μία ακόμα. Στη νησιωτική Ελλάδα υπάρχουν ορισμένες παραδοσιακές εκκλησιαστικές σχολές μέσης εκπαίδευσης. Αποκαλούσαμε την καθεμία «τροφόν», όπως καλή ώρα -αναφέρομαι στα Δωδεκάνησα, γι' αυτό και παρεκάλεσα τον κύριο Πρόεδρο να υπογραμμίσει την καταγωγή μου- είναι η Πατμιάς Σχολή.

Κύριε Υπουργέ, επεβίωσε μέσα από περιπέτειες διαρκούσης της κάθε είδους Κατοχής και ανέδειξε προσωπικότητες. Σήμερα κινδυνεύει να κλείσει. Δεν είναι ορθό, για εμάς, να αφήσουμε μια τέτοια Σχολή, με παράδοση και με προοπτικές, με κτηριακή δε υποδομή εξαιρετική, να κλείσει.

Παρακαλώ θερμώς, μια και κάμνετε αναφορά και μάλιστα πολύ σημαντική στην εκκλησιαστική εκπαίδευση για το θέμα της Πατμιάδας Σχολής να επιδείξετε ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Προσεγγίζετε ένα μεγάλο ζήτημα, ζήτημα του Γένους, την παιδεία των ομογενών. Συμπληρώνετε τον τίτλο δε, με τον υπότιτλο «διαπολιτισμική εκπαίδευση». Αυτή είναι σήμερα η φυσιογνωμία της προσπάθειας που γίνεται να συντηρηθούν σχολεία, ανά τον κόσμο, συντηρούμενα μάλιστα, με δαπάνες των Ελλήνων φορολογουμένων. Μεγάλη υπόθεση!

Παιδεία ομογενών. Στην Ευρώπη, εκεί κυρίως αναφέρεσθε, είναι ένα σύστημα εύκολα προσεγγιζόμενο. Ήλθε η ώρα κατά την κρίση μου, θέλουμε δεν θέλουμε, να δούμε τι θα κάμουμε με τη μεγάλη υπόθεση των ελληνικής καταγωγής ομογενών, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όπου, προϊόντος του χρόνου, ο σύνδεσμος αμβλύνεται, αραιώνει. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν εισαγάγει το σύστημα «charters schools». Οι Ηνωμέ-

νες Πολιτείες πληρώνουν για τη συντήρησή τους. Επιτρέπουν διδασκαλία, εις την ελληνική και όχι μόνο σε «Ελληνόπουλα», αλλά και σε άλλης προελεύσεως, άλλων εθνοτήτων μαθητές, να διδάσκονται εις την ελληνική διάφορα μαθήματα.

Αντί, λοιπόν, το κράτος μας να δαπανά, μήπως θα ήταν ιδιαιτέρως σημαντικό να ερευνηθεί πώς θα επεκταθεί αυτή η αξιοποίηση της πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών; Αναφέρομαι τώρα σε ορισμένα εκ των θεμάτων που έχετε προσεγγίσει δια του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, μπράβο σας. Σε εκπαιδευτικούς που έχουν προβλήματα υγείας οι ίδιοι ή μέλη των οικογενειών τους, δίδετε μία άνεση, όπως γίνεται και σε άλλα Υπουργεία, να τοποθετούνται στο εξωτερικό, εκεί που υπάρχει μία ελπίδα να αντιμετωπισθούν αυτά τα προβλήματα και να προσφέρουν, παράλληλα, υπηρεσίες εκπαιδευτικές.

Τέλος έρχομαι στο άρθρο το αναφερόμενο εις τους φυσικούς με μεταπτυχιακό ηλεκτρονικής ραδιοηλεκτρολογίας. Κύριοι συνάδελφοι, για όσους δεν γνωρίζουν, το πρώτο μου πιτυχίο είναι φυσικής του Πανεπιστημίου των Αθηνών. Καθηγητής Αναστασιάδης! Ηλεκτρονικοί πρωτοπόροι, έκαμαν εισβολή τότε στην επιστημονική τεχνική, διά της φυσικής. Πού έγινε αυτό; Στο ιστορικό Χημείο της οδού Σόλωνος, το οποίο ατυχώς μέχρι σήμερα, αυτό το μνημείο, δεν έχει αναπαλαιωθεί, δεν έχει παρουσιάσει το τι προσέφερε στην επιστήμη.

Θεωρώ χρήσιμο αυτό το άρθρο, το οποίο δεν σχολιάζω ιδιαιτέρως, να το επανεξετάσετε. Μην υποβαθμίσετε συναδέλφους μου που πήγαν στην εκπαίδευση -εγώ δεν πήγα στην εκπαίδευση- οι οποίοι προσέφεραν γνώση, επιστήμη, πείρα, πήγαν και σε άλλες δραστηριότητες, να κατέβουν στην υπηρεσιακή κλίμακα. Εμπιστεύομαι την κρίση σας. Γι' αυτό παρακαλώ θερμώς αυτό να το ξαναδείτε.

Και ομιλών, περί εκπαίδευσης, θέλω να κάμω αναφορά στους τριτέκνους. Ήταν καλή η ιδέα. Την ασπάζθηκε όλο το Κοινοβούλιο, να εξισωθούν προς τους τετράτεκνους και άνω. Έχετε μία ευκαιρία να κάμετε μία γενναία παρέμβαση καθ' όσον αφορά στο θέμα των διορισμών. Δεν θα σας υποδείξω εγώ λεπτομέρειες, αν το 20% εις τον πίνακα των αναπληρωτών, γίνει 30%. Έχετε προτάσεις. Όπως δαπανάτε, κυρίως στις παραμεθόριες περιοχές για να κάνουνε σχολεία, κατά προτεραιότητα, έτσι να δοθεί προτεραιότητα στους προερχόμενους από τις περιοχές αυτές αδιόριστους τρίτεκνους εκπαιδευτικούς.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Παπουτσή, έχουμε ιστορικά σχολεία στα νησάκια μας. Σχολεία όπως το «Βενετόκλειος» παραδείγματος χάριν στη Ρόδο και άλλα. Ξενιτεμένοι Δωδεκανήσιοι επλήρωσαν να κάμουν σχολεία. Επλήρωσαν επίσης, στην Κάλυμνο, για να κάνουν το «Νικηφόρειο». Έγιναν σε άλλα νησιά Καστελόριζο, Κάρπαθο, Λέρο και άλλα τέτοια σχολεία που τώρα είναι ανάγκη να συντηρηθούν. Παράλληλα, λοιπόν, προς το πρόγραμμα, το καλό πρόγραμμα, που δεν είναι μόνο προϊόν της σημερινής Κυβερνήσεως, να εξηγούμεθα, είναι προϊόν πολιτικής και προηγούμενων Κυβερνήσεων, να κάνουμε κτήρια σχολικά, ας σχεδιάσουμε και τη συντήρηση των ιστορικών εκπαιδευτηρίων. Είναι προσφορά στον Τόπο μας. Υπογραμμίζω, τώρα, μία μεγάλη προσπάθεια που γίνεται στο εξωτερικό, μία προσπάθεια που λέγεται «Hellenic Society Paideia». Έχει ιδρύσει είκοσι οκτώ έδρες στα Αμερικανικά πανεπιστήμια, διά του αμερικανικού συστήματος. Τη γνωρίζετε, υποθέτω. Γνωρίζω πως την έχετε αγαλιάσει. Δεν μνημονεύεται εδώ, στο νομοσχέδιο, αλλά θεωρώ ότι είναι λαμπρά ευκαιρία σήμερα να σας ζητήσω να ασχοληθείτε συστηματικότερα απ' ό,τι μέχρι στιγμής, ώστε όλη αυτή η προσπάθεια που κάνετε για την παιδεία των ομογενών, να περιλάβει στους κόλπους της και την ιστορία ενός εκ Δωδεκανήσου εκπαιδευτικού, του Ηλία Τομάζου, που σας έχει επισκεφτεί, έχει οργανώσει τμήματα και ασφαλώς δύναται να προσφέρει και στην εθνική μας εκπαίδευση, στο εσωτερικό της χώρας μας, δηλαδή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσιάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Παναγιώτης Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν και αύριο, στην ατζέντα της επικαιρότητας γύρω από τα

θέματα του Υπουργείου Παιδείας δεν θα είναι αυτό το νομοσχέδιο, αλλά η αναγνώριση των κέντρων ελευθέρων σπουδών και των πτυχίων τους, που θα ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση στα θέματα της παιδείας και ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου, θα αιτιολογήσω γιατί το νομοσχέδιο αυτό –και θα επιμείνω στη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού– είναι κατώτερο των περιπτώσεων.

Δινόταν μία μεγάλη ευκαιρία στο Υπουργείο Παιδείας και στον παριστάμενο Υπουργό, να κάνει μια βαθιά τομή. Δυστυχώς, έμεινε στο να επιλύει επιφανειακά κάποια προβλήματα και μάλιστα κάτω από το πρίσμα της πολιτικής συναλλαγής, της εξάρτησης των εκπαιδευτικών από το Υπουργείο Παιδείας και μάλιστα, την εκάστοτε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Θεωρώ ότι οι σχέσεις που αφορούν το προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας είναι θέμα πολύ σοβαρό, γι' αυτό και το νομοσχέδιο θα έπρεπε να είναι πιο πολύ δουλεμένο. Γιατί είναι η βάση της εμπιστοσύνης που δημιουργείται στους διδάσκοντες για να έχουν υπεύθυνη λειτουργία και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αν δεν υπάρχει αυτή η εμπιστοσύνη, αν δεν υπάρχει αυτή η αυτοπεποίθηση, τότε αυτός ο οποίος έχει στα χέρια του το να πλάσσει συνειδήσεις, το να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μία καλύτερη πατρίδα στη νεαρά ηλικία που του εμπιστευόμαστε τα παιδιά μας, δεν θα το κάνει.

Οφείλω να πω ότι η διαδικασία επιλογής των εκπαιδευτικών θα πρέπει να είναι διαφανής και όχι να διακατέχεται από την ενός ανδρός αρχή. Στο νομοσχέδιο βλέπουμε ότι πάντα με απόφαση του Υπουργού Παιδείας θα γίνει αυτό, θα γίνει εκείνο, το άλλο και μάλιστα στις προσλήψεις και στις μοριοδοτήσεις.

Θεωρώ ότι έτσι είναι επιπόλαια η διάταξη παράτασης της προθεσμίας ισχύος της μονιμοποίησης των εκπαιδευτικών ωρομισθίων και αναπληρωτών, διότι δεν λύνει το πρόβλημα. Τυλάχιστον, θα έπρεπε να είναι μια πάγια διάταξη μέσα από μια διαφανή διαδικασία, διότι την ώρα που το λύνετε, μέχρι την περίοδο του 2008, ήδη το σύστημα παράγει νέους ωρομισθίους και νέους αναπληρωτές. Και θα έρθει κάποια στιγμή ένας άλλος Υπουργός και θα θεομοθετήσει την παράταση με τις ίδιες προϋποθέσεις. Λάθος. Πάγια θα πρέπει να είναι η λύση του προβλήματος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι πάγια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΓΙΔΗΣ: Δεν είναι πάγια, κύριε Υπουργέ. Θα χρειαστεί, κάθε φορά που θα ερχόμαστε στο ίδιο σημείο, να παίρνουμε την ίδια απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Πάγια, εάν θα είσατε εσείς, αλλά δεν θα είσατε συνέχεια εσείς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, είναι πάγια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΓΙΔΗΣ: Τη μοριοδότηση των διδασκόντων στη δια βίου εκπαίδευση των ενηλίκων, δεν τη θεωρώ κακή ως διάταξη. Θεωρώ ότι θα έπρεπε να υπάρχει μοριοδότηση. Με ποια προϋπόθεση, όμως; Ότι αυτοί που θα προσλαμβάνονται ή θα εντάσσονται στους ενιαίους πίνακες, δεν θα είναι με απόφαση του Υπουργού Παιδείας. Θα βγαίνουν μέσα από μια αντικειμενική διαδικασία. Εσείς καταρτίζετε τους πίνακες και βάσει των πινάκων που εσείς καταρτίζετε, κάποιοι οι οποίοι δεν πέρασαν από τον Α.Σ.Ε.Π., κάποιοι οι οποίοι έχουν προσφέρει δια άλλου τρόπου, δεν μοριοδοτούνται, ενώ αυτοί παίρνουν τις μοριοδοτήσεις. Άρα, μπορείτε να πείτε ότι μέχρι που άρχισαν να αναγνωρίζονται τα μουσικά σχολεία, όσοι υπήρχαν μέσα στο σύστημα αναγνωρίζονται. Όμως από εδώ και πέρα, θα πρέπει να υπάρχει όντως μουσική παιδεία, όταν μάλιστα έχουμε και τις μουσικολογικές σχολές Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Κέρκυρας. Και γιατί να μην υπάρχει η μουσική παιδεία σε όλα τα ελληνικά σχολεία, γυμνάσια και λύκεια;

Ταξιδεύοντας ανά τον κόσμο, όπου συνάντησα εβραϊκής καταγωγής πολίτες, διαπίστωσα ότι δεν υπάρχει κανένας Εβραίος στην καταγωγή που να μην γνωρίζει τουλάχιστον δύο μουσικά όργανα και δύο γλώσσες είτε αυτός διαμένει στην Αυστρία είτε στην Αυστραλία είτε στην Αμερική. Δεν είναι τυχαίο και δεν το αναφέρω και τυχαία, γιατί υπάρχει ένας μεσογειακός ανταγωνισμός ανάμεσα σε αυτούς τους δύο λαούς.

Ερχομαι στο θέμα της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Οφείλω να σας πω ότι εσείς μεν στα άρθρα αυτά αναφέρατε στο ευρωπαϊκό σχολείο. Όμως εγώ παίρνω στην ευκαιρία να σας πω ότι ο θεσμός της απόσπασης των από Ελλάδα εκπαιδευτικών και δασκάλων στο εξωτερικό για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας στα σχολεία των ομογενών μας, θα πρέπει να εξεταστεί από άλλο πρίσμα. Εγώ πιστεύω –και είμαι βέβαιος ότι και εσείς το πιστεύετε κύριε Υπουργέ– πως θα πρέπει οι ομογενείς μας καθηγητές και δάσκαλοι που κατέχουν αυτό το πτυχίο, να είναι στην προτεραιότητα. Αυτό, το να μεταβαίνουν από εδώ με διπλάσιο επιμίσθιο και όλα αυτά, να γίνεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Και επειδή αναφέρθηκαν τα σχολεία τσάρτερς, πρέπει να ενισχυθούν όσο το δυνατόν περισσότερο στις Η.Π.Α.. Και όσο για τα σχολεία της Αρχιεπισκοπής στις Η.Π.Α., οφείλω να σας πω το εξής. Αντί να κοιτάμε το θέμα του πως θα βάλουμε προγράμματα, καλό είναι να τους ενισχύσουμε με ένα πάγιο βοήθημα ή βάσει αυτής της ενίσχυσης να επιβλέπουμε την παραγωγή έργου μέσα σε αυτά τα σχολεία. Θέλω να ξανατονίσω επίσης ότι υπάρχει φοβερή ανάγκη να δημιουργήσουμε πρότυπα σχολεία εντεταγμένα στο σύστημα εκπαίδευσης παγκοσμίως, κάθε χώρας, όπου εκεί ο ελληνικός πολιτισμός, η ελληνική γλώσσα και η ελληνική παιδεία να είναι η ναυαρχίδα, όπου μέσα από αυτά τα σχολεία και εμείς να βγάλουμε ηγέτες των εκεί πολιτών και κατοίκων της χώρας όπου θα υπάρχει το πρότυπο σχολείο. Όπως υπάρχει το Goethe, το Lysée, να υπάρχει το πρότυπο Αριστοτέλειο ή αν θέλετε Σωκράτειο ή όπως θέλετε ονομάστε το. Και υπάρχουν τρία, τέσσερα τέτοια σχολεία ανά τον κόσμο. Υπάρχει το Σαχέτι, στη Νότιο Αφρική, στα Τίρανα, στην Αλβανία, το Αρσάκειο, που είναι πρότυπα σχολεία.

Υπάρχει θετική διάταξη στο νομοσχέδιό σας για τη Θράκη και την Ήπειρο, που να μπορεί ο Ο.Σ.Κ. να χτίζει σχολικά κτήρια. Επίσης, οφείλω να πω ότι είναι αρνητική η διάταξη το ότι τον κλάδο των φυσικών ραδιοηλεκτρολόγων τους βγάζετε από μέσα και μάλιστα, όταν έχουν το μεταπτυχιακό. Αντί να τον ενισχύσουμε, τον βγάζουμε απ' έξω; Θεωρώ ότι το αίτημά τους είναι δίκαιο και πρέπει να το δείτε.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, παρά τις κάποιες θετικές διατάξεις που υπάρχουν μέσα στο νομοσχέδιο, εγώ το καταψηφίζω επί της αρχής και συντάσσομαι με την άποψη του εισηγητή μας, του αγαπητού συναδέλφου, κ. Μπόλαρη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κατ' αρχάς θα ήθελα να δηλώσω στο Σώμα ότι ταυτίζομαι πλήρως με τις επιστημόνες που έκανε προηγουμένως η συνάδελφος κυρία Διαμαντοπούλου. Νομίζω ότι οι περισσότεροι συμφωνούμε σ' αυτή την Αίθουσα με αυτή τη λογική που περιέγραψα. Να πω ότι σε συναφές θέμα το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ανέλαβε προσφάτως πρωτοβουλία και ενημέρωσε και τους δύο αρμόδιους επιτρόπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους συναδέλφους Υπουργούς του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για το ζήτημα αυτού του είδους, το οποίο δεν ήταν το ίδιο ακριβώς αλλά ήταν ένα συναφές ζήτημα. Και να δηλώσω ευθέως ότι αυτή η ενέργεια της FYROM είναι μία προκλητική αυθαιρεσία και από τη δική μας πλευρά είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε ό,τι πρέπει να κάνουμε ως αρμόδιο Υπουργείο για να δείξουμε ότι επ' ουδενί δεν διαπραγματευόμαστε ούτε τον ελληνικό πολιτισμό ούτε την ελληνική ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, να μου επιτρέψετε σ' αυτό το σημείο μία μικρή διακοπή για μια ερώτηση. Θεωρώ ότι είναι πολύ σοβαρό αυτό το θέμα, όταν

αρχίζουν στο εξωτερικό να κάνουν επίσημα χρήση τίτλων όπως «Πανεπιστήμιο Αλέξανδρος ο Μέγας» ή «Πανεπιστήμιο Φίλιππος ο Β'» κ.λπ.. Άκουσα από την κ. Διαμαντοπούλου ότι αυτό γίνεται με την αγορά ενός Πανεπιστημίου στη Μεγάλη Βρετανία, αν δεν κάνω λάθος.

Ποιες είναι οι ενέργειες που σκέφτεστε να κάνετε προς την κατεύθυνση της Κυβέρνησης της Μεγάλης Βρετανίας; Γιατί υποθέτω ότι για να δοθεί η άδεια λειτουργίας ενός τέτοιου ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος, θα παρεμβάλλονται οι αρμοδιότητες βρετανικών αρχών. Για να μη λειτουργήσει δηλαδή με αυτό τον τίτλο...

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα πρέπει να ενημερωθούμε με ακρίβεια για το ζήτημα γιατί προέκυψε τώρα, πριν από λίγη ώρα η είδηση. Νομίζω ότι αυτό που οφείλουμε ως Υπουργείο Παιδείας να κάνουμε είναι να ενημερώσουμε τον αρμόδιο Υπουργό Παιδείας της Μεγάλης Βρετανίας και παράλληλα τον αρμόδιο ευρωπαϊκό επίτροπο με μια επιστολή, η οποία θα αποσταλεί εντός της ημέρας. Επίσης, θα ενημερωθεί το Υπουργείο Εξωτερικών, για να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες.

Συνεχίζω στο θέμα μας, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό στοχεύει σαφώς στη βελτίωση της εκπαιδευτικής καθημερινότητας. Δεν επιλύει όλα τα προβλήματα. Ασχολείται με πολύ συγκεκριμένα προβλήματα και ζητήματα που ταλανίζουν την εκπαίδευση για πολλές δεκαετίες, θα έλεγα. Επιχειρεί όμως να ανασυγκροτήσει οργανωτικά μια σειρά από λειτουργίες και να επιλύσει θέματα του Υπουργείου, αποδεικνύοντας ότι η βελτίωση στην εκπαίδευση δεν είναι μόνο θέματα αύξησης δαπανών, αλλά και σωστής αξιοποίησης των χρηματοδοτήσεων και σωστής διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού.

Το κύριο χαρακτηριστικό του σχεδίου νόμου που συζητούμε είναι ο σεβασμός προς τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς και η απελευθέρωσή τους από την ομηρία της αναπλήρωσης, με τρόπο, κατά την άποψή μας, αξιοκρατικό, αντικειμενικό, που διασφαλίζει την ισότητα ευκαιριών σε όλους. Παράλληλα, αντιμετωπίζονται μια σειρά από ζητήματα που συμβάλλουν στη βελτίωση των παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών σε διάφορες δομές της πρωτοβάθμιας, της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, της δια βίου μάθησης, της αρχικής κατάρτισης ή της εκπαίδευσης ομογενών.

Συγκεκριμένα, όλοι γνωρίζουμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι για δεκαετίες ολόκληρες, με ελάχιστες ίσως παροδικές εξαιρέσεις κατά την έναρξη της σχολικής χρονιάς δημιουργούνταν προβλήματα ή απρόβλεπτα κενά στα σχολεία, με συνέπεια να χάνονται ώρες μαθημάτων, να ταλαιπωρούνται οι μαθητές, να ανησυχούν οι γονείς και βεβαίως, αυτό να έχει επιπτώσεις και στην ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου. Πολλά σχολεία για πολλά χρόνια έμεναν χωρίς εκπαιδευτικούς, όταν άλλα είχαν υπερπληθώρα. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί είχαν αποσπαστεί εθελοντικά σε γραφεία ή παράλληλες υπηρεσίες, αφήνοντας πίσω τους απάραδες κενά που έπρεπε να καλύψουν αναπληρωτές ή ωρομίσθιοι. Την ίδια στιγμή χιλιάδες πιστώσεις σπαταλούνταν για την πρόσληψη αναπληρωτών, οι οποίοι για πολλά χρόνια ήταν όμηροι στην αναπλήρωση. Ζώντας μέσα στην αβεβαιότητα οι αναπληρωτές αδυνατούσαν να οργανώσουν την προσωπική τους ζωή και αυτή η ανασφάλεια είχε πολύ κακές επιπτώσεις, ακόμα και στην ποιότητα της δουλειάς τους, στην αφοσίωση δηλαδή που έπρεπε να επιδεικνύουν στο έργο που είχαν αναλάβει.

Το πλέον απαράδεκτο δε όλης αυτής της κατάστασης που επί χρόνια ταλαιπωρεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα ήταν ότι συχνά τα κόμματα, όλα τα κόμματα, εκμεταλλεύτηκαν αυτή την ανασφάλεια και ήρθαν με τρόπο δημαγωγικό να ρυθίσουν πρόχειρα και αποσπασματικά αυτήν την κατάσταση και μάλιστα πολλές φορές σε προεκλογικές περιόδους, προσδοκώντας μικροκομματικά οφέλη ή τουλάχιστον δίδοντας αυτήν την αίσθηση στην εκπαιδευτική κοινότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η αρρωστημένη κατάσταση αντιμετωπίζεται επιτέλους θεσμικά και αξιοκρατικά από την Κυβέρνηση με σεβασμό κυρίως στην αξιοπρέπεια των ίδιων

των εκπαιδευτικών. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου επιλύεται οριστικά –και απαντώ εδώ στις παρατηρήσεις του κ. Σγουριδίου– το πρόβλημα της μακρόχρονης παραμονής στην αναπλήρωση χιλιάδων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Με τη θεσμοθέτηση του μεγίστου χρόνου παραμονής στον πίνακα αναπληρωτών τους είκοσι τέσσερις μήνες με την προϋπόθεση μιας επιτυχούς συμμετοχής στο Α.Σ.Ε.Π. διορίζονται μόνο φέτος χίλιοι διακόσιοι επιπλέον εκπαιδευτικοί, κάποιοι από τους οποίους μάλιστα έχουν ήδη συμπληρώσει και εβδομήντα μήνες ως αναπληρωτές και κατοχυρώνεται πλέον σαφές νομοθετικό πλαίσιο για τους νέους αναπληρωτές, οι οποίοι θα γνωρίζουν τους κανόνες εξ αρχής για το πότε και πώς θα διοριστούν μόνιμα. Για κοινωνικούς λόγους μάλιστα διορίζονται εντός πενταετίας και οι εκπαιδευτικοί με προϋπηρεσία άνω των τριάντα μηνών, οι οποίοι δεν είναι επιτυχημένοι του Α.Σ.Ε.Π.. Πρόκειται για χίλιους οκτακόσιους πενήντα περίπου εκπαιδευτικούς, οι οποίοι εργάζονται επί πάρα πολλά έτη ως αναπληρωτές και ωρομίσθιοι και οι περισσότεροι εξ αυτών είναι ήδη έγγαμοι με παιδιά και έχουν πτυχίο πάνω από δεκαπέντε χρόνια. Με τις ρυθμίσεις αυτές λύνεται οριστικά το πρόβλημα του μεγάλου χρόνου αναμονής και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι αυτή η Κυβέρνηση έρχεται να ρυθμίσει αυτήν την άσχημη κατάσταση όχι στην παραμονή των εκλογών, όπως γινόταν παλιά, αλλά στην αρχή περίπου ή στη μέση μιας κυβερνητικής θητείας. Αυτοί οι άνθρωποι ήταν σε ομηρία, χιλιάδες νέοι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν προσφέρει στο εκπαιδευτικό μας σύστημα κάτω από πολύ δυσμενείς συνθήκες, εργαζόμενοι κάθε χρόνο μακριά από τον τόπο της κατοικίας τους για λίγες μένες ώρες την εβδομάδα. Ο οριστικός διορισμός τους και η έναρξη τους στο εκπαιδευτικό σύστημα θα βοηθήσει στην καλύτερη απόδοσή τους στην τάξη με όφελος για τους μαθητές, για τους γονείς και εν γένει για το εκπαιδευτικό σύστημα.

Τέλος, με τη ρύθμιση για τους αναπληρωτές, εισάγεται η παιδαγωγική επάρκεια ως απαραίτητο προσόν διορισμού, θέλοντας να διασφαλίσουμε έτσι την ποιότητα των νέων εκπαιδευτικών που θα διορίζονται εφ' εξής στη δημόσια εκπαίδευση. Γι' αυτόν το λόγο σε συνεννόηση με την Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. οι θέσεις αναπληρωτών θα εισαχθούν στο ετήσιο πρόγραμμα κατάρτισης Π.Ε. Ε.Π.ΠΑΙ.Κ. για το έτος 2008-2009 θα είναι εκατόν σαράντα τρεις, δηλαδή αριθμός τριπλάσιος από αυτόν που ίσχυε άλλες χρονιές και αναμένεται βέβαια, ανακοίνωση για πρόγραμμα τριμήνης διάρκειας για τις τεχνικές ειδικότητες. Όλοι αυτοί οι διορισμοί γίνονται επιπλέον και χωρίς να θίγεται το 60-40 που ίσχυε μέχρι τώρα, σύμφωνα πάντοτε με τις ανάγκες της υπηρεσίας.

Με το νέο σχέδιο νόμου, ο χρόνος παραμονής στην αναπλήρωση δεν θα ξεπερνάει τα τρία χρόνια. Απουσσωρεύεται ο κόσμος στην είσοδο του εκπαιδευτικού συστήματος, απελευθερώνονται οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι από την ομηρία στην αναπλήρωση και δημιουργείται πια ένας ξεκάθαρος αντικειμενικός κανόνας για όλους από εδώ και στο εξής, οι οποίοι θέλουν να έρθουν να υπηρετήσουν την εκπαίδευση και αυτό δεν γίνεται προεκλογικά. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό το οποίο τονίζω και επαναλαμβάνω συνέχεια. Μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης δίνεται η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς του κλάδου ΠΕ-16 Μουσικών, που έχουν σπουδάσει στο εξωτερικό και τα πτυχία τους ιστιμύθηκαν από το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. ως ομοταγή με τα ελληνικά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα να μπορούν να διοριστούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Θεραπεύουμε ουσιαστικά μια αδικία.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να πω, απαντώντας και στο σχόλιο ή στο αίτημα ή στην πρόταση που έκανε η κ. Διαμαντοπούλου, ότι η σχετική διάταξη για την τακτοποίηση των υπαλλήλων των Κ.Δ.Α.Υ. έχει περιληφθεί στο άρθρο 28 του σχεδίου νόμου που ετοιμάζουμε για τα άτομα με αναπηρία, για την ειδική εκπαίδευση δηλαδή και θα τακτοποιηθεί. Το σχέδιο αυτό θα κατατεθεί άμεσα, δηλαδή στο επόμενο διάστημα. Είναι έτοιμο.

Επίσης, θα ήθελα, ανταποκρινόμενος σ' αυτό που είπε ο κ. Παυλίδης για το κ. Σγουριδίου για το άρθρο 1, παράγραφο 5, 6 και 7 που αφορά τους φυσικούς με μεταπτυχιακό ηλεκτρονικής ραδιοηλεκτρολογίας, να πω ότι η αφετηρία από την οποία ξεκι-

νήσαμε εμείς για να κάνουμε αυτή τη ρύθμιση ήταν μία αίτηση του Συνηγόρου του Πολίτη. Συμμεριζόμαστε τον προβληματισμό που ακούστηκε στην Αίθουσα. Θα επανεξετάσουμε τις συγκεκριμένες διατάξεις, ώστε να τις επαναφέρουμε, με τρόπο που να καλύπτουν τον κλάδο, αλλά και να σέβονται την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Και το 4...

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι. Στην κατ' άρθρο συζήτηση θα αποσαφηνιστεί.

Με την ψήφιση του νομοσχεδίου επιλύονται διοικητικά προβλήματα που δυσχέραναν τη σωστή διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού. Καθορίζεται ο χρόνος υποβολής παραίτησης από τους εκπαιδευτικούς, που πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν πριν από την έναρξη του σχολικού έτους για την έγκαιρη κάλυψη των κενών που δημιουργούνται στα σχολεία. Κωδικοποιούνται οι διατάξεις που προβλέπουν ποια υπηρεσία λογίζεται ως εκπαιδευτική με την ένταξη στον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών. Διευκολύνονται οι διορισμοί του Α.Σ.Ε.Π., οι οποίοι υπηρετούν την στρατιωτική τους θητεία, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να διοριστούν αμέσως μετά την απόλυσή τους από το στρατό. Στο παρελθόν δεν είχαν αυτή την ευκαιρία.

Εκτός από τα θέματα που αφορούν την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, το σχέδιο νόμου επιλύει μία σειρά άλλων οργανωτικών και λειτουργικών ζητημάτων, που βελτιώνουν την εκπαιδευτική καθημερινότητα. Είναι μια σειρά από εκπαιδευτικά δικαιώματα, που δεν είχαν κατοχυρωθεί σε πανεπιστημιακές και άλλες σχολές, οι οποίες έχουν αποφοίτους και αναζητούν αυτή την κατοχύρωση. Απαντάμε σ' αυτό το κοινωνικό αίτημα, καλύπτοντας παραλείψεις του παρελθόντος. Παράλληλα, δημιουργούνται και κάποιοι κλάδοι όπως αυτός της ιταλικής γλώσσας που δεν είχε προβλεφθεί κατά το παρελθόν, ο ΠΕ-34.

Επίσης, θεσμοθετούμε ολοκληρωμένο σύστημα δια βίου μάθησης χιλιάδων εκπαιδευτών ενηλίκων και αξιοποίησης των υποδομών της Γενικής Γραμματείας Εκπαίδευσης Ενηλίκων σε όλη την επικράτεια, καθώς και των συστημάτων τηλεεκπαίδευσης. Εδώ θα ήθελα να προσθέσω ότι η ευαισθησία μας για τους μετανάστες δεν εκφράζεται βέβαια ρητά, αλλά ενυπάρχει στην εφαρμοσμένη πολιτική μας, διότι έχουμε δώσει τη δυνατότητα στις δομές της δια βίου μάθησης να συστήνονται τμήματα εκμάθησης γλώσσας των μεταναστών. Με αυτόν τον τρόπο σεβόμαστε την καταγωγή τους και τον πολιτισμό τους. Όπου, λοιπόν, υπάρχει ενδιαφέρον η Γενική Γραμματεία Ενηλίκων θα σπεύσει να ικανοποιήσει αυτό το αίτημα με κόστος του ελληνικού δημοσίου, όχι όμως, μέσα στο αυστηρά τυπικό σύστημα της εκπαίδευσης.

Επιπλέον κατοχυρώνεται διαφανής και αξιοκρατική διαχείριση του Σώματος των Εκπαιδευτών και ενισχύεται το Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες της δια βίου μάθησης.

Ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων θα έχει πλέον το δικαίωμα να συντηρεί και να επισκευάζει ελληνικές σχολικές μονάδες του εξωτερικού, καθώς η ύπαρξη ενός εξειδικευμένου οργανισμού, όπως ο Ο.Σ.Κ. αποτελεί εχέγγυο για μία ορθότερη και πιο χρηστή οικονομική διαχείριση των συγκεκριμένων κατασκευαστικών και επισκευαστικών έργων. Βέβαια, θα μεριμνήσει και για τις δύο φτωχότερες περιφέρειες της χώρας μας ώστε να μπορεί και εκεί να έχει συναρμοδιότητα με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο του εκπαιδευτικού εκσυγχρονισμού δεν θα μπορούσε να απουσιάζει και η εκπαίδευση των ομογενών. Γι' αυτό το λόγο εξισώνονται οι αποσπάσεις των Ελλήνων εκπαιδευτικών με τους υπόλοιπους συναδέλφους τους στα ευρωπαϊκά σχολεία, δίνοντάς τους τη δυνατότητα ουσιαστικής συμμετοχής στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής εκπαιδευτικής πολιτικής. Γίνονται σαφείς για να μην δημιουργούνται παρεξηγήσεις σ' αυτήν την Αίθουσα. Και τα είκοσι έξι ευρωπαϊκά κράτη-μέλη τα οποία συμμετέχουν στη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Σχολείου έχουν επιτρέψει στους εκπαιδευτικούς τους να παραμένουν εκεί για εννέα χρόνια έχο-

ντας δικαίωμα συνδιαμόρφωσης του εκπαιδευτικού προγράμματος. Μόνο η Ελλάδα έχει προβλέψει πέντε χρόνια και αυτό της στερεί το δικαίωμα να διδάσκεται στο Ευρωπαϊκό σχολείο η ελληνική Γλώσσα, η ελληνική Ιστορία και ο ελληνικός Πολιτισμός. Με αυτή την αύξηση κατοχυρώνουμε αυτό το δικαίωμα. Δεν εξυπηρετούμε κάποιον φωτογραφικά. Κατοχυρώνουμε το δικαίωμα της Ελλάδας να έχει λόγο και θέση να συνδιαμορφώνει το αναλυτικό πρόγραμμα του Ευρωπαϊκού Σχολείου βάζοντας την ελληνική γλώσσα και την ελληνική ιστορία.

Επιπλέον, διευρύνονται οι αρμοδιότητες του Γενικού Συμβουλίου Βιβλιοθηκών με στόχο τον εκσυγχρονισμό, τη χρηστή διοίκηση και τη στρατηγική ανάπτυξη των βιβλιοθηκών, των Γενικών Αρχείων του Κράτους και της Εκπαιδευτικής Ραδιοτηλεόρασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να σας επισημάνω ότι το σχέδιο νόμου εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της ουσιαστικής και αποτελεσματικής διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού του Υπουργείου καθώς η επίτευξη ενός τέτοιου εγχειρήματος δεν αποτελεί μόνο κεντρικό μας στόχο, αλλά αποδεικνύει και την πρόθεσή μας να δώσουμε στην ελληνική εκπαίδευση το σεβασμό και την ποιότητα που της αξίζει. Αναντίρρητα έχουν να γίνουν πολλά ακόμη, ωστόσο ήδη τα πρώτα θετικά βήματα έχουν γίνει. Με την έναρξη του σχολικού έτους, στόχος μας είναι όλες οι σχολικές μονάδες να είναι πλήρεις σε εκπαιδευτικό υλικό και όλα τα σχολικά εγχειρίδια να έχουν διανεμηθεί ακόμα και στην πιο απομακρυσμένη περιοχή, στο πιο απομονωμένο σχολείο.

Παράλληλα στοχεύουμε στην άμεση έναρξη του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, κατά την έναρξη του σχολικού έτους, για πρώτη φορά, ώστε ο κάθε μαθητής που έχει μαθησιακή ανάγκη να την καλύψει ουσιαστικά και σε βάρος της παραπαίδειας. Από τον προηγούμενο Νοέμβριο έχουμε συστήσει ειδική επιτροπή στο Υπουργείο ώστε να επιτευχθεί η ορθολογικότερη διαχείριση του προσωπικού και η έγκαιρη διανομή των βιβλίων στα σχολεία μας. Ειδικότερα, έχει ολοκληρωθεί δύο μήνες νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά, από κάθε άλλο σχολικό έτος, ο κύκλος υπηρεσιακών μεταβολών - μεταθέσεων, μετατάξεων, αποσπάσεων, διορισμών- με αποτέλεσμα να γνωρίζουν, για πρώτη φορά, οι εκπαιδευτικοί μας από τώρα πού θα υπηρετήσουν την επόμενη σχολική χρονιά. Δεν έχει ξανασυμβεί αυτό μέχρι τώρα στην ιστορία του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Στόχος μας είναι ως τα τέλη Ιουλίου να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία των διορισμών μονίμων εκπαιδευτικών. Από τα μέσα Αυγούστου θα πραγματοποιηθούν οι διορισμοί των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και ως τα τέλη του ίδιου μήνα θα έχει ξεκινήσει η εισαγωγική επιμόρφωση νεοδιοριστών και αναπληρωτών εκπαιδευτικών που θα ολοκληρωθεί στην έναρξη του σχολικού έτους. Και αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ μέχρι σήμερα στα χρονικά.

Επιπλέον, τα σχολικά εγχειρίδια έχουν παραδοθεί σε μεγάλο ποσοστό κι είμαστε σε άμεση επικοινωνία με τον Ο.Ε.Δ.Β. ώστε να μην υπάρξει κι η παραμικρή έλλειψη. Ήδη το 50% είναι στους νομούς της περιφέρειας. Μέχρι τα μέσα Αυγούστου θα είναι το σύνολο των βιβλίων στους νομούς της περιφέρειας και στα σχολεία.

Η έναρξη λοιπόν της σχολικής χρονιάς την 11η Σεπτεμβρίου θα μας βρει καθ' όλα έτοιμους ώστε να μην παρατηρηθούν προβλήματα που ανέκυπταν όλα τα προηγούμενα σχολικά έτη. Βεβαίως, όλα τα κενά και τα προβλήματα δεν μπορείς να τα αντιμετωπίσεις. Αυτά όμως που είναι προβλέψιμα και αντιμετωπίσιμα θα πρέπει να επιλύονται.

Επιπλέον, θα ήθελα να πω ότι προχωρά με ταχύτατους ρυθμούς το κτηριακό πρόγραμμα του Ο.Σ.Κ. για το «έξυπνο σχολείο», ενώ ήδη ολοκληρώθηκε, με επιτυχία, η διαβούλευση με διακόσιες χιλιάδες εκπαιδευτικούς σε ολόκληρη τη χώρα για την επιμόρφωση.

Επιπρόσθετα είναι έτοιμο και θα κατατεθεί το επόμενο διάστημα το νομοσχέδιο για την Ειδική Αγωγή, για τα άτομα με αναπηρία.

Αναμφισβήτητα το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρη-

σκευμάτων εμπιστεύεται τον εκπαιδευτικό κόσμο και επενδύει σ' αυτόν καθώς αυτός αποτελεί την κινητήρια δύναμη του συστήματος. Με αυτό το σχέδιο νόμου μπαίνει ένα τέλος σε προβλήματα που ταλάνιζαν επί χρόνια την εκπαιδευτική κοινότητα και αποδεικνύεται έμπρακτα ο σεβασμός που έχουμε απέναντι στο δάσκαλο και στον καθηγητή. Παράλληλα, αφουγκραζόμαστε την κοινωνία και την ίδια την εκπαιδευτική κοινότητα και υιοθετούμε το σύνολο των προτάσεων που επί χρόνια απεγνωσμένα κατέθετε η Ένωση Αναπληρωτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όλοι μας είμαστε διαμορφωτές και υπέρμαχοι μιας πολιτικής που στο κέντρο της έχει τον ίδιο τον εκπαιδευτικό, τον αναγνωρίζει ως πρωταγωνιστή του συστήματος και επενδύει πάνω σ' αυτόν πιστεύοντας ότι ο ρόλος του είναι σημαντικός για την προαγωγή και τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής εκπαιδευτικής πραγματικότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χρήστος Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με την αναφορά και την άμεση αντίδραση του κυρίου Υπουργού στην επιχείρηση, η οποία εκδηλώνεται σήμερα, της σκοπιανής προπαγάνδας εγώ θέλω να χαιρετίσω κατ' αρχάς την αντίδραση του κυρίου Υπουργού, αλλά θέλω να εξάγω και το ηθικό δίδαγμα αυτής της υπόθεσης.

Και το ηθικό δίδαγμα είναι για όλους μας πως όταν απουσιάζει επί μακρόν η ενεργός διπλωματία, με σαφή στρατηγική και καθαρές θέσεις και αντικαθίσταται με εξωτερική πολιτική δημοσίων σχέσεων, εκ των πραγμάτων οδηγούμαστε –και, δυστυχώς, έχετε οδηγήσει τη χώρα– σε μια πολιτική αποτροπής του χειρότερου, σε μια πολιτική αποτροπής των χειρότερων, όσον αφορά την εξέλιξη των εθνικών μας θεμάτων.

Επί τη ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, αναζητήστε μήπως το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο, το οποίο αγοράστηκε από τα σκοπιανά κεφάλαια και λειτουργεί μ' αυτόν τον τρόπο, έχει και κάποια σχέση με κάποιο Κέντρο Ελευθέρων Σπουδών στην Ελλάδα και δίνει και πτυχία εδώ στη χώρα μας.

Όσον αφορά το σημερινό νομοσχέδιο, τόσο ως προς τη δομή όσο και ως προς τη διαδικασία εισαγωγής του στη Βουλή, επισημάναμε –και ο εισηγητής μας ο κ. Μπόλαρης ήταν απολύτως σαφής– ότι είναι αποκαλυπτικό του τρόπου, με τον οποίο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει την εκπαίδευση αλλά και τον εκπαιδευτικό στο πόδι, ευκαιριακά, αποσπασματικά, ρουσφετολογικά.

Είναι γνωστό ότι απευθύνεστε σε μία πολυπληθέστατη τάξη επιστημόνων, με πολύμορφα χαρακτηριστικά εξαιτίας, ακριβώς της ιδιαιτερότητας των ειδικοτήτων που έχουν σπουδάσει και έχουν εντρυφήσει.

Εγώ δεν είμαι από εκείνους που θα πω ότι στο παρελθόν όλα πήγαιναν άριστα. Ωστόσο, είμαι υπερήφανος γιατί προέρχομαι από μια παράταξη που έβαλε τη σφραγίδα της σε κάθε προοδευτική μεταρρύθμιση σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας. Γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα για τις κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη.

Όμως, επίσης, δεν είμαι από εκείνους που θα πουν ότι ξαφνικά τα πάντα στην εκπαίδευση άλλαξαν προς το χειρότερο. Δεν έγιναν ξαφνικά. Υπήρξε επιδείνωση της κατάστασης, αλλά δεν έγινε ξαφνικά. Οφείλω όμως να παρατηρήσω πως τα τελευταία πέντε χρόνια δεν υπήρξε καμμία απολύτως ουσιαστική προσέγγιση της εκπαιδευτικής λειτουργίας, αλλά και των προβλημάτων των εκπαιδευτικών.

Θα ξεκινήσω από την ίδια την εκπαίδευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να θυμίσω πως αυτή ξεκινά από το νηπιαγωγείο ή ακόμα –αν θέλετε– από τον παιδικό σταθμό, γιατί έτσι επιτάσσουν οι σημερινές συνθήκες της οικογένειας. Η εκπαιδευτική λειτουργία συνεχίζει στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια, όπου εκεί διαμορφώνονται οι πολίτες του μέλλοντος και αυτό οφείλουμε ως πολιτεία να το αντιμετωπίσουμε όχι με υστέρηση, πυροσβεστικά, αλλά με μέθοδο και στόχευση που να

εξυπηρετεί το κοινωνικό σύνολο και όχι σε κοντόφθαλμες διευθετήσεις και παλαιοκομματικές διαχειρίσεις μικροεξυπηρετήσεων.

Διαρκώς κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου όχι από μεγαθυμία αλλά από ευθύνη. Είστε σε λάθος δρόμο, κύριε Υπουργέ. Επικεντρώνετε σε λάθος ζητήματα. Αντιλαμβάνομαστε ενδεχομένως τη μεγάλη πίεση που έχετε για να «ξεπληρώσετε» κάποια γραμμάτια σε κάποιους, οι οποίοι σας υποστήριξαν ή ακόμα ελπίζουν ότι μπορούν να σας υποστηρίξουν. Αλλά η αλήθεια είναι ότι διαφεύγει της προσοχής της Κυβερνήσεως το παρόν και ταυτόχρονα υποθηκεύεται το μέλλον.

Με τι δεδομένα τα παιδιά, οι σημερινοί μαθητές θα βγουν σε μια ανταγωνιστική κοινωνία για να περάσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ή κατευθείαν στην παραγωγή, έχοντας διανύσει δώδεκα από τα σημαντικότερα χρόνια της ζωής τους σ' ένα περιβάλλον μαθησιακής, πολιτιστικής και εκπαιδευτικής πείνας, σ' ένα δημόσιο σχολείο παρατημένο στη δίνη της συγκυρίας –της συγκυρίας!– με εκπαιδευτικούς παντελώς αφημένους και εγκαταλελειμμένους, να προσπαθούν μόνοι τους, με προσωπική προσπάθεια και κατάθεση ψυχής οι περισσότεροι εξ αυτών, να ανταποκριθούν σ' αυτό που δυστυχώς μόνο οι ίδιοι και κάποιες από τις οικογένειες των μαθητών τους θεωρούν και το εκλαμβάνουν ως λειτούργημα; Γιατί, δυστυχώς, οι περισσότεροι των πολιτών δεν θεωρούν ακριβώς ως λειτούργημα την ιδιότητα του εκπαιδευτικού.

Το μεγάλο στοίχημα για τον Έλληνα εκπαιδευτικό σήμερα δεν είναι να παράγει εκπαιδευτικό έργο ή να πετύχει με τους μαθητές του αξιοζήλευτες επιδόσεις. Το μεγάλο στοίχημα του Έλληνα εκπαιδευτικού του 2008 είναι να διατηρήσει την αξιοπρέπεία του, την επιστημονική και επαγγελματική του αξιοπρέπεια. Ο κλάδος των εκπαιδευτικών είναι ο κλάδος με τους περισσότερους επιστήμονες που αφ' ενός έχει τις χαμηλότερες αμοιβές, αλλά και τους δυσμενέστερους όρους εργασίας.

Σε ποια άλλη υπηρεσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –έξω από το σχολείο– ο εργαζόμενος δεν έχει δικό του γραφείο; Και τι λέω γραφείο; Ούτε καν συρτάρι! Ακόμα και τα συρτάρια πολλές φορές οι εκπαιδευτικοί σε πολλά σχολεία τα μοιράζονται! Και φυσικά δεν έχει κανέναν εκπαιδευτικό στο δικό του ηλεκτρονικό υπολογιστή για να εργαστεί, να διατηρήσει τα στοιχεία του ή να αναζητήσει καινούργιες γνώσεις στο γνωστικό πεδίο ή στο επιστημονικό πεδίο στο οποίο διδάσκει.

Με ποια δεδομένα θα αποδώσει, όταν το εκπαιδευτικό επάγγελμα γίνεται πεδίο καταφυγής και διοχέτευσης επαγγελματιών και επιστημόνων διαφόρων ειδικοτήτων για την κατά περίπτωση εξυπηρέτηση των δεικτών ανεργίας; Γιατί αυτή είναι η πολιτική της Κυβέρνησης.

Σήμερα, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, προτείνεται στη Βουλή να χρίσουμε εκπαιδευτικούς κάποιους επιστήμονες από ορισμένες σχολές. Ενδεχομένως βεβαίως, σ' ένα άλλο νομοσχέδιο θα συμπεριλάβετε στους εκπαιδευτικούς επιστήμονες από κάποιες άλλες σχολές, με φωτογραφικές ρυθμίσεις, χωρίς βεβαίως κανέναν απολύτως ενδιασμό.

Και για να είμαι σαφής, δεν αντιτίθεμαι στη διεύρυνση της εκπαιδευτικής κατεύθυνσης των διαφόρων πανεπιστημιακών ή πολυτεχνικών σχολών. Ασκώ, όμως, κριτική στην Κυβέρνηση, εκφράζοντας την αντίθεσή μας, μια αντίθεση που εντοπίζεται στο ευκαιριακό και στο ρουσφετολογικό αυτής της διεύρυνσης, αφού η άκριτη και η ευκαιριακή απορρόφηση στην εκπαίδευση ειδικοτήτων επαγγελματιών, είτε της τριτοβάθμιας είτε των τεχνικών και επαγγελματικών ινστιτούτων είτε των επαγγελματικών σχολών, σαφώς και στο μέλλον θα δημιουργήσει ποικίλα προβλήματα και συγκρούσεις μεταξύ των διαφόρων κλάδων.

Η προετοιμασία ενός εκπαιδευτικού, δεν σχετίζεται μόνο με τη γνωστική του επάρκεια. Έχει να κάνει μ' ένα σύνολο ψυχολογικών και παιδαγωγικών προσλαμβανουσών, αλλά και δεξιοτήτων, που τα προγράμματα των σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και εκπαιδευτικής κατεύθυνσης οφείλουν να συμπεριλαμβάνουν στα προγράμματα των σπουδών τους.

Και εδώ, σ' αυτό το πεδίο, ελέγχεστε, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για την αναξιοπιστία της πολιτικής σας, για την αναξιοπιστία, όσον αφορά τις δεσμεύσεις σας

προς την κοινωνία και τους πολίτες.

Σας διαβάζω απόσπασμα από το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας: «Παράλληλα, η εκπαίδευση είναι λειτούργημα για την επιτυχή άσκηση του οποίου χρειάζεται πλήρης παιδαγωγική και επιστημονική κατάρτιση του εκπαιδευτικού πριν την ανάληψη των καθηκόντων του, εισαγωγική και περιοδική επιμόρφωση κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του, συνεχής αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού, μόνιμο και σωστό σύστημα διοίκησης και εποπτείας της εκπαίδευσης.

Βασική κατάρτιση των εκπαιδευτικών. Τα πανεπιστήμια σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων θα αναπτύξουν εξαμηνιαίο πρόγραμμα μαθημάτων επιστημονικής, διδακτικής και ψυχοπαιδαγωγικής κατάρτισης που θα οδηγούν σε ένα πιστοποιητικό, το οποίο θα είναι υποχρεωτικό», όπως γράφει το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, «προκειμένου να διοριστούν στην εκπαίδευση, όσοι πάρουν το πτυχίο τους μετά την καθιέρωση του εν λόγω προγράμματος».

Αντιλαμβάνεσθε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση, χωρίς καμμία απολύτως κατάρτιση και επιμόρφωση και βεβαίως χωρίς καμμία παροχή αρμοδιοτήτων, γιατί και αυτό το τάξατε και αυτό το δεσμευθήκατε στο πρόγραμμά σας.

Γράφει: «Παροχή αρμοδιοτήτων και κινήτρων, αποδοχές, ειδικό ωράριο, κ.λπ., για την επιδίωξη κατάληψης θέσης στελέχους της εκπαίδευσης από τους αξιότερους. Αξιοκρατία παντού». Δηλαδή, λόγια του αέρα. Περί αυτού πρόκειται!

Ένας ουσιαστικός εκπαιδευτικός σχεδιασμός, οφείλει να έχει προδιαγεγραμμένο και κατασταλαγμένο αριθμό, αλλά και κατανομή ειδικοτήτων, σε συσχέτιση με τις υφιστάμενες σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά και τον αριθμό των εισακτέων σε αυτές.

Μπορεί να επαιρόνται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας για την πρόνοια του νομοσχεδίου σχετικά με τους καθηγητές της μουσικής ή της ιταλικής γλώσσας για τους οποίους μάλιστα, τους τελευταίους, συστήνονται ακόμη δεκαπέντε ολόκληρες οργανικές θέσεις -με τι κριτήρια άραγε, με τι δεδομένα και με ποια προοπτική;- αλλά εγώ ερωτώ, τι θα γίνει με τους άλλους πολυάριθμους αποφοίτους όχι μόνο της ιταλικής, αλλά και της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας; Τι ακριβώς ρυθμίζει το νομοσχέδιο; Ποιά είναι η στόχευση του Υπουργείου σχετικά με τη διδασκαλία ξένων γλωσσών ή τη μουσική εκπαίδευση;

Και επιπλέον, μια και αυτό το είχατε αναφέρει στο πρόγραμμά σας, για την αναμόρφωση και την αναβάθμιση των μουσικών σχολείων -μην ψάξω να διαβάσω ξανά την αντίστοιχη παράγραφο από το πρόγραμμά σας- μπορείτε να μας πείτε τι ακριβώς κάνατε; Γιατί, κανείς δεν μπορεί να βρει πουθενά, τι κάνατε επί πέντε χρόνια για τα μουσικά σχολεία.

Ένας, λοιπόν, ουσιαστικός εκπαιδευτικός σχεδιασμός, οφείλει να έχει συγκεκριμένη, συστηματική και έγκαιρη καταγραφή των αναγκών του σε εκπαιδευτικούς πλήρους απασχόλησης.

Οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι μπορεί να προσέφεραν και να προσφέρουν σήμερα «σανίδα σωτηρίας» σ' ένα σύστημα που μοιάζει να καταποντίζεται. Δεν μπορεί όμως -και, μάλιστα, δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση- η πολιτεία να εγκλωβίζει τον εκπαιδευτικό σε μία συνεχή ομηρία πενιχρών αποδοχών, ελλιπούς ασφάλισης και ανύπαρκτης προοπτικής.

Δεν είναι δυνατόν, επίσης, με πρόσχημα τον απεγκλωβισμό απ' αυτήν την ιδιότητα ομηρία να καταστρατηγείται εντέχνως και με σύστημα και με μέθοδο και με επιμονή κάθε έννοια αντικειμενικότητας στη διαδικασία πρόσληψης και διορισμού, συγκινώντας διαρκώς τη λειτουργία του Α.Σ.Ε.Π. και παλιωδώντας μεταξύ των ορίων της χρονολογικής επετηρίδας, πότε με τα τριαντάμηνα και πότε με τα δεκαοκτάμηνα. Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποβαίνουν σε βάρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας συνολικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρόσχημα και άλλοθι για την παρέκκλιση από το Α.Σ.Ε.Π. και τις διαφανείς διαδικασίες πρόσληψης, αξιολόγησης και παραγωγής εκπαιδευτικού έργου, είναι και κάτι άλλο. Είναι η διευθέ-

τηση θεμάτων της περίφημης Δια Βίου Εκπαίδευσης, αφού το οργανωσιακό και το εκπαιδευτικό έλλειμμα στην εκπαίδευση ενηλίκων επικεντρώνεται σύμφωνα με το νομοσχέδιο στην άνευ αντικειμενικών κριτηρίων ενίσχυση της οργανωτικής δομής του Ινστιτούτου Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων και βεβαίως στην παροχή δυνατότητας σ' αυτό συνεργασίας με φυσικά πρόσωπα κατ' αποκοπή, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 11, χωρίς κατοχυρωμένες διασφαλίσεις επιστημονικής και εκπαιδευτικής επάρκειας, χωρίς οικονομικές και επαγγελματικές διασφαλίσεις και βεβαίως χωρίς οριστικές και σταθερές προδιαγραφές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μερικά δευτερόλεπτα.

Και δεν μπορείτε να ξεγελάσετε με τέτοιου είδους τερτίπια ούτε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ούτε τους φορείς ούτε τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς πετώντας μία δήθεν συμμετοχή ούτε επίσης με προφάσεις τρίμηνης και μόνο επιμόρφωσης.

Και δεν μπορείτε να ξεγελάσετε τους εκπαιδευτικούς, γιατί μπροστά σας βρίσκεται ένας ολόκληρος κλάδος που διαρκώς υποβαθμίζεται, ένας κλάδος που βυθίζεται καθημερινά μέσα στην ανασφάλεια και στο τέλμα. Όμως, ταυτόχρονα, είναι και ο κλάδος που κρατά στα χέρια του το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Και αν στο παρελθόν υπήρχαν κάποια περιθώρια ανοχής, οι σημερινές συνθήκες της οργάνωσης της κοινωνίας μας, αλλά και της ίδιας της ζωής των πολιτών, είναι τόσο γρήγορα μεταλλασσόμενες και απαιτητικές που αν δεν εγκαταλείψουμε τον «αραμπά» του παλαιοκομματισμού και δεν ανεβούμε στην υπερταχεία του μέλλοντος, αν δεν λειτουργήσουμε ως πολιτεία άμεσα αλλάζοντας ριζικά τον τρόπο αντίληψης και θεώρησης του εκπαιδευτικού γίνεσθαι στη σύγχρονη Ελλάδα, η πραγματικότητα και η αλήθεια είναι ότι εγκληματούμε εις βάρος της προοπτικής του πιο ζωογόνου τμήματος της κοινωνίας μας, των νέων παιδιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πρόσκαιρες και φωτογραφικές διευθετήσεις μπορεί να φέρνουν πράγματι ευκαιριακά κομματικά οφέλη, αλλά για πολύ λίγο χρονικό διάστημα θα έχουν απόδοση. Τα μερεμέτια μπορούν να εξυπηρετούν τους προσωρινούς εννοιαστές, όμως το οικοδόμημα δεν παύει να τρίζει συθέμελα και είναι χρέος μας όλοι να το στηρίξουμε.

Για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οικοδόμημα στην προκειμένη περίπτωση είναι η παιδεία μας, το εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι η δημόσια παιδεία, για να μην έχουμε παρεξηγήσεις. Και γι' αυτό επιμένουμε και ασκούμε κριτική στο νομοσχέδιό σας, το οποίο θεωρούμε -επαναλαμβάνω- ότι είναι ένα «άλμπουμ φωτογραφικών ρυθμίσεων», φοβάμαι όμως και για ορισμένες οικογενειακές φωτογραφίες!

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Στυλιανίδης έχει ζητήσει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για ένα θέμα θέλω να εκφράσω και εγώ τη χαρά μου και για ένα τη λύπη μου, κύριε Παπουτσή. Θέλω να εκφράσω τη χαρά μου γιατί ταυτιζόμαστε στην αντίδραση για την αυθαίρετη πράξη της FYROM και τη λύπη μου διότι με την προσέγγισή σας καθιστάτε αυτό το θέμα πάλι θέμα αντιπαράθεσης, μειώνοντας τη δύναμη αυτής της αντίδρασης και υπαινίσσεστε μάλιστα ότι μπορεί αυτό το νεοσυσταθέν ή αγορασμένο ιδιωτικό πανεπιστήμιο της Μεγάλης Βρετανίας να συνεργάζεται με κάποιο κολλέγιο εδώ στην Ελλάδα.

Με το νόμο που δεν ισχύει ή μάλλον, με το μη νόμο, δηλαδή την αναρχία που υπάρχει σήμερα στο χώρο αυτό, θα μπορούσε ίσως να συμβαίνει. Όμως, με το νόμο για τον οποίο μίλησα το απόγευμα στη συνέντευξη Τύπου που έδωσα, ο οποίος θα καταθεθεί τις επόμενες μέρες στη Βουλή των Ελλήνων, θα μπορεί το κράτος και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων να κλείσει τέτοιου είδους δομές, όταν αυθαιρετούν κατ' αυτόν τον τρόπο.

Επίσης, θα ήθελα να σας επισημάνω ότι όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση τώρα η Νέα Δημοκρατία, δεν θυμάμαι ο κάθε καθηγητής και δάσκαλος να είχε τον προσωπικό του υπολογιστή, το ατομικό του γραφείο και να ζει σ' ένα περιβάλλον σαν και αυτό που περιγράψατε.

Βεβαίως, θέλουμε να πάμε σ' ένα τέτοιο περιβάλλον. Όμως, δεν είναι μία πραγματικότητα που την κληρονομήσαμε και την καταστρέψαμε. Αντιθέτως, κληρονομήσαμε μία άλλη πραγματικότητα. Πέντε χιλιάδες σχολικά κτήρια ηλικίας σαράντα έως ογδόντα ετών, επιμόρφωση κατ' όνομα η οποία δεν γινόταν ποτέ, ουσιαστικά μουσικά σχολεία γυμνά. Και τι κάναμε; Ένα πρόγραμμα κατασκευής χιλίων διακοσίων τριάντα τριών νέων σχολικών μονάδων σε όλη τη χώρα, πολλαπλασιασμό του εξοπλισμού για τα μουσικά σχολεία, διαπραγμάτευση και δημόσια διαβούλευση με διακόσιες χιλιάδες εκπαιδευτικούς, για να αρχίσει η ουσιαστική επιμόρφωση και με θεσμική πρωτοβουλία που θα την κατοχυρώνει, αλλά και στην πράξη και ό,τι άλλο μπορεί πραγματικά να δημιουργήσει ένα στέρεο οικοδόμημα σαν και αυτό που θέλουμε να υπάρχει στο χώρο της εκπαίδευσης, και εσείς και εμείς, αλλά πιστεύω και όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Μην πιάνετε, λοιπόν, από ένα σχέδιο νόμου που ουσιαστικά έρχεται να αντιμετωπίσει προβλήματα που διαμορφώθηκαν τα τελευταία δέκα και είκοσι χρόνια -γιατί δεν θέλουμε να δημιουργούμε άσχετες τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια- και προσπαθείτε μέσα απ' αυτό να βγάλετε γενικά συμπεράσματα.

Αυτό το σχέδιο νόμου έχει μία κεντρική ιδέα. Απελευθερώνει εφάπαξ και δια παντός από την ομηρία τους αναπληρωτές και τους ωρομίσθιους και λύνει ορισμένα καθημερινά προβλήματα της εκπαιδευτικής καθημερινότητας.

Υπάρχει μία σειρά νομοσχεδίων που ακολουθεί το επόμενο διάστημα που θα διαπιστώσετε και εσείς -σχετών αν θα το παραδεχθείτε ή όχι- ότι πραγματικά μεταρρυθμίζουν το χώρο της εκπαίδευσης προς την κατεύθυνση που όλοι θέλουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Παναγιώτπουλε, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Παπουτσης, προκειμένου να ολοκληρωθεί αυτός ο σύντομος διάλογος ανάμεσα στον Υπουργό και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και αμέσως μετά θα πάρετε εσείς το λόγο.

Κύριε Παπουτση, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Παναγιώτπουλε, θα πάρω μόνο τριάντα δευτερόλεπτα, για να πω ότι με χαρά θα περιμένουμε να δούμε ποιες θα είναι στο μέλλον οι μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στο χώρο της παιδείας, αλλά πολύ φοβούμαι πρώτον, ότι δεν έχει μέλλον η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και δεύτερον, ότι μέχρι σήμερα η πολιτεία σας έχει αποδείξει ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή ότι δυστυχώς, χρησιμοποιείτε το χώρο της παιδείας για να προκαλείτε κοινωνικές εντάσεις και αναταραχές και να προσανατολίζετε τη δημόσια συζήτηση σε θέματα τα οποία αποστρέφουν την προσοχή του κόσμου από τα πραγματικά μεγάλα και ουσιαστικά προβλήματα της χώρας μας. Επίσης, φέρνετε στη νομοθετική εργασία της Βουλής ένα σχέδιο νόμου όπως το συγκεκριμένο που πραγματικά αποτελεί «βάπτιση» του ρουσφετιού σε μεταρρύθμιση. Αυτό δεν μπορούμε να το δεχθούμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιώτπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μια και βρισκόμαστε ακριβώς σε εκείνο το σημείο της συζήτησης όπου ελεύθερα εκτός από σκέψεις, εκφράζουμε και συναισθήματα χαράς ή λύπης, ξεκινώντας την ομιλία μου θα εκφράσω και εγώ τη χαρά μου για τον τρόπο με τον οποίο και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αξιολογεί τα ζητήματα της παιδείας, τον τρόπο με τον οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αξιολογεί τα ζητήματα της παιδείας ως Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Τα όσα ακούσαμε σε επίπεδο αξιολόγησης από τον προλαλήσαντα Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Παπουτση ήταν όντως σημαντικά και με βρίσκουν απολύτως σύμφωνο.

Θα εκφράσω, όμως, τη λύπη μου για το γεγονός ότι τα όσα είπε ο κ. Παπουτσης αποκλίνουν πλήρως από τα έργα, τις πράξεις, αλλά και τις παραλείψεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά την περίοδο που το κόμμα αυτό άσκησε τη διακυβέρνηση του τόπου. Ωραία λόγια από τον τηλεοπτικό και κοινοβουλευτικό άμβωνα, έργα τα οποία ακολουθούν ακριβώς την αντίθετη πορεία όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου. Και θα γίνω πιο πρακτικός και, αν θέλετε, και πιο ενδεικτικός.

Η Κυβέρνηση σήμερα έχει ξεκινήσει μία εργώδη προσπάθεια για να επαναφέρει τη δημόσια εκπαίδευση στο σωστό επίπεδο. Παραλάβαμε μία δημόσια υποβαθμισμένη εκπαίδευση, κάτι που νομίζω ότι δύσκολα μπορεί κάποιος καλόπιστος να το αμφισβητήσει.

Ένα από τα στοιχεία που οδήγησαν στη ραγδαία υποβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα και σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες ήταν η καθιέρωση της παντελούς έλλειψης αξιολόγησης επί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το πρώτο είναι αυτό. Όπου υπήρχαν διαδικασίες αξιολόγησης, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. φρόντισαν αυτές τις διαδικασίες να τις ακυρώσουν, να τις εξουδετερώσουν, να τις εξαφανίσουν. Όπου υπήρχαν δομές, για να δημιουργήσουν στον εκπαιδευτικό αυτόν τον στέρεο χαρακτήρα και να του εμπεδώσουν την αποστολή του παιδαγωγού, αυτές οι δομές, επίσης, καταδαφίστηκαν.

Πολύ λίγο ενδιέφερε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αν οι εκπαιδευτικοί μας θα είναι παιδαγωγοί ή όχι. Πολύ περισσότερο ενδιέφερε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λειτουργούν οι εκπαιδευτικοί σε συντηρητικό και συνδικαλιστικό επίπεδο σαν πολιορκητικός κριός των κομματικών και κλαδικών μηχανισμών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο της εκπαίδευσης και στο συνδικαλιστικό χώρο του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Τους εκπαιδευτικούς με άλλα λόγια τους έβλεπαν σαν μία πολιορκητική μηχανή συνδικαλιστικού χαρακτήρα, για να μπορέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ασκήσει την κοινωνική του αντιπολίτευση εκεί που ήθελε ή να αποκτήσει τα ισχυρά ερείσματα ως εξουσία είκοσι ετών. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο!

Είδαμε, λοιπόν, το εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα να ασχολείται με όλα τα θέματα, πλην εκείνου της πραγματικής ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Πότε είδαμε, κύριε Υπουργέ, τους περιφημους συνδικαλιστές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο της εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων να αγωνιούν για την υποβάθμιση της εκμάθησης της γλώσσας στην Ελλάδα; Διαχειριζόμαστε ως έθνος των Ελλήνων μία γλώσσα που αποτελεί τη βάση του παγκόσμιου γλωσσικού Πολιτισμού. Είναι ή δεν είναι έτσι; Η Ελληνική Γλώσσα αποτελεί τη βάση της παγκόσμιας γλωσσικής παιδείας. Δείξτε μου μια επίσημη πρωτοβουλία των συνδικαλιστικών οργάνων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που έχουν πλειοψηφία μέσα στα πλαίσια του συνδικαλισμού που ασκείται στο χώρο και των τριών εκπαιδευτικών βαθμίδων, που κατέτινε στο να προβάλλει τη γλωσσική αμάθεια και ημιμάθεια που δημιουργείται μέσα στο χώρο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Πότε;

Πού είναι η αγωνία τους για την ελληνική ταυτότητα στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης; Πού είναι η αγωνία τους για τη δραστητική υποβάθμιση των δημοσίων σχολείων σ' αυτήν την εικοσαετία που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ασκούσε τη διακυβέρνηση του τόπου;

Τι είχαμε, λοιπόν; Είχαμε μια εκπαίδευση που από μέρα σε μέρα γνώριζε δραστητική υποβάθμιση σε όλα τα επίπεδα. Γλωσσική εκπαίδευση; Ημιμάθεια και αμάθεια. Εκπαίδευση στο χώρο των κλασικών σπουδών; Ημιμάθεια και αμάθεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Διδασκαλία της ιστορίας; Προβληματική. Πρόσβαση στις νέες γνώσεις και στις νέες τεχνολογίες; Βήμα σημειωτόν ή στην χειρότερη περίπτωση δύο βήματα μπροστά, τρία βήματα πίσω.

Από το Βήμα της Βουλής ακούγαμε κορώνες σχετικά με την αγωνία για τη δημόσια εκπαίδευση και την ίδια στιγμή στα είκοσι χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι

είχαμε; Είχαμε άνθιση των ιδιωτικών σχολείων σε βάρος των δημοσίων. Όταν εγώ, κυρίες και κύριοι, και οι συνομήλικοί μου περάσαμε από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ο καλός μαθητής επέλεγε το δημόσιο σχολείο. Αυτή ήταν τότε η πραγματικότητα.

Σήμερα φθάσαμε να συνωστίζονται γονείς στα πολιτικά γραφεία και να ζητούν ως μεγίστη εκδούλευση και εξυπηρέτηση από τον πολιτικό ποιο; Να μπορέσει να τους βοηθήσει να μπει το παιδί τους σε ένα καλό ιδιωτικό σχολείο! Και μιλάμε για μικρομεσαίες οικογένειες και για μικρομεσαία νοικοκυριά. Διότι οι μεγαλοαστοί έχουν τρόπο να λύνουν τέτοιου είδους εκκρεμότητες που αφορούν τους νεοσσούς και τους διαδόχους.

Μέσο και ρουσφέτι από το πολιτικό γραφείο, για να μπει το παιδί σε ένα καλό ιδιωτικό σχολείο, με την ελπίδα να εξασφαλίσει μια καλή ποιότητα εκπαίδευσης στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαιδευτική διαδικασία και να μπορέσει να πορευθεί προς τον πανεπιστημιακό χώρο, ένα διαβατήριό για μια καλύτερη ζωή, για μια ουσιαστική κοινωνική ανέλιξη, για μια ουσιαστική κοινωνική και προσωπική πρόοδο. Αυτά όλα είναι αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής πολιτικής που ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα είκοσι χρόνια που κυβέρνησε τον τόπο.

Απαύγασμα αυτού, εγώ θα συνεχίσω να το λέω και να το τονίζω, ήταν η κατάργηση των προτύπων σχολείων. Η κατάργηση των προτύπων δημοσίων διαταξικών σχολείων αποτέλεσε ακριβώς, αν θέλετε στην πράξη, το πραγματικό δείγμα, το αληθινό δείγμα, το αυθεντικό δείγμα της ταξικής πολιτικής που ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο χώρο της παιδείας.

Τότε ήμουν δημοσιογράφος και μάλιστα, αρμόδιος για εκπαιδευτικά θέματα και αρθρογράφος στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» επί της αείμνηστης Ελένης Βλάχου. Η τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας μας είπε ότι καταργούνται τα δημόσια σχολεία λεία, αυτά τα κατ' εσχολήν διαταξικά, προοδευτικά σχολεία, κύριε Κοροβέση, γιατί; Διότι αναπαράγουν αριστοκρατικό και ελιτίστικο κλίμα στο χώρο της εκπαίδευσης. Και όπως είχα την ευκαιρία να ξαναπώ, μας παρέπεμψαν στα σχολεία της εργατοαγροτικής συμμαχίας, στα σχολεία του προλεταριάτου, στο «Κολλέγιο», στου «Μωραϊτή», στου «Ζηριδή», εκεί που η διαταξικότητα είναι εξασφαλισμένη. Από πού; Από τα ακριβά διδάκτρα, τα οποία καταβάλλονται από μήνα σε μήνα και φθάνουν σε πολλές δεκάδες χιλιάδες ευρώ το χρόνο.

Αυτή ήταν η ταξική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έρχεται τώρα να μιλάει για μικροδιευθετήσεις, για μικρορουσφέτια, γιατί λέει ο Στυλιανίδης κάνει το ένα, κάνει το άλλο. Ακούσαμε και αγορητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ρίχνουν κεραυνούς κατά λεία της αξιολόγησης. Μάλλον για να μην προδώσω αυτά που είπαν, είχαμε ένα άρωμα νοσταλγίας για την επετηρίδα. Γιατί λεία καταργήθηκε η επετηρίδα; Πού είναι η επετηρίδα που εξασφάλιζε την αξιοκρατία στους διορισμούς; Ποια επετηρίδα;

Η επετηρίδα αποτέλεσε ό,τι αναχρονιστικότερο στο χώρο της δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αποτέλεσε διαδικασία ντροπής! Και έπρεπε να έρθει ο Γεράσιμος Αρσένης από την εποχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κάτι που ολοκληρώθηκε επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας, να χαράξει την αναστροφή πορεία και να τιμωρηθεί ο Αρσένης από το ίδιο το κόμμα του, από την ίδια την κυβέρνησή του, να βρεθεί και εκτός Κυβέρνησης και εκτός Βουλής, να εισπράξει το ανάθεμα και τις κατηγορίες των συνδικαλιστών και των «βαρόνων» του συνδικαλισμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί; Διότι τόλμησε να ακολουθήσει την αναστροφή πορεία από την πεπατημένη των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Κατάργηση της αξιολόγησης, αναγόρευση της επετηρίδας, δηλαδή, της δημοσιούπαλληλίας στο χώρο της εκπαίδευσης. Δεν θέλετε να διδάξετε; Να μην διδάξετε! Δεν θέλετε να προοδεύσουν οι μαθητές σας; Να μην προοδεύσουν! Εσείς θα είστε δημόσιοι υπάλληλοι, θα έχετε την επετηρίδα σας, θα παίρνετε τους βαθμούς σας και ο Θεός βοηθός! Έτσι θέλουμε την παιδεία;

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι είστε σε πολύ καλό δρόμο, αλλά πρέπει να τρέξετε ακόμα περισσότερο. Εγώ οραματίζομαι την εποχή που υπήρχε για παράδειγμα το Διδασκαλείο Μέσης Εκπαίδευσης. Οραματίζομαι αυτήν την εποχή, την εποχή που

υπήρχε ο επιθεωρητής και έμπαινε στην τάξη και έκανε τον έλεγχο του εκπαιδευτικού, που ο εκπαιδευτικός υφίστατο αξιολόγηση σε όλες τις βαθμίδες.

Σε ποιο πεδίο της κοινωνικής, επιστημονικής, αλλά και προσωπικής δραστηριότητας δεν αξιολογείται κάποιος σήμερα; Η αξιολόγηση, λοιπόν, πρέπει να προχωρήσει ακόμη περισσότερο και να δημιουργηθούν θεσμοί και να επαναφερθούν και θεσμοί του παρελθόντος, οι οποίοι απέδωσαν.

Κύριε Κοροβέση, οι Έλληνες είτε είναι συντηρητικοί είτε είναι επαναστάτες, εγώ χαίρομαι ξέρετε και τις αντισυστημικές θεωρίες στην Ελλάδα, εγώ που είμαι Δεξιός. Εγώ δεν ντρέπομαι να λέω ότι είμαι Δεξιός.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κεντροδεξιός.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι, λοιπόν και τις αντισυστημικές προσεγγίσεις στα ζητήματα της κοινωνίας. Αλλά όλοι μας και Δεξιοί και Αριστεροί και Κεντρώοι και αντισυστημικοί και φιλοσυστημικοί, βγήκαμε από ορισμένες εκπαιδευτικές βαθμίδες και δομές που μας επέτρεψαν να μάθουμε και για το μαρξισμό-λενινισμό και τη σημασία τους στις κοινωνικές θεωρίες, να μάθουμε γιατί έγινε η σύγκρουση Ερετριέων και Χαλκιδέων και αν επρόκειτο περί του Αηλάντιου πεδίου ή περί των συσχετισμών στην τότε περιοχή, γιατί έγινε πραγματικά ο Τρωικός Πόλεμος και αν έγινε για τα μάτια της ωραίας Ελένης ή όχι. Τα παιδιά σας διαβεβαιώ ότι δεν τα μαθαίνουν αυτά σήμερα. Και δεν τα μαθαίνουν σήμερα, διότι κάποιος στην εικοσαετία που πέρασε φρόντισαν να υποβαθμίσουν το δημόσιο σχολείο.

Ελάτε, λοιπόν, να συνεργαστούμε όλοι για να ανασυγκροτήσουμε το δημόσιο σχολείο. Αυτή είναι η αγωνία μας. Και σας διαβεβαιώ ότι όπως αγωνιάτε εσείς στην Αριστερά...

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Περικλής-Ηλίας Κοροβέσης χειροκροτεί)

Δεν ξέρω εάν είναι υποκριτικό το χειροκρότημα ή εάν το εννοείτε. Εγώ το εννοώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πραγματικό το χειροκρότημα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ελάτε λοιπόν και εσείς που αγωνιάτε στην Αριστερά και εμείς που αγωνιούμε στη Δεξιά και στην Κεντροδεξιά, να ενώσουμε τις προσπάθειές μας, να ενώσουμε τις ουσιαστικές αγωνίες μας και ανησυχίες μας για το δημόσιο σχολείο, για το σχολείο στο οποίο πάει ο αδύνατος οικονομικά και εισοδηματικά Έλληνας και να του δώσουμε την πραγματική ποιοτική ένεση που του χρειάζεται. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κινείται στη σωστή κατεύθυνση.

Θέλω να τονίσω ότι πρέπει να προχωρήσετε και στο θέμα της αναβίωσης των προτύπων σχολείων -θα το ξανά πω πάλι, δεν θα κουραστώ να το λέω- με τη δημιουργία και ενός προτύπου δημοσίου σχολείου σε κάθε έδρα νομού της χώρας, την ανασυγκρότηση κατά τα παλαιά πρότυπα, τα παλαιά και δοκιμασμένα πρότυπα του Διδασκαλείου Μέσης Εκπαίδευσης, την επαναφορά του θεσμού του επιθεωρητή όπως λειτουργήσε σωστά στο παρελθόν και τις διαδικασίες συνεχούς αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Να αναδείξουμε τα συγκριτικά στοιχεία στα οποία πλεονεκτούμε τη γλώσσα μας, την παιδεία μας, την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας, την πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες και στις νέες γνώσεις. Όσοι πιστεύουμε στην Ελλάδα αριστεροί, δεξιοί και κεντρώοι, ήρθε η ώρα να το δείξουμε. Τα υπόλοιπα είναι λόγια του αέρα και επιτρέψτε μου να πω, λόγια του κακού καφενείου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κυριάκος Βελόπουλος έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Παναγιωτόπουλε, ήθελα να σας χειροκροτήσω και εγώ, πιστέψτε με. Ο λόγος σας ήταν εκπληκτικός. Αφού μπερδεύτηκα, νόμιζα ότι μιλούσε εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ..

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μήπως είστε εσείς Νεοδημοκράτης δεν ξέρω!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, εμείς είμαστε Δεξιοί. Εσείς

είστε Κεντροδεξιόι. Αλλά θα σας πω και το εξής, για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, γιατί η μνήμη σας είναι πλημμελής.

Κατηγορείτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τις επιλογές στο χώρο της παιδείας από το 1981 και μετά. Θα σας υπενθυμίσω κάτι για τη γλώσσα, κύριε Παναγιωτόπουλε.

Το 1978 επί Ράλλη, σ' ένα βράδυ, επιβάλλατε φασιστικά, αν θέλετε, στις 12.30' το βράδυ, το μονοτονικό. Από εκεί ξεκίνησε το έγκλημα της γλώσσας.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λάθος μας. Το λέω εγώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι που το παραδέχεστε. Είναι μεγάλη τιμή σ' έναν πολιτικό άνδρα να παραδέχεται τα λάθη.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν επιπόλαιη γλωσσική μεταρρύθμιση του '80 και την πλήρωσε ο ελληνικός λαός.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας πω και το εξής. Εκείνο το βράδυ έγινε και η μείωση της διδασκαλίας των Αρχαίων Ελληνικών. Η Λεξιπενία, αν θέλετε...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και το λέω με πλήρη γνώση της ευθύνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι γι' αυτό.

Και το βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού με αγώνα που κάναμε εμείς προεκλογικά, αναγκαστήκατε να το αποσύρετε μετεκλογικά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Στυλιανίδης το απέσυρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βέβαια και προς τιμήν του. Κάλιο αργά παρά ποτέ. Άργησε βέβαια, αλλά το έκανε. Κι αυτό είναι καλό. Απλά θέλω να πω ότι όταν πλημμελώς αναφέρεσαι στην ιστορία, στον πολιτισμό, στη γλώσσα και έχεις μνήμη επιλεκτική, δεν μπορώ να σας χειροκροτήσω. Θα ήθελα ειλικρινά να σας χειροκροτήσω αν μου λέγατε για το 1977, για το 1978, για το 1979. Αλλά εσείς σταματάτε συμπτωματικά στο 1981.

Εντάξει, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε λάθη. Εσείς δεν κάνατε λάθη προγενέστερα; Γιατί ο μίτος της Αριάδνης ξεκινάει από κάποια σημεία. Ξεκινάει από τη δεκαετία του '70.

Η κυρία Διαμαντοπούλου έθιξε πολύ καλά το θέμα των Σκοπίων και με την ευκαιρία να αναφερθώ στο πανεπιστήμιο που κάνουν στη Μεγάλη Βρετανία οι Σκοπιανοί.

Έρχεστε στη Βουλή και λέτε ότι θα ενημερώσετε τον Υπουργό της Μεγάλης Βρετανίας και τον πρόεδρο του πανεπιστημίου. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Ότι τριάντα χρόνια δεν ενημερώσαμε τα αγγλικά πανεπιστήμια ότι η Μακεδονία είναι Ελληνική, ότι ο Φίλιππος είναι Έλληνας, είχε ελληνική καταγωγή ή ότι ο Αλέξανδρος είναι Έλληνας. Έρχεστε και παραδέχεστε εδώ μέσα ότι και πάλι πλημμελώς ασκείτε τα καθήκοντά σας στο θέμα της Μακεδονίας. Αυτή η παραδοχή είναι ξεκάθαρη. Άρα, αποτύχατε στο θέμα αυτό. Τι να τους πείτε τώρα; Μη το ονομάζετε Φίλιππο, Αλέξανδρο κ.λπ.; Είναι μια τελειωμένη ιστορία.

Και να σας πω και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Αυτοί οι Σκοπιανοί, οι ρακενδυτοί, αγοράζουν πανεπιστήμια, τους οποίους εμείς ταΐζουμε. Η Κυβέρνησή μας αφειδώς τους δίνει χρήματα μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων, ευρωπαϊκών κονδυλίων. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι εκεί, τα ΕΛ.ΠΕ., η Εθνική Τράπεζα, η «Eurobank», οι μεγάλοι επιχειρηματίες, οι διαπλεκόμενοι, οι οποίοι τους στηρίζουν καθημερινά. Που τα βρήκαν τα χρήματα αυτοί; Ψάξαμε να βρούμε; Και αφού, λοιπόν, ψάξαμε και βρήκαμε που είναι η αιτία του προβλήματος, υπάρχει μία λύση.

Ακούστε, επειδή εγώ μεγάλωσα τη δεκαετία του '80 και του '90 με το θέμα της Μακεδονίας ανδρώθηκα, αν θέλετε, κύριε Υπουργέ, το γνωρίζω το θέμα καλά και δημοσιογραφικά και συγγραφικά. Θα σας πω μόνο τούτο. Έξω από το Ελληνικό Κοινοβούλιο δεν υπάρχουν αγάλματα του Αριστοτέλη και του Φιλίππου ή του Αλεξάνδρου. Το Κοινοβούλιο των Σκοπίων απ' έξω είναι γεμάτο αγάλματα αρχαιοελληνικά. Αυτά δεν τα έχετε δει ποτέ εσείς; Δεν τα γνωρίζουμε εδώ μέσα; Δεν τα ξέρουμε; Έχουν ένα αεροδρόμιο «Μέγας Αλέξανδρος», έχουν πλατείες «Πέλλας», «Φλώρινας», «Λέρνη».

Ακούστε, κύριε Υπουργό, το να βγει ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος και να στείλει μια απαντητική επιστολή, να νομιμοποιήσει τις διεκδικήσεις από το παράθυρο των Σκοπίων για μακεδονική εθνότητα και για αλυτρωτισμούς, διεκδικήσεις που αφορούν τις περιουσίες που θέλουν να πάρουν οι ψευδοσκοπιανοί, για μένα είναι νομιμοποίηση των διεκδικήσεων. Γιατί, αν απα-

ντήσει ο Πρωθυπουργός και πει δεν έχουμε μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα, δεν έχετε περιουσίες, είναι όπως να λένε εδώ και χρόνια δεν υπάρχει Μακεδονία για εμάς και τώρα την έχουμε μπροστά μας.

Κατά τη δική μου άποψη –προσωπική άποψη εκφράζω αν θέλετε– να μην απαντήσει ο Πρωθυπουργός στον προκλητικό κ. Γκρούεφσκι. Αυτή είναι η άποψή μας.

Και το χειρότερο απ' όλα ξέρετε ποιο είναι κύριε Υπουργέ; Σαββατοκύριακο έρχεται, στη Φλώρινα θα έχουμε προβοκάτσιες. Δεν ξέρω αν παρακολουθείτε και είμαι σίγουρος ότι παρακολουθείτε τηλεοράσεις, έρχονται εκατοντάδες χιλιάδες Σκοπιανοί από πάνω. Βρείτε τρόπο να μην τους αφήσετε να μπουν μέσα. Υπάρχουν Ελληνες στη Φλώρινα που θα αντιδράσουν.

Και το χειρότερο ακόμη θα το πω εδώ μέσα: Προσκληθήκαν συγκροτήματα από τα Σκόπια που τραγουδούν το Begate-Gretski-Begate «φύγετε Έλληνες στη Μακεδονία!» δηλαδή, με χρήματα από τα Πρέσπεια. Το ξέρατε αυτό, κύριε Υπουργέ; Μου το κατήγγειλαν σήμερα κάποιοι από τη Νομαρχία της Φλώρινας ότι τα χρήματα που δόθηκαν για τα συγκροτήματα που έρχονται από πάνω, δόθηκαν από τα Πρέσπεια! Και ερωτώ, ποιους κοροϊδεύουμε εδώ μέσα;

Και είμαι εκνευρισμένος διότι πολύ απλά μιλάμε για το Πανεπιστήμιο στην Αγγλία, όταν μπαίνουν μέσα πλέον ανοίγουν οι κερκόπορτες. Αυτό είναι το πρόβλημα. Άρα, βρείτε τρόπο να τους απαγορεύσετε, όπως έκαναν αυτοί πριν λίγους μήνες που δεν επέτρεψαν στη δική μας δύναμη του Ο.Η.Ε. γιατί πήγαν ως Ο.Η.Ε. από τα Σκόπια. Μας απαγόρευσαν να περάσουμε ως δύναμη του ΝΑΤΟ που είναι χειρότερο αυτό, αν θέλετε. Θέλουν να εισέλθουν και στο ΝΑΤΟ και μας απαγόρευαν οι ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις να περάσουν τα Σκόπια.

Κλείστε τα σύνορα, γιατί φοβάμαι τις προβοκάτσιες, κύριε Υπουργέ. Αυτό να το μεταφέρετε στον Πρωθυπουργό. Φοβάμαι και εύχομαι να κάνω λάθος. Έκανα μια μικρή παρένθεση, ή μάλλον μια μεγάλη παρένθεση, θα έλεγα.

Πάμε επί της ουσίας. Το Ινστιτούτο Διαρκούς Εκπαιδύσεως Ενηλίκων το ξέρετε, κύριε Υπουργέ; Φαντάζομαι ότι το ξέρετε. Είναι ένα Ινστιτούτο στο οποίο οι άνθρωποι εκεί εκπαιδεύουν κάποιους ενήλικες καθηγητές με σύμβαση έργου. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν Ι.Κ.Α., αλλά δεν πληρώνει εισφορά το κράτος στον Ο.Α.Ε.Δ.. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να μπουν στο ταμείο ανεργίας. Το καταλαβαίνουμε αυτό; Κράτος το οποίο δίνει εντολή σε κάποιον να διδάξει και δεν του δίνει ταμείο ανεργίας αργότερα. Αυτά μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν!

Αυτό, κύριε Υπουργέ, δεν το ξέρατε; Δεν μπορέσατε να δώσετε μια λύση; Είναι εκατοντάδες οι άνθρωποι αυτοί, δεν είναι ούτε ένας, ούτε δύο.

Και επειδή έχω φάει τον εισαγωγικό χρόνο στο θέμα των Σκοπίων, να πω και το εξής: Κύριε Υπουργέ, σας θεωρώ έντιμο άνδρα, είναι ξεκάθαρο. Αλλά αυτή η ιστορία με το Ίδρυμα της Αναργυρείου και Κοργιαλένειας Σχολής με βρίσκει ριζικά αντίθετο. Ξηλώνετε πριν εκπνεύσει ο χρόνος μια διοίκηση περιέργως. Θέλετε να βάλετε τον κ. Αδαμάντιο Βακαλόπουλο που δεν είναι και πολύ «αδάμαντας» στο χαρακτήρα, γιατί υπάρχουν και άλλες πληροφορίες για πολεοδομικές παραβάσεις, για διάφορα πράγματα που έχει κάνει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πληροφορίες συγκεκριμένες και θα σας τις δώσω εγώ προσωπικά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι μηχανικός. Πρέσβης είναι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν λέω ότι είναι μηχανικός. Εδώ έχουμε Υπουργό που έχει πολεοδομικές παραβάσεις και αυθαιρέσεις στην Ελλάδα! Όλα συμβαίνουν στην Ελλάδα, κύριε Παναγιωτόπουλε και οι Υπουργοί έχουν αυθαίρετα και ο Βελόπουλος μπορεί να έχει αυθαίρετο και ο Παναγιωτόπουλος μπορεί να έχει αυθαίρετο. Αυτή είναι η Ελλάδα, η Ελλάδα της αυθαιρέσεως την οποία εμείς κάναμε, εσείς βασικά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αλοίμονο αν είναι έτσι!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δυστυχώς, έτσι είναι όμως.

Επίσης, για να δείτε ότι εμείς μήηκαμε στη Βουλή για να επιδοκιμάσουμε κάθε τι θετικό, έχει σωστή κατεύθυνση, έχει λάθη. Τα επεσήμανα και στον Υπουργό, τον κ. Λυκουρέντζο. Εμείς, θα το πω έτσι λαϊκά «θα βάλουμε πλάτη» στο νομοσχέδιο γιατί θέλουμε να σας βοηθήσουμε στα επόμενα νομοσχέδια που θα φέρετε εδώ να βελτιώσετε τα όποια λάθη κάνατε. Και για να δείτε ότι «βάζουμε πλάτη» σε κάθε τι θετικό στην τροπολογία που καταθέτει ο Συνασπισμός για το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας...

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: «ΣΥ.ΡΙΖ.Α.».

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Εμείς, δεν περνάμε «σύριζα» το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., είμαστε μαζί του λοιπόν. Καταλάβατε; Γιατί το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, κύριε Υπουργέ, πρέπει να παραμεινεί στη Θεσσαλονίκη, γιατί οι πληροφορίες λένε ότι κάποιος κ. Μπαμπινιώτης βρήκε ήδη το κτήριο στην Αθήνα.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Λάθος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εύχομαι να κάνω λάθος και χαίρομαι που το λέτε δηλαδή. Εύχομαι και σας χειροκροτώ και γι' αυτό. Να μείνει στη Θεσσαλονίκη.

Άρα, κύριε Κοροβέση, είμαστε μαζί με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και όχι «σύριζα» στον ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Συνταυτιζόμαστε, συμπορευόμαστε στο θέμα αυτό τουλάχιστον.

Επίσης, το θέμα των τριτέκνων θέλω να το δείτε με περισσότερη σοβαρότητα, κύριε Υπουργέ. Να σας πω γιατί το λέω αυτό; Γιατί ο Πρωθυπουργός είχε δεσμευτεί, τους τριτέκνους να τους κάνει πολυτέκνους. Εγώ δεν λέω να τους κάνετε πολυτέκνους. Βέβαια, εν μέσω τόσο μεγάλου προβλήματος δημογραφικού, να υπάρχει μια κυβέρνηση που ακόμη και τώρα δεν αντελήφθη ότι η λύση της βιωσιμότητας του Ελληνικού Έθνους που μίλησε ο κ. Παναγιωτόπουλος είναι το να κάνουμε παιδιά, θεωρώ ότι μιλά σε ότα μη ακουόντων. Εσείς απλά τι κάνετε; Ανοίγετε τα σύνορα και μπεινοβγαίνουν όλοι και θέλετε να τους νομιμοποιείτε από τα παράθυρα για να εμπλουτίσουμε το Ελληνικό Έθνος με άλλους άνδρες ή γυναίκες. Υπάρχει λύση, δώστε κίνητρα στους Έλληνες να κάνουν παιδιά.

Θα σας πω και κάτι που με ενόχλησε στο άρθρο 28 για τους ξένους χωρίς χαρτιά. Και αυτό με βρίσκει ριζικά αντίθετο. Το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, είναι, όπως το πολιτευμά μας, πρωθυπουργικό. Εδώ έχουμε ένα υπουργοκεντρικό νομοσχέδιο. Όλα από τον Υπουργό, είτε οι διορισμοί είτε οι όποιες διαφοροποιήσεις. Εύχομαι να είστε εσείς ο επόμενος Υπουργός, γιατί ξέρετε μπορεί να αλλάξετε και να μην μπορείτε να βολέψετε περισσότερο τα «γαλάζια» σας παιδιά. Θα σας πω το εξής. Αφήστε τα «γαλάζια» ή τα «πράσινα» παιδιά. Με τα «πράσινα» παιδιά την πλήρωσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Μην κάνετε τα ίδια λάθη, γιατί θα την πληρώσετε και εσείς. Και βλέπετε από τις δημοσκοπήσεις ότι τα πράγματα δεν πάνε και πολύ καλά στο επίπεδο του δικοματισμού.

Κλείνοντας, θα πω το πολύ σημαντικό για μένα, που θεωρώ ότι είναι ιδιαίτερος ενδιαφέρον. Η παιδεία δεν σημαίνει στείρα γνώση -και εγώ συμφωνώ και με την κ. Διαμαντοπούλου και τους υπολογιστές- η παιδεία σημαίνει κυρίως δυο, τρία πράγματα. Πρώτον, έχει δασκάλους που είναι παιδαγωγοί, είναι εκπαιδευτικοί, είναι κυρίως οι πομποί, όχι των γνώσεων, αυτών που λείπουν σήμερα, του σεβασμού, της αγωγής. Η παιδεία σημαίνει συγκεκριμένα πράγματα. Αυτό διαφεύγει της προσοχής μας. Εμείς εδώ όταν μιλάμε για την παιδεία, μιλάμε για τους καθηγητές, για τα σχολεία, για τους υπολογιστές. Η παιδεία είναι τελείως διαφορετική, κύριε Υπουργέ, και αποδεικνύεται από την αντίληψη της Αρχαίας Ελλάδος για τη μουσική. Εσείς, δυστυχώς, δεν έχετε καταλάβει ότι η Αρχαία Ελλάδα, όπως και η Κίνα, είχαν τεράστιους πολιτισμούς, γιατί ως βασικό μάθημα είχαν τη μουσική. Το πρώτο μάθημα από τη μικρή ηλικία των παιδιών ήταν η μουσική -εσείς σήμερα την απαξιώνετε- γιατί η μουσική- και δεν είναι τυχαίο- έχει αρμονία, έχει αισθητική, έχει κυρίως τη γλώσσα μας που είναι μαθηματική και μουσική. Είναι όλα αυτά τα πράγματα που είπε ο κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος. Δείτε, λοιπόν, τη μουσική με ένα διαφορετικό μάτι, δείτε τους μουσικούς με διαφορετικό μάτι και είμαι σίγουρος για ένα πράγμα. Θα αφήσετε πίσω μεγάλο έργο ως Υπουργός, αν

ακούσετε και εμάς, κάτι παραπάνω ξέρουμε ειδικά για τη μουσική, γιατί ως αρχαιοελληνιστές που λατρεύουμε την Αρχαία Ελλάδα, όπως ο κ. Παυλίδης, γνωρίζουμε τη σημασία της μουσικής στην παιδεία μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε η φράση για άλλη μια φορά -είχε ακουστεί και από τον προηγούμενο Πρωθυπουργό της χώρας- «αυτή είναι η Ελλάδα». Ναι, αλλά φταίει κάποιος για το πώς την κατάντησαν, φταίει κάποιος επίσης που δεν προσπάθησαν να την κάνουν καλύτερη. Όμως, αυτή η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή προσπαθεί να την κάνει καλύτερη και το αποδεικνύει καθημερινά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για τα θέματα προσωπικού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι πολυθεματικό. Στοχεύει στη επίλυση θεμάτων σε διάφορα πεδία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι χρόνιες παθογένειες που μεταφράζονται σε εκκρεμότητες και ρευστές καταστάσεις, οι οποίες προκαλούν ανασφάλεια και συχνά καθιστούν όμηρους τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, βρίσκουν πλέον δίκαιες και άμεσες λύσεις μέσα από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου. Οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις, που θεσπίζονται, είναι προς το συμφέρον τόσο της εκπαιδευτικής κοινότητας, όσο και των μαθητών. Μειώνονται κατ' αυτόν τον τρόπο οι πιθανότητες εμφάνισης φαινομένων καθυστέρησης της πλήρωσης των κενών θέσεων των εκπαιδευτικών, ακυρώσεων αποσπάσεων χωρίς αιτία, αλλά και αιφνιδίων παραιτήσεων και αποχωρήσεων εκπαιδευτικών λόγω συνταξιοδότησης.

Οι ρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ως προτεραιότητα την ανάπτυξη, την ποιοτική αναβάθμιση της λειτουργίας της εκπαιδευτικής μας κοινότητας.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο στην πρώτη ενότητα επικεντρώνεται σε θέματα προσωπικού όπως η ένταξη και η ενσωμάτωσή τους στο εκπαιδευτικό σύστημα. Ρυθμίζονται επίσης, θέματα παιδαγωγικής επάρκειας και οι πτυχιούχοι του Τμήματος Μεθοδολογίας, Ιστορίας, Θεωρίας της Επιστήμης και αυτοί της Ιταλικής Γλώσσας εντάσσονται σε καθηγητικές σχολές. Αποσαφηνίζονται τα θέματα προϋπηρεσίας των αναπληρωτών και των ωρομίσθιων καθηγητών, ενώ ταυτόχρονα αποκαθίστανται ανισότητες σε βάρος των καθηγητών των σχολείων της Δεύτερης Ευκαιρίας. Ακόμα, με το παρόν νομοσχέδιο, η αποκομισθείσα εμπειρία των παραπάνω κατηγοριών εκπαιδευτικών αναγνωρίζεται και οι εκπαιδευτικοί μονιμοποιούνται βγαίνοντας οριστικά από το καθεστώς της ομηρίας.

Το νομοσχέδιο διασφαλίζει ίση μεταχείριση όλων των εκπαιδευτικών στο πλαίσιο των εξετάσεων του Α.Σ.Ε.Π., καθώς δίνει τη δυνατότητα διατήρησης του δικαιώματος του διορισμού για ένα χρονικό διάστημα σε όσους δεν είχαν εκπληρώσει τη στρατιωτική τους θητεία. Ακόμη στη δεύτερη ενότητα προχωρά τη Δια Βίου Μάθηση, ρυθμίζει και αναβαθμίζει τις διαδικασίες εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, των φορέων των υπηρεσιών του ΥΠ.Ε.Π.Θ., του ευρύτερου δημόσιου αλλά και του ιδιωτικού τομέα, ενώ κάνει πιο αντικειμενικό το σύστημα επιλογής των εκπαιδευτών ενηλίκων.

Η τρίτη ενότητα αφορά θέματα για την εύρυθμη λειτουργία των Εκκλησιαστικών Σχολών.

Στη τέταρτη ενότητα ρυθμίζεται η παραμονή των εκπαιδευτικών που αποσπώνται στα Ευρωπαϊκά Σχολεία, καθώς και θέματα διαφόρων εποπτευομένων φορέων του ΥΠ.Ε.Π.Θ. όπως ο Ο.Ε.Κ., ο Ε.Π.Ε.Κ. και άλλοι.

Κύριοι συνάδελφοι, στρεβλώσεις και ανισότητες που υπήρξαν στο παρελθόν και που δημιούργησαν οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, σήμερα με ακόμη ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων τελειώνουν. Υπάρχει ένας σεβασμός και ένα ενδιαφέρον προς όλους τους εργαζόμενους στον εκπαιδευτικό τομέα, μία ισότητα, μία αντικειμενικότητα, μία αξιοκρατία, μία αξιολόγηση, πράγματα

άγνωστα στο παρελθόν, πράγματα τα οποία δεν εφαρμόζονταν και οδηγούσαν σε δυσάρεστες καταστάσεις αλλά οδηγούσαν και σ' έναν λαϊκισμό, σε μία προχειρότητα, μία αποσπασματικότητα, μία δημαγωγία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν γίνει πάρα πολλά στο χώρο της παιδείας. Αναμένεται και πρόκειται να γίνουν περισσότερα. Δυστυχώς τα κενά, οι στρεβλώσεις, οι παραλείψεις που έρχονται από το παρελθόν έχουν δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στις ελληνικές οικογένειες, αλλά βασικότερα έχουν δημιουργήσει προβλήματα στη λειτουργία της ελληνικής κοινωνίας. Όλα είναι θέμα παιδείας. Αυτό το σύνθημα είναι πραγματικότητα και πρέπει να το καταλάβουμε όλοι μας. Όσο γρηγορότερα γίνει κτήμα μας και είναι πολιτική στρατηγική μας, τόσο πιο εύκολα θα μεταβούμε σ' ένα κράτος δικαίου, σ' ένα κράτος καλύτερο, με καλύτερες δομές, λιγότερες συναλλαγές, σ' ένα κράτος που θα δημιουργεί περισσότερες και ίσες ευκαιρίες για όλους.

Στόχος του Υπουργείου είναι στη νέα σχολική χρονιά έγκαιρα να βρίσκονται στα σχολεία εκπαιδευτικοί, εκπαιδευτικό υλικό, αλλά και όλα τα σχολικά εγχειρίδια και όταν το Υπουργείο λείπει σε όλα τα σχολεία, εννοεί ακόμα και στο πιο απομακρυσμένο σχολείο.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο διορθώνει παθογένειες και είναι ένα νομοσχέδιο ζητούμενο από την ελληνική εκπαιδευτική κοινωνία, γι' αυτό και πρέπει να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτηθεία από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Βαρβαρίγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ποιότητα του εκπαιδευτικού μας συστήματος καθορίζεται από τους στόχους που τίθενται και από τα μέσα που διατίθενται. Όταν τα μέσα είναι ανεπαρκή, τότε η εξαγγελία στόχων καταντάει υποκριτική.

Ποια είναι τα μέσα; Πρώτα-πρώτα είναι οι υποδομές σε σχολική στέγη, εργαστήρια, βιβλιοθήκες, βιβλία και το κυριότερο και πιο σημαντικό είναι το έμπυχο υλικό, οι δάσκαλοι και οι καθηγητές.

Αυτοί σέρνουν την άμαξα. Πάνω σε αυτούς στηρίζεται η λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος. Ποία είναι η αντιμετώπιση της πολιτείας προς αυτούς τους ανθρώπους που έχουν το βάρος της εκπαίδευσης των παιδιών του ελληνικού λαού;

Για δεκαετίες ίσχυσε ένας αντικειμενικός τρόπος επιλογής τους. Ήταν η γνωστή επετηρίδα. Σε μια περίοδο όπου κυριαρχούσε το κομματικό και αστυνομικό κράτος ήταν πραγματικά μια νησιίδα ο αντικειμενικός τρόπος επιλογής των εκπαιδευτικών στο σύστημα εκπαίδευσης της χώρας μας.

Όμως είχε μια αδυναμία. Δεν ήταν αξιοκρατικός αυτός ο τρόπος και κάποια στιγμή έπρεπε να παρακολουθήσουμε τη μεταμόρφωση, τις εξελίξεις της κοινωνίας και να βρούμε τρόπο επιλογής των αξιότερων, των καλύτερων. Και αυτό έγινε το 1997, με το ν. 2525. Θεσπίστηκε ένα μεταβατικό διάστημα πενταετίας μέχρι το 2003 και έκτοτε προέβλεπε ο ν. 2525 η επιλογή να γινόταν αξιοκρατικά με διαγωνισμό μέσω Α.Σ.Ε.Π.. Θα ίσχυε πίνακας επιλογής επιτυχόντων για δύο χρόνια και ανά διετία θα γινόταν διαγωνισμός.

Δυστυχώς το 2002 με το ν. 3027 εμείς οι ίδιοι διαπράξαμε ένα λάθος και ανοίξαμε την κερκόπορτα και δώσαμε τη δυνατότητα το 75% να γίνεται επιλογή με Α.Σ.Ε.Π. και το 25% με μοριοδότηση συμβασιούχων, ωρομισθίων κ.λπ.. Ήταν ένα λάθος πάνω στο οποίο πατήσατε και το 2004 ένας από τους πρώτους νόμους που φέρατε στο Κοινοβούλιο ήταν το άνοιγμα αυτών των ποσοστών. Το 75% έγινε 60% και το 25% έγινε 40% συμβασιούχοι.

Αλλά βέβαια, τότε, σε αυτή την περίοδο, κάνατε και κάτι άλλο: για τους καθηγητές που υπηρετούσαν σε δυσπρόσιτα σχολεία και η μοριοδότηση ήταν στο διπλάσιο καταργήσατε τη διάταξη. Και υποχρεωθήκατε τον άλλο χρόνο, με το ν. 3391/2005 να την επαναφέρετε. Όμως τι έχασαν αυτοί οι άνθρωποι; Όταν εσείς είπατε το 2004 ότι αυτοί που έχουν τριά-

ντα μήνες υπηρεσία θα διοριστούν, βγάλατε απέξω αυτούς που ήταν στα δυσπρόσιτα και έτσι έχασαν την ευκαιρία να διοριστούν.

Και έρχεστε σήμερα με νέες ρυθμίσεις να το αποτελειώσετε το σύστημα. Βέβαια, δεν είναι τυχαίο που οι πρωτοβουλίες σας αυτές κάθε φορά γίνονται όταν κλείνει η Ολομέλεια και αρχίζουν τα θερινά Τμήματα, όπου η προσοχή του κόσμου στρέφεται αλλού. Ο λαός πηγαίνει για τα μπάνια του, που λέμε, και εσείς κάνετε τη δουλειά σας ανενόχλητοι.

Κύριε Υπουργέ, διαπράττετε ένα έγκλημα σε βάρος του εκπαιδευτικού συστήματος και απαξιώνετε εντελώς του ανθρώπους εκείνους που αγωνίστηκαν, που προσπάθησαν να γίνουν καλύτεροι, που κόπιασαν και τους λέτε «κύριοι, κάντε στην άκρη, γιατί εμείς έχουμε τις δικές μας κομματικές επιλογές».

Οι συμβασιούχοι τους οποίους προσλαμβάνετε, θα έπρεπε, όπως έχουν πει και συνάδελφοί μου, να αποτελούν μέρος μεταβατικής διάταξης που θα επίλυε το ζήτημα οριστικά και μόνο με διαδικασία αξιοκρατική και διάφανη μέσω Α.Σ.Ε.Π.. Τίποτε άλλο για δύο-τρία χρόνια, να καλυφθούν οι συμβασιούχοι και θα τελειωνε το ζήτημα.

Εσείς τώρα επαναλαμβάνετε μια ατέρμονη διαδικασία. Το 2004 είπατε «όσοι έχουν τριάντα μήνες, θα τους πάρουμε μέχρι το 2008». Έρχεστε το 2008 και λέτε «όσοι έχουν τριάντα μήνες, θα τους πάρουμε μέχρι το 2013». Θα δημιουργηθεί καινούργια φουρνιά. Τι θα γίνει;

Εδώ υπάρχει και ένα Σύνταγμα, που το παραβιάζουμε. Το άρθρο 4 μιλάει περί ισότητας. Εδώ έχουμε τρεις κατηγορίες: η μία προσλαμβάνεται με Α.Σ.Ε.Π., η δεύτερη με τριάντα μήνες προϋπηρεσία και η τρίτη με είκοσι τέσσερις και να είναι επιτυχόντες Α.Σ.Ε.Π.. Κύριε Υπουργέ, πώς απαντάτε σε αυτό το ζήτημα; Πού είναι το Σύνταγμα; Πού είναι η ισότητα των Ελλήνων πολιτών απέναντι στο νόμο;

Και κάτι άλλο: οι συμβασιούχοι τώρα οι οποίοι μοριοδοτούνται, επιλέγονται με αντικειμενικό τρόπο; Να σας πω εγώ. Τουλάχιστον τα δύο τρίτα πλέον θα επιλέγονται με επιλογές μη αξιοκρατικές και μη αντικειμενικές: εκκλησιαστικά γυμνάσια και λύκεια. Πώς επιλέγονται, υπάρχει επετηρίδα; Στη Σιβιτανίδειο υπάρχει επετηρίδα; Στα τμήματα αθλητικής διευκόλυνσης; Στην πρόσθετη διδακτική στήριξη, στην ενισχυτική διδασκαλία, στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας;

Όλοι αυτοί πώς προσλαμβάνονται; Υπάρχει καμμία επετηρίδα; Υπάρχει αντικειμενικός τρόπος επιλογής αυτών των ανθρώπων; Τα 2/3 θα είναι με μη αξιοκρατικό και μη αντικειμενικό τρόπο επιλογής.

Κύριε Υπουργέ, έρχεστε τώρα και δίνετε το τελευταίο κύπημα στο σύστημα. Θέλετε εξουσιοδότηση από τη Βουλή εσείς ο ίδιος, με υπουργική απόφαση, για να ρυθμίσετε τον τρόπο πρόσληψης των συμβασιούχων και των ωρομισθίων. Όμως, το Υπουργείο Παιδείας δεν είναι επιχείρησή σας, δεν είναι μαγαζί σας. Οι εκπαιδευτικοί είναι δημόσιοι λειτουργοί και έτσι πρέπει να τους αντιμετωπίζετε. Θα έπρεπε να σεβαστείτε το Κοινοβούλιο, αυτές τις ρυθμίσεις να τις φέρετε εδώ και να αποφασίσει το Κοινοβούλιο. Όμως, ούτε αυτό κάνατε. Έχετε πλειοψηφία, μπορείτε να αποφασίζετε ό,τι θέλετε. Γιατί δεν έρχεστε εδώ;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφερθώ σε δυο ζητήματα της εκλογικής μου περιφέρειας. Μιλήσατε προηγουμένως για «έξυπνο σχολείο» και είπατε ότι ενισχύετε τον Ο.Σ.Κ. για να προωθηθεί αυτή η ιδέα.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, έχουμε ένα πολεμένο σχολείο. Το 2006 έξι σεισμοί συγκλόνισαν τη Ζάκυνθο και διέλυσαν το Συγκρότημα Τεχνικής Εκπαίδευσης της Ζακύνθου. Είναι η τρίτη χρονιά που θα ανοίξει το σχολείο με την πλήρη αδιαφορία του κράτους. Ο κ. Λυκουρέντζος, στην τέταρτη επίκαιρη που έκανα εδώ και τον κάλεσα να έρθει κάτω, ανταποκρίθηκε και ήρθε. Ο άνθρωπος έμεινε έκπληκτος και ομολόγησε ότι τέτοιο φαινόμενο δεν το έχει δει στα σχολεία της χώρας που έχει επισκεφθεί. Και όμως, η κατάσταση παραμένει η ίδια, κύριε Υπουργέ, και σε λίγο θα ανοίξει το σχολείο. Δεν υπάρχει ούτε μελέτη κατεδάφισης του σχολικού εργαστηρίου 1.000 τετραγωνικών μέτρων

που παραμένει στη θέση του και είναι επικίνδυνο, ενώ θα έπρεπε μέσα σε δεκαπέντε ημέρες να κατεδαφισθεί.

Υπάρχει και κάτι άλλο. Έχουμε ένα δυσπρόσιτο σχολείο στην ορεινή Ζάκυνθο. Είναι γυμνάσιο και λειτουργούν και λυκειακές τάξεις. Με απόφαση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η τρίτη λυκειακή τάξη φέτος δεν θα λειτουργήσει. Είναι παράλογο. Το σχολείο αυτό μένει μόνιμα χωρίς καθηγητές, γιατί; Διότι διορίζονται στη δεύτερη περιφέρεια της Ζακύνθου και από εκεί τοποθετούνται στο δυσπρόσιτο, παίρνουν απόσπαση και παίρνουν ταυτόχρονα τα μόρια του δυσπρόσιτου και τα μόρια στις θέσεις στις οποίες αποσπώνται. Έτσι, είναι μόνιμα ελλειμματικό το σχολείο και δεν έχει καθηγητές. Γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν τους τοποθετείτε κατευθείαν στο δυσπρόσιτο για να μη γίνεται αυτό το πράγμα και να μη μπορούν να φύγουν; Έτσι, θα μπορούσε να υπάρξει μια λύση.

Κύριε Υπουργέ, με αυτό το νομοσχέδιο, κατά την άποψή μου, γράφετε μια σελίδα οπισθοδρόμησης στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας και πιστεύω ότι θα εισπράξετε τα επίχειρα αυτού του εγκλήματος που διαπράττετε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβαρίγο.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και ξεκινούμε τις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαλιάς για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφού ολοκληρώθηκε ο κύκλος των πρωτολογιών, έχω να κάνω μερικές παρατηρήσεις. Είμαι απόλυτα ικανοποιημένος για τη δέσμευση του κυρίου Υπουργού που απαντά ουσιαστικά σε ένα βασικό αίτημα της Αντιπολιτεύσεως, το οποίο λέει ότι αυτές οι ρυθμίσεις λύνουν μερικά θέματα αποσπασματικά και θα ήταν καλό και χρήσιμο για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση να υπάρξει μια συνολικότερη μεταρρύθμιση. Ο Υπουργός απάντησε και είπε ότι θα ετοιμάσει το Υπουργείο συγκεκριμένη μεταρρύθμιση γενικότερη γι' αυτά τα θέματα.

Από εκεί και πέρα, όμως, υπήρξε περισσή υποκρισία από πολλούς ομιλητές. Θα αρχίσω από τον τελευταίο ομιλητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η Σιβιτανίδειος Σχολή τώρα προσλαμβάνει έτσι; Δεν προσλάμβανε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. έτσι; Η πρόσθετη ενισχυτική διδασκαλία τώρα προέκυψε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Εσείς...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΙΑΣ: Δεν θέλω να με διακόψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ρητορικό είναι το ερώτημα, κύριε Βαρβαρίγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Απευθύνεται σε εμένα, κύριε Πρόεδρε. Δεν φταίω εγώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΙΑΣ: Εσείς, όταν κυβερνούσατε, είχατε την ίδια ευαισθησία; Δεν είχατε την ίδια ευαισθησία.

Σε τελική ανάλυση, όμως, πείτε μας; Διαφωνείτε με την ένταξη των αποφοίτων νέων τμημάτων σε κλάδους εκπαιδευτικούς, ναι ή όχι; Διαφωνείτε με τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών, ναι ή όχι; Σταράτες κουβέντες. Διαφωνείτε με τη θέσπιση κανόνων, βάσει των οποίων εφεξής θα διορίζονται οι αναπληρωτές;

Διαφωνείτε. Προτείνετε την εναλλακτική λύση. Εδώ είναι οι Υπουργοί, πείτε τι προτείνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Α.Σ.Ε.Π..

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΙΑΣ: Θα προτείνετε συγκεκριμένα, να ακουστεί η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τι προτείνετε εφεξής, πώς να μονιμοποιούνται οι εκπαιδευτικοί, πώς να διορίζονται.

Διαφωνείτε με τον ορισμό της 10ης Αυγούστου, ως ημερομηνία, αιτήσεων παραίτησης, προκειμένου να γίνει σωστός προγραμματισμός και να μην υπάρχουν κενά στη σχολική περίοδο; Διαφωνείτε με την παράταση του χρόνου απόσπασης στα ευρωπαϊκά σχολεία, που ουσιαστικά με αυτήν τη διάταξη δίνουμε τη δυνατότητα, όπως προείπα, στους Έλληνες εκπαιδευτικούς που αποσπώνται σε αυτά τα ευρωπαϊκά σχολεία, να καταλαμβάνουν διευθυντικές θέσεις; Απέναντι και σ' αυτό είστε; Διαφωνείτε με τη μονιμοποίηση των μουσικών των αποφοίτων των ωδείων; Και αν διαφωνείτε, γιατί δεν τολμήσατε να το πείτε προχθές στην επιτροπή που είχαμε ακρόαση φορέων, να το

ακούσουμε; Διαφωνείτε για τη θέσπιση μητρώου εκπαιδευτών ενηλίκων; Τι προτιμούσατε, να είναι όπως τα προηγούμενα χρόνια τα δικά σας που έμπαιναν κατ' επιλογήν του αρμοδίου Υπουργού; Διαφωνείτε με την απλοποίηση των διαδικασιών για τη φοίτηση στις σχολικές μονάδες, που λειτουργούν μέσα στα σωφρονιστικά ιδρύματα νέων; Είναι δυνατόν να διαφωνείτε με κάτι απ' όλα αυτά; Αυτό είναι το νομοσχέδιο. Και σε τελική ανάλυση, αν σας ενοχλεί που όλες αυτές οι διατάξεις ήρθαν σε ένα νομοσχέδιο, πώς έπρεπε να έρθουν;

Πού θα βάζαμε αυτή τη διάταξη για τα σωφρονιστικά ιδρύματα νέων, σε ένα άλλο νομοσχέδιο; Θα λέγατε ότι είναι άσχετο και δεν πρέπει να έρθει. Πού θα βάζαμε τα θέματα αυτά για την Κοργιαλένιο Σχολή, για τον Ο.Ε.Κ.; Όλα αυτά τα θέματα πώς θα έρχονταν, για πείτε μας; Δεν θα έρχονταν σε ένα συνολικό νομοσχέδιο που θα λύνει τέτοια θέματα; Και αυτό σας ενοχλεί; Ενοχλείστε που δεν έχουν τίτλο τα κεφάλαια; Όλοι οι νόμοι, αν πάρετε όλα τα φύλλα της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και όλους τους νόμους που ψηφίστηκαν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχαν τίτλο, είχαν επικεφαλίδες τα άρθρα;

Αυτό είναι υποκρισία και δεν θα αποφυγετε αυτό που σας λέω. Θα λέτε πρόταση σε κάθε τι που διαφωνείτε. Αλλιώς θα καταλάβει ο ελληνικός λαός ότι έρχεστε εδώ, να εξάγετε το εσωκομματικό πρόβλημα που υπάρχει και το κατανοούμε, αλλά έχετε, δεν επιχειρόμαστε γι' αυτό, γιατί δημιουργεί πρόβλημα στη λειτουργία της δημοκρατίας. Σε κάθε περίπτωση, όμως, στα θέματα της παιδείας δεν σηκώνει τέτοιες πολιτικές συμπεριφορές.

Με αυτά τα λίγα ήθελα να κλείσω και θα συνεχίσουμε επί των άρθρων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλιά.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή προηγουμένως τέθηκε το Σκοπιανό ζήτημα από μία τυχαία εξέλιξη, ήθελα να πω, επειδή ακούστηκαν κάποιες κραυγές στην Αίθουσα, ότι αυτά τα ζητήματα, δεν λύνονται με κραυγές. Είναι σαφές ότι επιχειρείται από τους Σλάβους των Σκοπίων, την παλιά κομμουνιστική inteligenstia της Γιουγκοσλαβίας, η οποία διοικούσε τη νότια επαρχία της χώρας, το νότιο ομόσπονδο κράτος, πλαστογράφηση της ιστορίας. Επιχειρούν να εμφανιστούν σαν απόγονοι Μακεδόνων. Το ίδιο επιχειρούν και στην άλλη πλευρά του Αιγαίου. Και εκεί οι Τούρκοι επιχειρούν, πλαστογραφώντας την ιστορία, να εμφανιστούν σαν απόγονοι των ελληνικών φύλων, Χετταίων κλπ.

Αυτά τα ζητήματα θέλουν σοβαρότητα, θέλουν ψυχραιμία και είναι βέβαιο ότι θέλουν μία ενεργή, αποτελεσματική και συνεχή εξωτερική πολιτική, η οποία παρεμβαίνει με άποψη συνεχώς και δεν αφήνει κενά. Δεν εμπιστεύεται στις δημόσιες σχέσεις, όπως λέχθηκε προηγουμένως, την άσκηση εξωτερικής πολιτικής.

Προηγουμένως ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος κ. Πετσάλνικος ρώτησε τον Υπουργό, ποιες θα είναι οι αντιδράσεις της Κυβέρνησης, πάνω σ' αυτήν την εξέλιξη που είχαν. Ο κύριος Υπουργός είπε ότι θα ενημερώσει. Το ζήτημα δεν είναι να μας πει ποιον θα ενημερώσει, το ζήτημα είναι ότι χρειάζεται εδώ πραγματικά αποτελεσματική παρέμβαση, έτσι ώστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι, όμως, του Υπουργού Παιδείας όλα αυτά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ορίστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τέτοια ερωτήματα όταν τίθενται, δεν περιμένουν απάντηση.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Εγώ τώρα κάποιες σκέψεις λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και προβληματισμό να θέσετε, το να περιμένει κάποιος απάντηση από τον Υπουργό Παιδείας για ένα θέμα της τελευταίας στιγμής;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Επιτρέψτε μου. Καταλαβαίνω ότι το ζήτημα είναι σοβαρό και ακριβώς επειδή είναι σοβαρό θα μου επιτρέψετε να ξεδιπλώσω τις σκέψεις μου.

Το ζήτημα είναι ότι με αυτήν την εξέλιξη οι Σκοπιανοί επιχειρούν να μεταφέρουν την πλαστογράφηση της ιστορίας, τη διεκ-

δίκηση αλλότριων συμβόλων ονομάτων Μέγας Αλέξανδρος και Φίλιππος ο Β', να την μεταφέρουν από το κράτος τους στην Αγγλία. Εκεί, λοιπόν, χρειάζεται ξεκάθαρη θέση. Έχουμε απαίτηση να μην συναινούν και να μην συγκαλύπτουν οι άλλοι αυτού του είδους τις πρακτικές πλαστογράφησης. Κλείνω αυτό το ζήτημα.

Θέλω να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας βρέθηκε προηγουμένως σε τόση αμηχανία για να στηρίξει αυτό το νομοσχέδιο, ώστε χρειάστηκε να μας κάνει μακρές περιπάτους την εποχή που ήταν δημοσιογράφος και να μας αναλύει το τι έγινε επί Γεράσιμου Αρσένη, τι έγινε με τους Αθηναίους και τους Χαλκιδείς, τι έγινε με τα πειραματικά σχολεία, τι έγινε με το Γεράσιμο Αρσένη και την Ελένη Βλάχου, διότι δεν έβρισκε στοιχεία να κάνει μια ουσιαστική παρέμβαση. Και φυσικά ατελείωτες επιθέσεις για το τι έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν βρήκε στοιχεία να στηρίξει το συζητούμενο νομοσχέδιο, παρά μόνο αόριστες αναφορές.

Θέλω να επισημάνω όμως, ότι πραγματικά ήταν εξαιρετικά προοδευτικό, δηλαδή οπισθοδρομικό το όραμά του, το οποίο δείχνει ποια είναι η αντίληψη την οποία έχει η Νέα Δημοκρατία, αφού φαντάζομαι ότι αυτή εξέφραζε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνεται η αξιολόγηση στα σχολεία.

Αυτά ακούνε τα πανεπιστήμια και φρικούν στο όνομα της αξιολόγησης, διότι προκειμένου να επικαλεστεί και να προτείνει την αξιολόγηση ο κ. Παναγιωτόπουλος, αναφέρθηκε στους επιθεωρητές, τους προ της χούντας και κατά τη διάρκεια της χούντας, αυτούς οι οποίοι πραγματικά ασκήσαν τρομοκρατία σε πολύ μεγάλο μέρος των εκπαιδευτικών, έτσι ώστε και μόνο η ανάμνηση να δημιουργεί ζητήματα και παρενέργειες σε αυτό που είναι πραγματικά η αξιολόγηση, σε αυτό που εφαρμόζεται ως αξιολόγηση στα σχολεία των δημοκρατικών χωρών, στα σχολεία τα οποία έχουν ένα σοβαρό εκπαιδευτικό σύστημα.

Δύο σκέψεις για αυτά τα οποία είπε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός. Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός στη βελτίωση της εκπαιδευτικής καθημερινότητας. Εμείς ρωτάμε: Με ποιους όρους και με ποια κριτήρια η βελτίωση της εκπαιδευτικής καθημερινότητας; Με ποια αξιολόγηση; Βελτίωση της εκπαιδευτικής καθημερινότητας όσων συνδιαλλάσσονται και συναλλάσσονται με τα βουλευτικά και κοιμματικά γραφεία; Διότι, κύριε Υπουργέ, όπως και να το κάνουμε, δεν μπορείτε να πείσετε κανέναν από την ελληνική κοινωνία ότι οι προσλήψεις οι οποίες έγιναν τα τελευταία χρόνια και στην πρόσθετη διδακτική στήριξη και στην ενισχυτική διδασκαλία και στους άλλους θεσμούς τους οποίους ανέφερε ο κ. Βαρβαρίγος, δεν έγιναν με καθαρά κοιμματικά κριτήρια. Το δυστύχημα είναι ότι σήμερα σε αυτή την Αίθουσα, σας επισημάνθηκαν αυτά τα ζητήματα, σας επισημάνθηκε ότι με τις διατάξεις του κεφαλαίου Β για την περί δια βίου μάθηση, θεσμοθετείτε αυτή τη αδιαφάνεια, θεσμοθετείτε αυτήν την υποτέλεια των εκπαιδευτικών, που διορίσατε σαράντα πέντε στο Γυμνάσιο Βολισού, σαράντα πέντε στον Άγιο Ευστράτιο, για να τους μεταφέρετε μετά στην Αθήνα, ζημιώνοντας τους άλλους οι οποίοι είναι όντως σε δυσπρόσιτα και απομακρυσμένα σχολεία, και τους δίνετε τα μόρια γιατί δήθεν υπάρχουν εκπαιδευτικές ανάγκες, από αυτούς τους εκλεκτούς, τους προσκυνημένους των βουλευτικών γραφείων. Εάν όλα αυτά δεν είναι σημεία για τα οποία έπρεπε να κάνετε μια αυτοκριτική και έπρεπε να απολογηθείτε στους εκπαιδευτικούς, δεν καταλαβαίνω τι άλλο θα μπορούσατε να κάνετε σήμερα που να είναι πιο χρήσιμο.

Αναφερθήκατε και εισαγωγικά στην ομιλία σας στη σωστή διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού. Συμφωνούμε. Σωστή διαχείριση υπέρ ποιού; Υπέρ της παιδείας τάχα; Υπέρ των ιδίων των εκπαιδευτικών τάχα ή της σωστής διαχείρισης έτσι ώστε να είναι ωφελιμμένα τα κοιμματικά, κακώς εννοούμενα, συμφέροντα της παράταξής σας;

Αναφερθήκατε στους χίλιους διακόσιους επιπλέον διορισμούς φέτος. Αποφύγατε όμως, να απαντήσετε στην πρόβλεψη της Ο.Λ.Μ.Ε. ότι τα επόμενα χρόνια οι διορισμοί θα μειωθούν. Θα θέλαμε μια συγκεκριμένη απάντηση, γιατί προκάλεσε η Ο.Λ.Μ.Ε. προχθές λέγοντας ότι όλοι αυτοί οι διορισμοί, αυτοί οι πρόσθετοι διορισμοί, αυτοί οι διορισμοί από τα παράθυρα, ακυ-

ρώνουν τις αντικειμενικές προσλήψεις με το σύστημα Α.Σ.Ε.Π. και επιβεβαιώνουν αυτό το οποίο σας λέμε από την περασμένη εβδομάδα και σήμερα στη Βουλή, ότι το νομοσχέδιο λειτουργεί ρουσφετολογικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θέλω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Στο τέλος, επειδή πραγματικά χρειάζεται σωστή διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού, μπορείτε να μας πείτε πόσοι μουσικοί χρειάζονται στα σχολεία, πόσοι γυμναστές χρειάζονται στα σχολεία και πόσους προσλαμβάνετε; Και αυτοί που προσλαμβάνετε είναι σε αντιστοιχία με τις ανάγκες ή βρίσκονται σε δυσαναλογία οι ειδικότητες αυτές με άλλες; Να μας πείτε ούτως ώστε να μας πείσετε ότι όντως, επειδή το μελετήσατε το πρόβλημα και επειδή ξέρετε ποιες είναι οι ανάγκες, παρεμβαίνετε μ' αυτό το νομοσχέδιο. Δυστυχώς δεν το έχετε μελετήσει. Οι παρεμβάσεις γίνονται ακριβώς επειδή όπως μας είπε προχθές στην επιτροπή ο κύριος Υπουργός, διευθετείτε τις ανάγκες που προκύπτουν από τις πιέσεις των ενδιαφερομένων ομάδων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπόλαρη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κουμμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ζιώγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές θα ήθελα και εγώ να αναφερθώ στο γεγονός στο οποίο γίναμε σήμερα κοινωνοί, στην πληροφόρηση της αγοράς ενός Κολεγίου του Λονδίνου από τα Σκόπια. Όμως θα ήθελα να διατυπώσω την εξής παρατήρηση. Οι τελευταίες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κινούνται μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο που ορίζουν με επιλογή τους, σε ένα πλαίσιο ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Και βέβαια αυτή την πολιτική την υπερασπίζονται με περίσσιο πάθος. Είναι οι Ηρακλειδείς των αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι οι θιασώτες της παγκοσμιοποίησης, καθώς επίσης επαίρονται που συνυπέγραψαν τις τέσσερις ελευθερίες του Μάαστριχτ που πρόσφατα έγιναν πέντε, με δεδομένο ότι και η γνώση αποτελεί πια μία από αυτές τις «αξίες».

Προς τι λοιπόν, η ταραχή; Αυτό για το οποίο παλεύουν πολιτικά συνέβη από τη γείτονα χώρα ως ενέργεια, να αγοράσει αυτό το Κολλέγιο. Αυτό υποστηρίζετε, τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και επομένως ένα από αυτά είναι η συνέπεια της πολιτικής σας. Εσείς είστε που βάλατε φαρδιά πλατιά, τις υπογραφές σας.

Αυτές τις τέσσερις ώρες ήταν μεγάλη η προσπάθεια των εκπροσώπων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να εφεύρουν ανύπαρκτες διαφορές στο θέμα της παιδείας. Ήμασαν παρόντες σε ένα ρεσιτάλ υποκρισίας. Γιατί το λέμε αυτό; Τα τελευταία δεκαπέντε, κυρίως, χρόνια η παιδεία από κοινωνικό αγαθό μετατράπηκε σε εμπορεύσιμο είδος, σε ένα αντικείμενο αγοραπωλησίας και επιχειρηματικής δράσης. Το έχουμε ξαναπεί αυτό και το τονίζουμε. Και αυτή η προσπάθεια έχει πολλούς στόχους, τι μαθαίνει το παιδί, πώς το μαθαίνει και γιατί το μαθαίνει.

Γιατί το λέμε αυτό; Είναι απλώς ένα σχήμα λόγου; Από το 1991 και μετά σε όλα τα κείμενα, τις αποφάσεις, τις οδηγίες, τις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο στόχαστρο έμπαιναν οι εργαζόμενοι, δηλαδή οι εργασιακές τους σχέσεις, οι αποδοχές τους, οι συνθήκες εργασίας, ο βαθμός εκμετάλλευσής τους, δηλαδή το κέρδος στο κεφάλαιο, τι θα άφηνε με την υπεραξία τους, με την υπερεκμετάλλευσή τους ως υπερκέρδος στο κεφάλαιο. Ζητούμενο ήταν το σημερινό βάρβαρο καθεστώς των 670 ευρώ μηνιαίων αποδοχών, οι εξήντα πέντε ώρες εργασίας την εβδομάδα, το 1 ευρώ αύξηση που συνυπέγραψαν, συνολολόγησαν και στήριξαν και τις επτά, οκτώ μορφές εργασίας που δυστυχώς υπάρχουν και σε Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά και σε όλους τους χώρους ιδιωτικούς και δημόσιους. Αυτό το καθεστώς το συνδιαμόρφωσαν Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Αλήθεια, ποιες κατήργησε ως κυβέρνηση έστω και ένα νόμο

που ως αντιπολίτευση είχε καταψηφίσει; Θα ήθελα πραγματικά να μου πείτε. Στη στόχευση αυτή, δηλαδή το τριετές, απαραιτήτως ήταν και οι αλλαγές στην εκπαίδευση προς την ίδια αντιδραστική κατεύθυνση. Και οι δύο υπήρξαν πρόθυμοι. Και οι δύο ήταν συνένοχοι. Έπαιξαν το ρόλο του οδηγού και του συνοδηγού σε μία αμαξοστοιχία εναλλάσσοντας βέβαια τους ρόλους. Ξεκίνησαν το 1992-1993 επί της Υπουργίας του κ. Σουφλιά με τις αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και συνεχίστηκαν με τη λεγόμενη μεταρρύθμιση Αρσένη, τη γνωστή αντι-μεταρρύθμιση που μεταξύ όλων των άλλων αρνητικών συνεπειών είχε και το πέταγμα κυριολεκτικά του 1/3 των παιδιών εκτός λυκείου.

Ένα από τα ζητούμενα ήταν και οι διδάσκοντες με την αντι-μεταρρύθμιση αυτή. Κατά τη διαδικασία της ακρόασης των φορέων στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ενημερωθήκαμε από εκπροσώπους των μονίμων, των αναπληρωτών, των ωρομίσθιων υπηρετούντων στα σχολεία και ακούσαμε τα αιτήματά τους. Με τους νέους πίνακες με τις επετηρίδες και τους καταλόγους που θα διαμορφωθούν και θα δημιουργηθούν, θα προκύψει μια νέα κατηγοριοποίηση των διδασκόντων.

Εμείς καταγγέλλουμε την υφιστάμενη ομηρία, το ρουσφέτι, τον εκβιασμό, την υποτιθέμενη αξιολόγηση, συνέπειες της πολιτικής των κυβερνήσεων, τους κείνους ρήμασι πειθόμενοι πάντα οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αφού πρώτα ψήφισαν όλα τα κόμματα του ευρωμονόδρομου τις αναπροβλεπόμενες εργασιακές σχέσεις στις Βρυξέλλες, μετά τις ονόμασαν, όταν τις εφάρμοσαν στη χώρα μας, μεταρρυθμίσεις.

Το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να παρέχει γνώση στους νέους και τη δυνατότητα αξιοποίησης αυτής της γνώσης στην κοινωνία, να εξασφαλίζεται δηλαδή μια δουλειά με δικαιώματα και δυνατότητα δημιουργίας.

Εμείς δεν έχουμε αυταπάτες γι' αυτό το κοινωνικοπολιτικό σύστημα που βιώνουμε. Τόσο οι διδάσκοντες, όσο και οι διδασκόμενοι αποτελούν αναλώσιμο υλικό για τα οικονομικά επιχειρηματικά συμφέροντα. Η κοινωνική τους απελευθέρωση απαιτεί άλλες κοινωνικές δυνάμεις στην εξουσία, τις κοινωνικές δυνάμεις που δημιουργούν, που παράγουν τον πλούτο αυτής της κοινωνίας ενώ συγχρόνως αποτελούν τα θύματα της ταξικής εκμετάλλευσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Κοροβέσης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ομολογήσω ότι αισθάνομαι λίγο εξαπατημένος. Είπαμε για Θερινό Τμήμα της Βουλής και όλοι οι συνάδελφοι έχουν έρθει με χειμωνιάτικα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πάντως, εσείς είσαστε πολύ θερινός στην ενδυμασία σας.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Μα, είμαι νομιμόφρων, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Νομιμόφρων δεν είστε. Προσαρμοσμένος στα θερινά είστε. Όχι, όμως, στη Βουλή νομιμόφρων.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Αυτό, όμως, σημαίνει ότι δεν καταλαβαίνω τη λογική των δύο μεγάλων κομμάτων, που αντί το ένα κόμμα να ανατρέψει τη λογική του άλλου κόμματος, υπάρχει μια, θα έλεγα, συκοφάντηση του ενός κόμματος απέναντι στο άλλο και οι δύο βρει θετικά και στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., που αυτό τι σημαίνει; Αυτό σημαίνει προοπτικά ότι η επόμενη κυβέρνηση θα είναι κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άρα, για ποια αντιπολίτευση μιλάμε;

Προχωρώντας τώρα, να αναφερθώ στην κ. Διαμαντοπούλου. Όταν η κ. Διαμαντοπούλου κάνει υπαινιγμό ότι εγώ καταθέτω τις προτάσεις της Ο.Λ.Μ.Ε., επειδή ο πρόεδρος είναι σε κάποια συγκεκριμένη παράταξη, θα πω ότι εγώ δεν τα βλέπω κομματικά. Ήταν τρεις άνθρωποι από τρεις διαφορετικές παρατάξεις και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα. Άρα, λοιπόν, αυτό που με ενδιαφέρει είναι να εκφράσω εδώ πέρα πολιτικά τη φωνή κάποιοι κοινωνικοί κινήματα που το Υπουργείο δεν δέχθηκε να κουνήσει.

Αυτό, λοιπόν, που κάνουμε εμείς και με όλες τις ερωτήσεις που καταθέτουμε, είναι να συμβουλευθούμε προηγούμενα μια

κοινωνική ομάδα, ένα κοινωνικό κίνημα, συλλόγους κ.λπ., και στη συνέχεια να τους δώσουμε πολιτική φωνή στο Κοινοβούλιο.

Ένα δεύτερο θέμα που μπήκε, έχει σχέση με την εκκλησιαστική εκπαίδευση. Εδώ, πρέπει να σας πω ένα πράγμα, ότι η πίστη δεν διδάσκεται. Στο σημείο που η πίστη διδάσκεται, έχουμε ακραία φαινόμενα φονταμενταλισμού. Η πίστη δεν διδάσκεται. Εδώ, έχουμε τη σύμφωνη γνώμη όλων των θεολόγων, τουλάχιστον από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, έχουμε το κίνημα της σύναξης, έχουμε πολλούς θεολόγους που λένε ότι η πίστη δεν διδάσκεται.

Είναι μέθεξη, είναι άλλο πράγμα. Άρα, λοιπόν, η πίστη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μήπως εννοείτε για την πίστη στο Θεό, όχι την πίστη σε αρχές και σε αξίες άλλες;

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Για την πίστη στο Θεό λέω. Όχι την τράπεζα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δηλαδή πώς τη μαθαίνουμε τελικά την πίστη αυτή άμα δεν διδάσκεται;

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Είναι μέθεξη, είναι έμπνευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Από μέσα;

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Είναι από μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ δεν την βρήκα μέσα μου. Τέλος πάντων.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Είναι εσωτερικό φαινόμενο. Είναι εσωτερικό φαινόμενο. Εμείς με τη λογική που έχουμε ως κοινοβουλευτικοί άνδρες και γυναίκες, εμείς έχουμε τον ορθό λόγο. Η πίστη προσαρμόζεται με άλλες μεθόδους, έχει να κάνει πιο πολύ με την τέχνη, με τη μουσική. Δεν υπάρχει Θεός χωρίς μουσική, δεν υπάρχει πουθενά. Είναι άλλο φαινόμενο, το οποίο δεν μπαίνει στη λογική που χρησιμοποιούμε εμείς για να συνεννοηθούμε. Είναι άλλο φαινόμενο. Άρα, λοιπόν, θέλει προσοχή αυτό το θέμα.

Τρίτον, όσον αφορά το πρόβλημα με τη FYROM, με τη FYROM πρέπει να παραδεχτούμε ότι έχει αποτύχει η ελληνική πολιτική. Είναι δυνατόν ένα μικρό κράτος να μας καθορίζει; Είναι δυνατόν; Αλλά, αν ένα μικρό κράτος έχει τέτοιο ζόρι, σημαίνει ότι εκφράζει μια άλλη δύναμη και εκεί είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα δεν είναι στο μικρό κράτος, γιατί μπορούμε, αφού είναι δικό μας οικονομικό προτεκτοράτο, όλη η οικονομία κατά 70-80%, θα μπορούσαμε να τους πιέζαμε και να λέγαμε: «Παίρνουμε τις ελληνικές επενδύσεις». Για μένα το πρόβλημα είναι αλλού. Υπάρχει μια ανακατάταξη των Βαλκανίων και το πρόβλημα το έχουμε με το Κόσοβο που θα γίνει Μεγάλη Αλβανία και θα μπει πρόβλημα Τσαμουριάς, στο μέλλον, όχι τώρα. Άρα, λοιπόν, αυτά τα προβλήματα πρέπει να τα δούμε συνολικά σαν μια πολιτική για τα Βαλκάνια και να λύνουμε προβλήματα και όχι να τα επινοούμε.

Τώρα, ένα τελευταίο σημείο. Αύριο θα επανέλθω πιο συστηματικά στην κατ' άρθρο συζήτηση, αλλά εν τούτοις, αν δεν έχουμε μια δυνατή παιδεία, δεν έχουμε εθνική ανεξαρτησία. Δεν είναι να βγάλουμε καλούς υπαλλήλους, είναι να οικοδομήσουμε ένα έθνος, που το έθνος αυτό δυστυχώς δεν έχει οικοδομηθεί. Και εκεί πέρα μπορούμε να παίξουμε ένα ρόλο μέσα από τους απόδημους. Έχω ζήσει πολλά χρόνια μετανάστης. Έχουμε μια τεράστια πολιτική δύναμη στο εξωτερικό και δεν τους κάνουμε σχολεία. Πόσες φορές εγώ που είμαι στην ομοσπονδία των συλλόγων στη Σουηδία, πόσες φορές ζητάγαμε να μας στείλουν πράγματα και δεν μας έστελναν ποτέ τίποτα; Να μην πω ειδικά για τις χώρες του Πόντου, Γεωργία κ.λπ., που εκεί ζητάγαμε δασκάλους να μάθουν ελληνικά τα παιδιά τους και δεν στέλναμε τίποτα. Μου είχε υποσχεθεί ο φίλος μου ο «Κόκκινος» Πάνος ότι θα με πάει στον Υπουργό να κάνουμε ένα λόμπι, να πιέσουμε τον Υπουργό να κάνει κάτι. Δεν το έκανε.

Λοιπόν, πρέπει να σκεφθούμε ότι πρέπει να κάνουμε ελληνικά σχολεία παντού στο ίδιο ύψος που είναι το Γκαίτε, το Γαλλικό Ινστιτούτο, οτιδήποτε, που εκεί πέρα να μην είναι μόνο τα Ελληνόπουλα, αλλά να είναι και ξένοι και αυτή η επένδυση μπορεί να καλυφθεί από τους εφοπλιστές. Είπαμε ότι πρέπει να παίξουμε ένα διεθνή ρόλο στην Ελλάδα. Έχουμε -δεν ξέρω πόσα 7.000.000-8.000.000 ευρώ, πόσα είναι, δεν συμφωνούν τα στοιχεία, δεν ξέρω το ακριβές νούμερο, οπότε θα έχουμε μια διεθνή

παρέμβαση που θα ξεκινάει με την υπογραφή της Ελλάδας. Είμαι λίγο εθνικιστής;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πραγματιστής.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Λοιπόν, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κοροβέση.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα μικρό σχόλιο για όσα άκουσα από τον κ. Κοροβέση. Για δεύτερη φορά σήμερα συνταυτιζόμαστε και δεν περνάμε «σύριζα». Θεωρώ ότι ο κάθε σώφρων εδώ μέσα σε σχέση με τα όσα είπε για την ομογένεια και την ελληνική παιδεία συμφωνεί απόλυτα μαζί του. Όμως, επειδή τα ελληνικά μου δεν κατανοήθηκαν από συνάδελφο του ελληνικού Κοινοβουλίου και ήταν τα ελληνικά περί κραυγών για τα Σκόπια, να πω ότι η κραυγή αγωνίας δεν είναι κραυγή υστερίας. Εγώ εξέφρασα μια κραυγή αγωνίας, διότι προέρχομαι κατά το ήμισυ από τη Φλώρινα και θα πω μερικά πράγματα για να καταλάβουν κάποιοι εδώ μέσα τι γίνεται με τα Σκόπια, γιατί είμαστε λίγο ανεμώμετοι, κύριε Πρόεδρε.

Θα σας πω δυο ονόματα: Γκρουέφσκι και Μιλοσόφσκι. Ο ένας προέρχεται από το Κρατερό Φλωρίνης και ο άλλος από ένα χωριό της Καστοριάς, δηλαδή, οι παππούδες τους. Να ενημερώσω τον καλό συνάδελφο ότι αυτά τα παιδάκια τα τριανταπεντάχρονα είναι απότοκα της γενιάς του 1949. Αυτά τα παιδιά νοιώθουν Μακεδόνες γιατί έχουν διαποτιστεί ότι είναι Μακεδόνες. Άρα, αν δεν καταλάβουμε με ποιους έχουμε να κάνουμε θα φθάνουμε να συζητάμε με πολιτικές και λογικές του 1950, του 1960 και του 1970. Αυτοί οι άνθρωποι οι σαραντάχρονοι αν δεν το ξέρουν ορισμένοι εδώ μέσα, νοιώθουν Μακεδόνες. Δεν μπορούν να αλλάξουν σήμερα.

Και αυτό το πετύχαμε ως εξής: Τα παιδάκια αυτά έφυγαν ένα βράδυ τη δεκαετία του 1990, τριάντα, σαράντα νοματαίοι και πήγαν στην Αμερική. Σπούδασαν με χρήματα και Ελλήνων επιχειρηματιών. Βλέπε ίδρυμα Κόκκαλη. Ο Μιλοσόφσκι λέγεται Μιλόσσης και ο Γκρουέφσκι λέγεται Γκρόλιος. Όποιος τον αμφισβητεί ας έρθει μαζί μου στη Φλώρινα ένα Σαββατοκύριακο να πάω να του δείξω τον τάφο του παππού του Γκρουέφσκι και του Μιλοσόφσκι. Ο δε Μιλοσόφσκι ήταν στο Μοναστήρι όταν εγώ το Σαββατοκύριακο ήμουν στην Φλώρινα. Μίλησα μαζί του και του ζήτησα στα ελληνικά να βρεθούμε στα σύνορα να μιλήσουμε. Θεώρησε ότι είμαι φανατικός. Του είπα, είσαι και εσύ φανατικός, έλα να συζητήσουμε. Και μου λέει, τι δουλειά έχεις στη Φλώρινα, στη γη των παππούδων μου;

Αυτά δεν τα καταλαβαίνουν κάποιοι και νομίζουν ότι εγώ κραυγάζω. Εγώ προσπαθώ να φωνάξω για να καταλάβουν κάποια αυτιά εδώ μέσα ότι δεν ζούμε τη δεκαετία του '50 και του '60. Μιλάμε στο 2010. Ο κ. Κοροβέσης έχει απόλυτο δίκιο. Το πρόβλημα είναι ο αμερικανικός παράγων που θέλει προτεκτοράτα και θέλει την ώρα που θα χρειαστεί να μπορέσει να αποσταθεροποιήσει τα Σκόπια.

Να σας πω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Και Μακεδονία να τους πούμε, δεν θα το δεχθούν. Πιστέψτε με, είμαι βέβαιος γι' αυτό. Γνωρίζω το θέμα. Θα πάνε πιο πέρα. Αυτό που έθεσαν σήμερα. Μακεδονική εθνότητα, Μακεδονική μειονότητα, περιουσίες κ.λπ. Άρα, επειδή η ημιμάθεια είναι χειρότερη από την αμάθεια λέω ότι οι Σκοπιοί δεν έστειλαν το θέμα στο Λονδίνο. Το φέρνουν το Σαββατοκύριακο εντός της Ελλάδος. Το φέρνουν στην Φλώρινα. Και εγώ επειδή μίλησα με ανθρώπους από τη Φλώρινα αφού προέρχομαι κατά το ήμισυ από εκεί, μου είπαν ότι υπάρχει κίνδυνος προβοκάτσιας και ότι δεν πρέπει η Ελληνική Κυβέρνηση να τους επιτρέψει να μπουν στη χώρα. Πρέπει να τους το απαγορεύει όπως έκαναν αυτοί.

Αυτό είπα. Αν αυτή η κραυγή αγωνίας μεταφράζεται σε κραυγή υστερίας πρέπει να πω ότι έχω μία άλλη αντίληψη για τα πράγματα, αντίληψη πραγματική και όχι ιδεολογική, ιδεοληπτική με αγκυλώσεις του παρελθόντος που μιλούν για ιντελιγκέντσια και για ένα σωρό πράγματα που δεν αξίζει να τα συζητάμε εδώ μέσα. Έλεγε ο Θουκυδίδης –γιατί λατρεύω την αρχαία Ελλάδα και την ιστορία- κάτι πολύ έξυπνο και πολύ εύστοχο. Όταν δεν γνωρίζεις τον αντίπαλό σου δεν μπορείς να αντιπα-

ρατεθείς. Και δεν αναφέρομαι σε στρατιωτική μάχη. Αναφέρομαι σε πολιτική μάχη και σε ιδεολογική μάχη. Αφού δεν ξέρουμε ποιοι είναι οι Σκοπιοί, δεν μπορούμε να μιλάμε γι' αυτούς. Επαναλαμβάνω ότι αυτοί οι άνθρωποι νοιώθουν Μακεδόνες. Καλώς ή κακώς, το νοιώθουν. Λάθος δικό μας επί πενήντα χρόνια. Σήμερα, όμως, δεν μπορούμε να μιλάμε με λογικές του '50 και του '60. Πρέπει να διαμορφώσουμε μια άλλη αντίληψη.

Υπάρχουν επιλογές για την ελληνική Κυβέρνηση. Τις έχω καταθέσει στη Βουλή. Υπάρχουν διακόσιες χιλιάδες μειονοτικοί Έλληνες στα Σκόπια. Ας θέσουμε ζήτημα παρουσίας ελληνικής μειονότητας ως αντιστάθμισμα. Είναι πολύ απλό, κύριε Λυκουρέντζο. Όταν εγώ συζητώ μαζί σας και εσείς ζητάτε δέκα πράγματα από εμένα και εγώ δεν διεκδικώ τίποτα, όταν θα έρθει ο διαιτητής για να ικανοποιήσει εσάς θα δώσει τα πέντε. Η Ελλάδα δεν διεκδικεί τίποτα. Δεν μιλάω για εδάφη αλλά πολιτισμικά και ιστορικά έχουμε το δικαίωμα να διεκδικήσουμε ελληνική μειονότητα στα Σκόπια. Αυτό το είπε ο Γκλιγκόρφ το 1993, στην εφημερίδα «NTENBIK». Είπε ότι υπάρχουν εκατόν πενήντα χιλιάδες ελληνογενείς στα Σκόπια. Δεν είπε Μακεδόνες.

Ούτε αυτό κάνατε μέχρι σήμερα. Επαναλαμβάνω ότι είναι ένα διαπραγματευτικό επιχείρημα. Με ποιο συζητάμε; Με τον Γκρόλιο και με το Μιλόση. Έτσι λέγονται αυτοί οι κύριοι. Και όποιος το αμφισβητεί ας έρθει στην Φλώρινα μαζί μου αύριο το πρωί. Ζητώ, κύριε Υπουργέ, να μεταβιβάσετε στην ηγεσία της Ελλάδος την έκκλησή μου να τους απαγορεύσετε να έρθουν. Είναι αδιανόητο και να το συζητάμε. Φοβάμαι ότι θα έχουμε προβοκάτσια από τους ίδιους. Υπάρχουν και πεντακόσιοι ή χίλιοι νοματαίοι στη βόρεια Ελλάδα που αυτοπροσδιορίζονται ως Μακεδόνες γιατί παίρνουν χρήματα από τον Καναδά, είτε από την Αυστραλία είτε από τα Σκόπια.

Ένα κι ένα κάνουν δύο. Θεωρώ ότι εν ολίγοις προσπάθησα να δώσω μια εικόνα του προβλήματος. Αν τα ελληνικά μου πάλι δεν είναι καλά δεν φταίω σε τίποτα εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βελόπουλο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει δικαίωμα δευτερολογίας και ο κ. Πολατίδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, βέβαια.

Πάντως πρέπει να πούμε ότι όλοι από τη Φλώρινα είμαστε...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κι έτσι πρέπει να είναι, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): ...κι όλοι είμαστε από τη Μακεδονία. Και πρέπει να είμαστε όλοι ένα μέτωπο που λέγεται «Ελλάδα», πέρα από κόμματα και από ιδεολογικές τοποθετήσεις. Αυτό πρέπει να είμαστε. Αν αυτό το πετύχουμε και οι προστάτες τους και οι ίδιοι θα αντιληφθούν ποιους έχουν απέναντί τους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς ξέρουμε το θέμα, το βιώνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Πολατίδης έχει το λόγο και μετά ο κύριος Υπουργός.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι πολύ σύντομος.

Κατ' αρχάς μιλάμε για το θέμα της παιδείας σήμερα. Και θα ήθελα να πω ότι πρέπει να αναφερθούμε λίγο φιλοσοφικά κάποτε στην παιδεία και να δούμε ποιος είναι ο σκοπός της. Ο σκοπός της παιδείας είναι αυτό που είπε και ο κ. Βελόπουλος: βασικά να παράγει ανθρώπους. Και παράγει ανθρώπους όχι γιατί οι δάσκαλοι ή οι καθηγητές έχουν τα σωστά επαγγελματικά προσόντα –δευτερευόντως γι' αυτό το λόγο- αλλά κυρίως γιατί οι ίδιοι διδάσκουν τα παιδιά με το πρότυπό τους. Αν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές ή οι διδάσκοντες σε οποιαδήποτε βαθμίδα εκπαίδευσης, όπως οι νηπιαγωγοί κι οι πανεπιστημιακοί καθηγητές, δεν έχουν οι ίδιοι αξίες εσωτερικά δεν θα διδάξουν με το παράδειγμά τους, που είναι ο βασικότερος τρόπος. Τι να το κάνουμε κάποιοι άνθρωποι να μάθουν τέλεια μαθηματικά ή να μάθουν τέλεια τη γλώσσα κι όλα αυτά να τα χρησιμοποιήσουν ούτως ώστε να γίνουν οι καλύτεροι απατεώνες, οι καλύτεροι κλέφτες, να κοροϊδέψουν τους άλλους; Οι αξίες είναι το βασικό γνώρισμα της παιδείας.

Όσον αφορά αυτά που ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας: Για την παιδεία μας σήμερα κατηγορήσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Να το κατηγορήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όμως από το 2004 και μετά είναι Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και συνεχίζει την πεπατημένη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν νομίζω να άλλαξε κάτι στο επίπεδο των αξιών επί της παιδείας. Δεν νομίζω να πήγαμε μπροστά σ' αυτό το θέμα. Μιλάμε με τους ίδιους όρους: «Εκεί πάνω που έχτισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να συνεχίσουμε».

Πώς να έχουμε αξίες στην παιδεία όταν στο Εθνικό Συμβούλιο έχουμε Πρόεδρο τον κ. Βερέμη ο οποίος έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι θέλει να ονομαστούν τα Σκόπια «Μακεδονία»; Ήρθε σε αντίθεση με τον κύριο Υπουργό για την απόσυρση του βιβλίου της Ιστορίας της Έκτης Δημοτικού. Αυτό είπε. Είναι άρθρο της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» από την ακρόαση που έγινε στην επιτροπή της Βουλής. Είπε ξεκάθαρα ότι «παρ' όλο που ήταν αντίθετος με την απόσυρση...» Και θέλω ένα μόνο να πω –έχουν λεχθεί πολλά-, ότι αυτό το κατάπτυστο βιβλίο Ιστορίας χαρακτήριζε τον Κεμάλ «ηγέτη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα των Τούρκων». Εάν αυτό εδώ δεν είναι λανθασμένη αξία της Ιστορίας τι είναι;

Να πούμε για τη γλώσσα; Ενενήντα δύο εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης έστειλαν επιστολή στην εφημερίδα «ΠΑΡΟΝ» στην οποία καταγγέλλουν το εξής. Στα παιδιά μαθαίνουν γλώσσα –το βασικότερο μάθημα που μπορούμε να μάθουν, διότι η ελληνική γλώσσα είναι «η γλώσσα που θα μιλούσαν οι θεοί, αν μιλούσαν μια γλώσσα των ανθρώπων», όπως λέει ο Κικέρων- μέσα από οδηγίες καφετιέρας και μέσα από συνταγές μαγειρικής! Αυτό θεώρησαν οι «σοφοί», ο κ. Βερέμης και οι υπόλοιποι «σοφοί» των παιδαγωγικών ινστιτούτων, οι χρυσά αμειβόμενοι, ότι πρέπει να είναι το πρότυπο με το οποίο θα μαθαίνουν τα παιδιά μας την ελληνική γλώσσα. Σύμφωνα με την ίδια καταγγελία των εκπαιδευτικών, οι αξίες της προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο και τα ηρωικά πρότυπα δεν υπάρχουν μέσα σ' όλη την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, που είναι για μένα όχι το άλφα και το ωμέγα, αλλά ένα πολύ μεγάλο μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Επίσης θέλω να πω σ' ένα πολιτικό θέμα, για το Σκοπιανό που μιλάμε, ότι η Παμμακεδονική Οργάνωση Αμερικής έχει πει –και νομίζω ότι είναι η βάση του θέματος: «Μπορούμε να συζητήσουμε για τα πάντα. Δεν μπορούμε ποτέ να δεχθούμε μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα». Και δυστυχώς από την πλευρά του Υπουργείου Εξωτερικών κι από την πλευρά της επίσημης Κυβερνήσεως βλέπουμε μια ένοχη σιωπή.

Οι προτάσεις Νίμιτς, τις οποίες μονίμως η ελληνική πλευρά, όποιες και αν είναι –εκτός από την τελευταία- τις θεωρεί σωστές και ως βάση διαπραγματεύσεως προϋποθέτουν πάντα με οποιοδήποτε «Ανω», «Κάτω», «Βόρεια», «Νότια» κ.λπ. «Μακεδονία» και έχουν ως βασικό θέμα την αποδοχή, από πλευράς της Ελλάδας, μακεδονικής εθνότητας και μακεδονικής γλώσσας.

Εδώ χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή και χρειάζεται επίσης μία πολιτική παρέμβαση –και είναι θέμα του Υπουργείου Παιδείας- προς το αρμόδιο αντίστοιχο Υπουργείο, το οποίο δίνει την άδεια στη Βρετανία, να μην πάρει άδεια αυτό το πανεπιστήμιο. Ας γίνουμε και μια φορά στα εθνικά μας θέματα Προμηθείς και όχι Επιμηθείς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε το συνάδελφο κ. Πολατιδη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να κλείσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, μετέχω των σκέψεών σας και του εθνικού στοχασμού, ο οποίος ανεπτύχθη για θέμα εξαιρετικής εθνικής σημασίας, αλλά δεν επιδιόμαι σε ασκήσεις εξωτερικής πολιτικής και μάλιστα με τρόπο όχι δόκιμο, όταν –πέραν του γεγονότος ότι δεν είναι της αρμοδιότητάς μου- σε άλλα όργανα και σε άλλες στιγμές η χώρα μας έχει διεθνώς εκδηλώσει τη στάση της με τρόπο υπεύθυνο και συγκεκριμένο.

Επίσης, δεν δέχομαι αυτά που ακούστηκαν περί ολιγωρίας της ελληνικής Κυβέρνησης ή περί ενόχου σιωπής, διότι προ-

σφάτως ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής είχε την ευκαιρία να εκδηλώσει σε κορυφαίο θεσμικό όργανο της Ατλαντικής Συμμαχίας την υπερήφανη εθνική μας στάση και να τύχει της επιδοκμασίας πολλών φίλων συμμάχων και εταίρων, με κορυφαία απόδειξη της επιδοκμασίας αυτής την πρόσφατη επίσκεψη του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Σαρκοζί, ο οποίος με τις τοποθετήσεις του εδώ στη Βουλή των Ελλήνων συνεχάρη τον Πρωθυπουργό της χώρας και συμπλέει μαζί μας υπό το δόγμα της νέας συμμαχίας Ελλάδος και Γαλλίας.

Σε ό,τι αφορά την ελληνική γλώσσα και την ευθύνη προστασίας της, αυτή είναι ευθύνη που ανήκει σε όλους μας και βεβαίως δεν είναι η ελληνική παιδεία και προπάντων η υπόθεση της ελληνικής γλώσσας πεδίο εκδήλωσης συμπλεγμάτων ή οποιωνδήποτε άλλων εμμονών, οι οποίες καταλήγουν στο τέλος να καταστρέφουν την εθνική μας, πολιτισμική μας κληρονομιά.

Κατά τα άλλα, διέκρινα αποτυχία εις την άσκηση κριτικής επί του νομοσχεδίου. Απορώ γιατί επιστρατεύτηκαν βαριές εκφράσεις για ανθρώπους, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με συνέπεια, με κόπο, με ιδρώτα. Και εννοώ τους αναπληρωτές και ωρομισθίους. Δεν σας προξενεί εντύπωση το γεγονός ότι κάποιος ορίζεται αναπληρωτής, χωρίς να ξέρει αν τον επόμενο χρόνο θα είναι στην ίδια περιοχή και αγωνιά πού θα βρεθεί; Μία αναπληρώτρια καθηγήτρια...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπαμε εμείς τέτοιο πράγμα; **ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):** Δεν τα λέω για εσάς. Τα λέω για άλλους συναδέλφους, οι οποίοι έλαβαν το λόγο.

Και βεβαίως δεν κατανοώ αυτή την εχθρότητα, η οποία εκδηλώθηκε...

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Για την πολιτική ηγεσία χρησιμοποιήσα τις εκφράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Σας παρακαλώ μη διακόψουμε τον Υπουργό, ο οποίος δεν διέκοψε όσο προεδρεύω. Μπορείτε να πάρετε το λόγο στη συνέχεια να απαντήσετε, αν θέλετε. Θα δώσουμε τη δυνατότητα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν αντιλαμβάνομαι τη συμπεριφορά σας! Γιατί τέτοια εχθρότητα απέναντι στους αναπληρωτές και τους ωρομισθίους –δεν προσφέρουν, δεν εργάζονται επί σειρά ετών;- και μάλιστα με περισσή υποκρισία;

Διότι την ώρα που επικαλείσθε επιχειρήματα υπέρ των επιτυχόντων και των διοριστέων στο Α.Σ.Ε.Π., την ίδια ώρα είμαι σίγουρος ότι –και έτσι εξεπεμφθη απόψε από τις τοποθετήσεις σας στη Βουλή, με ορισμένα μισόλογα- θέλετε να κολακεύετε κι εκείνους που βρίσκονται στην κατηγορία των αναπληρωτών και των ωρομισθίων!

Ρουσφέτι από την Κυβέρνηση απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους; Σας ενοχλεί το γεγονός ότι εκφράσθηκαν θετικά για την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης! Γι' αυτό προσπαθείτε να την αντιπολιτευτείτε! Αλλά φθάνει πια! Δεν μπορεί να ισοπεδώνονται τα πάντα στο όνομα των κομματικών προτεραιοτήτων.

Μιλήσατε για τους γυμναστές; Η καλύτερη επίδοση ήταν η δική σας, επίδοση υποσχέσεων και κομματισμού! Τους θυμόσασταν κάθε φορά πριν από τις εκλογές για να τους υποσχεθείτε να τους διορίσετε. Δυσπρόσιτα; Αποσπάσεις κάνατε από τον πρώτο χρόνο, μόλις έφθαναν εκεί! Εκκλησιαστικά λύκεια, Σιβιτανίδειοι; Άλλαξαν τα πράγματα! Δεν το αντιληφθήκατε; Έχετε μείνει στα δικά σας! Δεν μάθατε ότι κάναμε μοριοδότηση, ότι δεν παρεμβαίνουμε;

Πίσω έχετε μείνει και δυσκολεύεστε να μας ακολουθήσετε, διότι έχετε ενσυνείδητα αποδεχθεί την ιδέα του κομματισμού και δεν μπορείτε να την αποβάλετε.

Μιλήσατε για τις αμοιβές των εκπαιδευτικών. Εμείς φταίμε για το επίπεδο διαμόρφωσης των μισθών των εκπαιδευτικών ή η παράταξη η δική σας; Εμείς τι κάνουμε; Δίνουμε κάθε χρόνο αυτό το οποίο προκύπτει από την εισοδηματική πολιτική ως απώλεια εισοδήματος εκ του πληθωρισμού. Πού είναι οι πολιτικές σας υπέρ των μη προνομιούχων; Και έρχεστε και μας μιλάτε τώρα για τις αμοιβές των εκπαιδευτικών. Θυμηθήκατε και τα Κ.Δ.Α.Υ.. Με ποια τροπολογία άλλαξε και σπεύδουμε εμείς να διορθώσουμε τα δικά σας τα πεπραγμένα για τη στέρηση του

επιδόματος των Κ.Δ.Α.Υ.;

Οι ρυθμίσεις με το 60%-40% δεν θίγονται. Ο προγραμματισμός για τα έτη 2009-2011 έγινε με βάση τα προβλεπόμενα κενά λόγω παραιτήσεων ή αυτοδίκαιης παραίτησης. Πώς προκύπτει ότι τα φτιάχνουμε αυτά για τα «γαλάζια παιδιά»; Δεν υπάρχουν αυτές οι πρακτικές στη λογική μας. Δεν υπάρχει αυτή η συμπεριφορά και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Το κάνετε για να διασκεδάσετε εντυπώσεις. Ακούν σε κάθε σπίτι, σε κάθε γωνιά της πατρίδος ότι διορίζουμε γαλάζια παιδιά και κάποιος το πιστεύουν. Αυτό είναι το πολύ το οποίο επιτυγχάνετε. Κατά τα άλλα, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι δεν ισχύει τίποτα από όλα αυτά.

Εμείς, απέναντι σ' αυτές τις ξεπερασμένες λογικές, γνωρίζετε ότι αντιπαραθέτουμε το καινούριο και βεβαίως, σε μια εποχή φθοράς ή και κυνισμού, καινούριο είναι το κλασικό, είναι το άφθαρτο, είναι το ηθικό, είναι το αληθές και είναι και σύγχρονο, όταν έχει τη δύναμη να παρακολουθεί τις εξελίξεις, όταν μπορεί να απαντήσει στις προκλήσεις των καιρών. Δεν δίνουμε μάχες οπισθοφυλακής. Δεν θέλουμε να διατηρήσουμε αυτά τα οποία όλοι συμφωνούμε ότι είναι τα κακώς κείμενα στην εκπαιδευτική κοινότητα. Πώς θέλετε να αλλάξουν τα πράγματα; Με τη στασιμότητα; Με το να μην κάνουμε τίποτα; Με το να μην αλλάζουμε τίποτα; Έτσι έρχεται η πρόοδος και η αλλαγή; Με αυτές τις αντιλήψεις;

Εκλεκτέ, κύριε συνάδελφε από τη Ζάκυνθο, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά με πόσο σεβασμό έχω αντιμετωπίσει το ειλικρινές ενδιαφέρον σας για τις υποδομές της εκπαιδευτικής κοινότητας στη Ζάκυνθο. Και πράγματι πήγαμε μαζί και πράγματι αντιμετωπίσαμε μια δυσάρεστη κατάσταση. Μη μας αδικείτε όμως. Εμείς χρηματοδοτήσαμε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για να πράξει τα δέοντα. Αν η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση καθυστέρησε για την ανάδειξη του αναδόχου της μελέτης της κατεδάφισης, βεβαίως και σε μένα προξενεί πολύ μεγάλη εντύπωση, αλλά μου απαντούν από εκεί ότι τήρησαν τις νόμιμες διαδικασίες. Δεν είμαστε υπεύθυνοι εμείς από το Υπουργείο. Αντίθετα μαζί δώσαμε το χέρι να αντιμετωπίσουμε μια κατάσταση. Και ήρθα και δεν είπα ότι είναι πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Είπα και εκεί δημοσίως ότι είναι δική σας πρωτοβουλία, διότι αυτό είναι το πνεύμα το οποίο διακατέχει τη νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Είναι πνεύμα συναντίληψης, συνεργασίας, σταθερά βήματα προόδου για να αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες των καιρών.

Αλλά μη μας λέτε τώρα για υποδομές. Άκουσα τον εκλεκτό και αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λέει, πού είναι το γραφείο των καθηγητών, πού είναι ο υπολογιστής, πού είναι τα προσωπικά τους γραφεία; Ήρθε η ανάληψη Δεξιά, όπως μας λέτε, και τα πήραν πίσω; Τους τα είχατε προσφέρει και ήρθαμε εμείς και αφαιρέσαμε υπολογιστές; Κλείσαμε γραφεία, σπάσαμε έπιπλα; Όχι βεβαίως.

Και βεβαίως, είναι φιλοδοξία μας να φθάσουμε σε τέτοιες σχολικές μονάδες, αλλά είναι βαρύ το φορτίο. Τριάντα έξι δισηκατομμύρια ευρώ στο φετινό προϋπολογισμό πληρώνουμε για δάνεια και τόκους δικών σας χρήσεων. Και έρχεστε την ίδια ώρα και λέτε «δεν αυξάνετε τις δαπάνες για την παιδεία, δεν αυξάνετε τις δαπάνες για τις δημόσιες επενδύσεις, δεν κάνετε

αυτό, δεν κάνετε εκείνο». Ατέρμονη λίστα. Αλλά όταν ήσασταν πλειοψηφία και κυβέρνηση, η λίστα φαίνεται ότι ήταν φτωχή, διότι και το όραμα το δικό σας, το σοσιαλιστικό, ήταν φτωχό. Είχε την αντίληψη μιας μίζερης κατάστασης της ελληνικής κοινωνίας. Ήσασταν ολιγαρκείς τότε, σας έφθναν τα λίγα. Τότε οι φιλοδοξίες ήταν ψαλιδισμένες. Σήμερα φτερουγίζουν οι φιλοδοξίες, σήμερα αυξάνετε τις απαιτήσεις σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Αμέσως, κύριε Πρόεδρε, συμπληρώνω τη σκέψη μου.

Αλλά την ίδια ώρα δεν μας απαντάτε, πώς θα πληρωθούν όλα αυτά.

Διότι σωστά σας είπε ο αξιότιμος Εισηγητής της Πλειοψηφίας για κάθε κριτική που κάνετε, να μας δώσετε και μια συγκεκριμένη πρόταση.

Και τέλος, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να δεχτώ την παρατήρηση ότι είμαστε παλαιοκομματικοί, ότι είμαστε υπέρ του κομματισμού. Θέλετε πραγματικά να αποδείξετε ότι τα έχετε ξεπεράσει όλα αυτά και ζητάτε από εμάς αποδείξεις για να τα ξεπεράσουμε; Να συμφωνήσετε μαζί σας. Όμως επιτέλους, για να γίνει αυτό, θα πρέπει να συμφωνήσουμε σε αρχές, σε αξίες και σε πολιτικές οι οποίες ξεπερνούν όλες αυτές τις ιδεοληψίες και τις αντιρρήσεις σας, που στο κάτω-κάτω της γραφής αναφέρονται σε μια εποχή που ξεπεράστηκε ανεπιστρεπτί.

Το μέλλον αξιώνει από όλους ε' αρθούμε υψηλότερα, να κοιτάξουμε τη νέα γενιά κατάματα και να δώσουμε αξιόπιστες λύσεις στα προβλήματα των καιρών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Θέματα προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Θέματα προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.55' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 16 Ιουλίου 2008 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Θέματα προσωπικού Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ